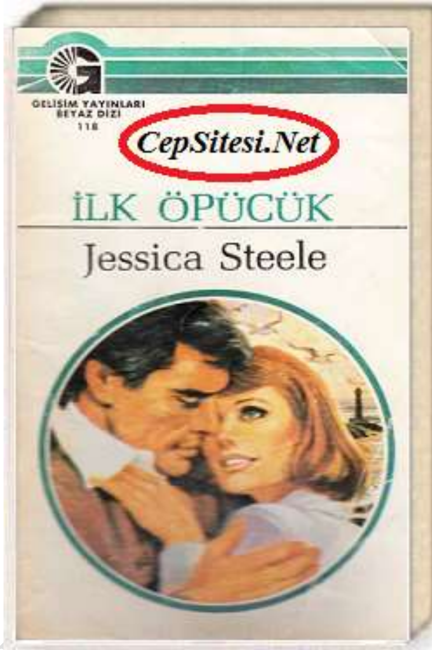
Jessica Steele - İlk Öpücük

BİRİNCİ BÖLÜM

Jemma, Christine'in evinde bulaşıkları yıkarken. sarı saçlı ablasına, Bir yere çıkmıyorsun, değil mi? diye sordu. Çıkarsa, sabahlara kadar dışarıda kalacağından korkuyordu.

Chrıstine, Sence bir mahzuru yoksa, çıkmak isterdim, diye cevap verirken, sesinde garip bir ifade vardı

Ablası altı yıl önce onlarla birlikte yaşarken, hiç böyle konuşmaydı.

Yarın sabah uçağa yetişmek için erken kalkman gerekecek’ ama. diyerek ona hatırlatmak istedi.

Clıristine kendinden beş yaş küçük olan kız kardeşinin sadece onun iyiliğini istediğini düşünerek. Merak etme, uçağa yetişirim, dedi. Yalnız kalırsan sıkılmazsın, değil mi?

Jemma hemen, Yok canım. diye cevap verdi. Ben sadece...

Ablası gülerek sözünü kesti. Biliyorum, biliyorum. Yarın kamera karşısında genç ve güzel görünebilmem için, erkenden yatıp sekiz saat uyumam gerektiğini söylemek istiyorsun, değil mi? Bunu söylerken, fotomodel olmak için evden ayrılırken her şeyi düşündüğünü belirtmek ister gibiydi. Burada iki haftadan az kalman çok fena. Yarınki şu iş olmasaydı, biraz makyajın bir genç kızı ne hale getirdiğini göstermek isterdim sana.
Bir an sustu ve yirmi bir yaşındaki kardeşine baktı. Biraz daha makyaj yapıp, şu saçına da bir şekil versen, çok güzel bir kız olabilirsin.

Jemma, ablası ne kadar yardım ederse etsin, güzellikte ona yetişemeyeceğini biliyordu. Kim, ben mi? diye söylendi.

Tabii sen! Her şeyden önce, senin hatların benimkilerden çok daha güzel. Sonra, çalışmaya başladığımda saçlarımın bu renk olmadığını sen herkesten iyi bilirsin.

Christine fotomodel olarak çalışmaya başlamadan önce, saçlarını boyatmıştı. Daha önce, açık griye çalan

saçları vardı. Ablasının yüzüne bakarak, Ben senin kadar sabırlı değilim, diyerek omuzlarını silkti.

Christine ona bakarak tatlı bir gülümsemeyle başını salladı. Kardeşinin, kendisine hayran olduğunu biliyordu. Bir süre Christine'in çalışmalarından bahsettiler ve genç kız, kardeşine, işinin göründüğü kadar mükemmel bir şey olmadığını anlatmaya çalıştı. Jemma onun, ulaştığı yeri kaybetmemek için çok çalışması gerekliğini biliyordu.

Christine, İşten hiçbir zaman kaçmam ve ne kadar zor olursa olsun, üstesinden gelirim, dedi. Ama bunun yanında nelerle uğraştığımı bir bilsen. Kardeşinin merakla baktığını görünce, Diğer modellerin kıskançlığını bilemezsin, diye devam etti. Sonra, saçlarımı yaptırmak için saatlerce kuaförde sabırla oturmam gerek. Ayrıca, bir sürü serseri telefon edip beni rahatsız etmeye başlayınca numaramı değiştirdim ve rehberden sildirdim.

Jemma. bazı erkeklerin, Christine'in resmini dergilerde gördükten sonra, telefonu açıp çirkin tekliflerde bulunduğunu öğrenince gözlerini faltaşı gibi açmıştı Christine, anlattıklarını dinleyen kardeşinin sapsan kesildiğini görünce he men konuyu değiştirdi. Jemma da, buna memnun olmuştu.

Modanın son yeniliklerinden bahsetmeye başlamışlardı ki, kapı zilinin çaldığını duydular. Christine, Mark olmalı. dedi. Kapıyı açar mı sın, canım? Ben de koşup şu saçlarıma bir çekidüzen vereyim.

Kapının önünde durmakta olan genç, uzun boylu ve zayıf erkek. Merhaba, yeşil gözlü. dedi.

Jemma girmesi için hafifçe çekilirken, Merhaba. diye cevap verdi. Cnris... Birden sustu. Ablasının ismini Crystabeila olarak değiştirdiğini tam zamanında hatırlamıştı. Crys şimdi ge lecek, buyrun oturun.

Mark, Onu beklemekten hiçbir zaman sıkılmam. derken Christine'den ne kadar hoşlandığını belirtmek ister gibiydi.

Jemma, Bu sabah neler yaptın? diye sordu. Mark öğrenciydi ve Jemma bir gün önce onunla tanıştığı zaman şaşırmıştı. Çünkü dergilerde okuduğu yazılarda ve gördüğü resirtılerde, ablasının erkek arkadaşları hep daha yaşlı erkeklerdi. Christine ona Mark'ın yirmi iki yaşında olduğunu söylemişti. Jemma görür görmez hoşlanmıştı ondan. Mark'ın, ablasına âşık olduğu, Christine'in de Mark'ı sevdiği belli oluyordu.

Mark büyük bir i'şadamı pozunda. Benim işim her zaman çoktur, dedi ve güldü. Şaka yaptığı her halinden belli oluyordu. Bu ikimiz arasında kalsın, sakın kimseye söyleme, fakat buraya gelip Crystabella'yı görmek için dersi astım.

Bu yakınlarda sınavların olduğunu sanıyordum. yanılıyor muyum?

Delikanlı suratını asıp, Bana bunu hatırlatma. dedi ve aynı anda gözlerini yatak odasının kapısına dikti. Christine beyaz bluz ve pantolonuyla, güzelliğinin iyice görülebilmesi için, ka pmın önünde durmuş, hafif bir gülümsemeyle onlara bakıyordu. Mark fırlayıp ayağa kalkmış, hayranlıkla ona bakıyordu

Sovgılıın. diye boğuk bir sesle mırıldandı ve dudaklarını, Christine'in güzel bir rujla iyice belirgin hale getirilmiş dolgun dudaklarına uzattı. Fakat genç

kız başını hafifçe çevirince, Mark'ın dudakları yanağına dokundu. Harikulade görünüyorsun, diye mırıldanan Mark, onu kollarına almayı düşünüyordu. Fakat Christine hemen uzaklaştı.

Jemma gözlerini başka tarafa çevirdi. Christine'in onu sevdiğinden emindi. Ama ablasının biraz daha doğal davranmasını isterdi. Mark onu kollarına alma arzusunun yerine gelmediğini ve Jemma'nuı da bunu gördüğünü fark edince sıkılmıştı.

Fakat iyi huylu bir genç olduğu için hemen kendini toparladı ve. Bir şey mi var? diye sordu.

Christine gülümseyerek onun yüzüne baktı. Özür dilerim. Mark. Şu ev kontratı konusu hâlâ canımı sıkıyor. Fakat günümüzü bu tür sorunlarla rezil etmek istemem.

Delikanlı, ona elinden gelen her türlü yardımı yapacağını belirtmek isteyen bir tonla, Ev sahibinden yeni bir haber geldi mi? diye sordu.

Hayır, bunun için üzülüyorum zaten. îki ay sonra kontratım bitiyor ve ev sahibi onu yenilemeyeceğini bildirmişti. Christine derin bir iç çekti, sonra kendini zorlayarak gülümsedi. Her neyse, bu benim sorunum, seni de üzmek istemem.

Mark ciddi bir tonla, Senin sorunların, benim de sorun!arımdir, dedi. Jemma ablasının bu evden çıkmak istemediğini biliyordu. Çünkü merkezi bir bölgedeydi ve kirası, diğer bölgelerle kıyaslandığında, oldukça ucuz sayılırdı. Mark bir an düşündükten sonra. Bak, dedi. Dayıma elinde uygun bir ev olup olmadığını sorayım mı?

Christine. Ama onunla aan pek iyi değil, oyle değil mi? derken, üzgün gözlerle ona bakıyordu.

Olsun, yine de sorabilirim. Aramız pek kötü savılmaz. Sadece, son zamanlarda biraz değişti. Burun nedeni de, sınavlarda başarılı olamadım diye annemin beni ona şikâyet etmesi.

Christine gülerek ona baktı ve. Oh. öyle mi? dedi. Her neyse, şimdi bunları bırakalım. Mark m gözlerine anlamlı anlamlı bakarken. Jemma bunu görmüş ve kızarmıştı.

Genç kız, kardeşine bakıp. Seni yalnız bırakacağız. Jemma. dedi. Bize kızmazsın, değil mî? Buraya tatil yapmaya geldin ve yalnız kalıyorsun. Ama yarın gideceğim için Mark'ı uzun süre göremeyeceğim. Ne olur kusuruma bakma.

Bunu, ayrı kalacağı süre sanki beş gün değil ae bir yılmış gibi söylemişti Jemma onun Mark'ı çok sevdiğinden emindi.

Gülümseyerek ablasına ve Mark'a baktıktan sonra, Neden kusura bakayım, canım? diye cevap verdi, ikinizin yalnız kalmak istemesi kadar doğal ne olabilir?

Mark, Christine'Ie birlikte kapıya doğru giderken, Jemma'nır. eline dokunarak, Sağol, dedi ve gülümsedi. Fakat bunu söylerken bile onun akimm Christine'öe olduğuna emindi Jemma.

OnJar gittikten sonra ortalık iyice sessizleşmişti Tatilini geçirmek için Londra'ya geleli henüz iki gun olmasına rağmen, düşünecek çok zaman bulmuştu. Tatiii süresince de düşünecek, Oiiver Davidson la evlenip evlenmeyeceğine karar verecekti.

Oliver’la altı aydan beri beraberdi ve ondan hoşlanıyordu. Aslında evlenme teklifine evet sreya hayır diye kolayca cevap verebilmesi gerekirdi. Ondan başka hiçbir erkekle çıkmıyordu. Oliver'm öpüşlerinden de boşlanıyordu, oma başkalarından duyduğu gibi, ayaklarının yerden kesildiğini hiçbir zaman hissetmemişti. Ol i ver onu öptüğü zaman, oldukça heyecanlanıp zevk aldığı halde, kız arkadaşlarının anlattığı gibi, kendini kaybedecek gibi olmamıştı hiç. Oîiver onu bulutların üzerinde uçurmayı başaramamıştı. Ama evlendiklerinde bu olabilecek miydi acaba?

Oliver'm evli arkadaşlarıyla geçirdikleri cumartesi gecesinden sonra, arabayla evin önünde durduklarında olanları hatırladı. Oliver, belki de, ziyarete gittikleri arkadaşlarımın ne kadar mutlu olduklarını görmüş ve kendisi de aynı mutluluğu tatmak istemiş olabilirdi. Çünkü o geceye kadar delikanlı ‘evlilik’ sözcüğünü ağzına bile almamış, Jemma da bu konuyu hiç düşün memişti.

Jemma onun, Jemma, sevgili Jemma... benimle evlenir misin? diye fısıldadığını duyunca, ne yapacağını, ne diyeceğini şaşırmıştı.

Ben... şey... bilmiyorum, diye kekelemişti. Evliliği hiç düşünmemiştim.

Ama nasıl olur, Jemma? Seninle evlenmeden, birlikte yaşamak istediğimi mi sanıyordun yoksa?

Jemma böyle bir şeyi nasıl düşünebilirdi? Bunu işitmek bile korkunç bir şeydi. Evlenmeden birlikte yaşamak!..

Oliver telaş içinde, Bunu ben de istemem, diye söylendi. Bak, Jemma, bana sorun çıkarmak istediğini sanmıyorum. Bankada iyi bir işim var. Düşük faizle kredi de alabilirim. Bir süre çalışmak zorunda kalsan bile, en çok üç yıl sonra işini bırakabilir ve evinin kadını olabilirsin.

Bilmiyorum, Oliver, diye mırıldanırken, arabanın karanlığında onun, kendisine baktığından emindi.

Oliver, Bilmediğin nedir? diye sordu. Benimle çıkmaktan, benim arkadaşlığımdan hoşlanıyorsun. Ben de seninle birlikte olmaktan hoşlanıyorum. Birbirimizden hoşlanıyoruz ve pek çok konuda fikir birliği içindeyiz. Fiziksel olarak da aramızda bir anlaşmazlık yok, öyle değil mi? Seni öptüğüm zaman zevk almıyor musun yani?

Genç kız, Evet, diye itiraf etmek zorunda kaldı. Onun öpüşlerinden zevk alıyordu. Ama Oliver onun daha ileri gitmesine izin vermeyeceğini anladığı için fazla ısrar etmiyordu.

Oliver istediği cevabı alıncaya kadar Jemm?'
vı bırakmak istememişti. Evlenme teklifi öylesi nu ani olmuştu Kı. genç kız ne söyleyeceğini bi knriyor. ama içinden bir sesin, evlilik denen şe yin omur boyu sürmesi gerektiğini fısıldadığını hissediyordu. Oîiver'la evliliğin ömür boyu olacağından emin, olmadan ve bu konuda uzun süre düşünmeden, ona cevap veremeyeceğini biliyordu.

O gece .Jemma uzun süre düşündü ve ancak geç saatlerde uykuya daldı. Annesinin, Jemma, hadi kalk artık. diyen sesini duyduğunda, pazar sabahı olduğunu

anlamıştı. Fakat, kendini hâîâ Oliver ın karısı olarak görermyordu.
Paıar gunu de akşama kadar bu konuyu düşündü. Bîr ara. böyle bir teklif yaparak aralarındaki arkadaşlığı bozduğu için Oîiver'a kızdı. Ama Oliver. başka erkek arkadaşı olmadığı için. Jemma'nm kendisiyle evlenmeye gönüllü olduğunu sanıyor olabilirdi. Evlenme teklif ettiği zaman, onu sevdiğini söylememişti. Ama sevmese teklif etmezdi, değil mi? Ama o Oiiver'ı seviyor muydu acaba? Oliver salı günü ondan cevap bekliyordu ve salıya da pek bir şey kalmamıştı. Birden paniğe kapılmıştı. Oliver onu yine sıkıştırır ve cevap isterse, ona nayır' demek cesaretini bulamaya bilirdi.
Pazar akşamüstü çay saatinde annesi ona. Bütün gün düşünüp durdun, neyin var senin? diye sormuştu.
Şaka yapmayı çxk seven ve iy; bir adan, olan babası da. Belki Oliver la tartıştı, demişti gülerek.
Öyle mi. kızım? Oiıver'la tartıştınız mı?
Hayır, anne. Yok öyle bir şey.
İyi ama. üzüldüğün, bir şeyler düşündüğün belli oluyor.
Bir süre buradan gitmeyi düşünüyordum, anne. Bu sözü hiç düşünmeden söyleyıvermişti. Ama fikir hiç de fena değildi. Birden, rahatladığını hissetti. Annesiyle babasının merakla baktıklarını görünce, A1r. Riley hâlâ hasta ve bir süre daha gelmeyecek, diye devam etti. Ben de bu arada on beş günlük iznimi alabilir ve Londra' ya gidip, bir süre Christine'le kalabilirim.
Annesi. Christine'in adını duyunca hiç itiraz etmedi. Büyük kızı son zamanlarda eve hiç gelmiyordu ve

Jemma giderse, ondan haber getirebilirdi. Ayrıca, Jemma çok iyi yemek yapardı ve böylece Christine de bir süre güzel yemekler yiyebilirdi.

Ofisteki işler çok sıkışık olmadığı için, Jemma vıllık iznini kolayca alabilmişti. Ablasına telefon ederek, geleceğini bildirdi. Sonra da Oliver'a telefon ederek, bir süre için Londra'ya gideceğini haber verdi

Delikanlı gitmesini hiç istemiyordu.

Oh. Jenıma. diye söylendi. Bana cevabını vermek için yarın akşama kadar kalamaz miydin yani?

Fakat Jemma doğru bir karar verdiğine inanıyordu. Oliver hiç kuşkusuz ondan olumlu bir cevap bekliyordu. Ama Jemma henüz nasıl bir cevap vereceğini bilemiyordu. Delikanlı, gitmeden önce onu gelip görmek istediğini söylemiş, fakat Jemma'nın, Olmaz, Oliver. Sana ne cevap vereceğimi henüz bilmiyorum, dediğini duyunca çok üzülmüştü

Kapı zilinin çaldığını duyunca, düşüncelerin den sıyrılarak ayağa kalktı. Ablasının bir arkadaşıysa. onun evde olmadığını, fakat bir mesajı varsa iletebileceğini söyler, geleni savardı.

Kapıyı açıp da. asık suratlı bir genç adamla karşılaşınca, birden ne yapacağını şaşırdı. Uzun boylu, siyah saçlı adam, sanki birine kızmış gibi bakıyordu. Böyle bir erkeğin, Christine'in arkadaşı olamayacağından emindi Jemma.

Evet? Ne istiyorsunuz? diye sorduğu anda, ablasını telefonda rahatsız eden erkekler geldi akima. Birden müthiş bir korkuya kapıldı.

Genç adam sorusuna cevap vermeden, küs tah bakışlarla onu süzüyordu. Christine'in numarası artık

telefon rehberinde olmadığından, adresini bir yerden bulmuş ve kimbilir nasıl bir düşünceyle onun evine gelmişti.

Tüm sinirleri gerilmiş bir halde karşısındaki erkeği süzüyor, onun en küçük bir hareketinde, kapıyı yüzüne çarpmak içn tetikte bekliyordu. Bu adamın, Christine'in bahsettiği erkekler den biri olduğuna emindi.

Fakat genç adam, Acaba Miss Crystabella Nokes'la konuşma zevkine erişebilecek miyim? diye sorunca şaşırdı kaldı. Derin ve kültürlü bir insan olduğunu belirten bir sesi vardı. Ablasının resimlerini bile görmemiş olduğu anlaşılıyordu. Görmüş olsaydı, Jemma'nın Christine olmadığını ilk bakırta anlaması gerekirdi.

Jemma bir an düşündü. Ablası sık sık peruk takar ve değişik makyajlarla poz verirdi. Bu yüzden, onu Christine sanmış olabilirdi. Bu kadar nazik konuşan bir adamın niyeti asla iyi olamazdı. Karşısındaki erkek buraya. Christine'e zarar vermek için gelmişti...

Kapıyı hemen o anda adamın yüzüne neden kapamadığını da bilmiyordu Jemma. Ama onu nazik bir tavırla buradan uzaklaştırırsa, tekrar gelip Christine'i rahatsız etmezdi belki.

Tüm korkusuna ve bacaklarının hafifçe titremesine rağmen, sesine sakin bir ton vermeyi başanp, Eğer aradığınız ben isem?.. diye konuştu.

Adam onun gerçekten Crystabella Nokes olduğuna inanmış olacak ki, Eğer sizseniz, birlikte bir işimiz olacak, diye cevap verdi.

Jemma'nın, Oh! Öyle mi? diyen sesi kuşku doluydu. Ama artık onun daha önce Christine' le karşılaşmamış olduğunu biliyordu.

Adam bir an düşündükten sonra, Siz işlerinizi hep kapı Önünde mi halledersiniz? diye sordu.

Yüzündeki vahşi ifade hiç değişmemişti. Christine'in evine bir iş bahanesiyle ğirmeyi düşünüyorsa, kısa sürede yanıldığını anlayacaktı.

İsmim Kam Fellingham. diyerek kendini tanıtan adam,' bu çok tanınmış bir admış gibi bir tavır takınmıştı. Jemma. bir an için, bir hata yapıp yapmadığım düşünmekten kendini alamadı.

İyice düşünmesi gerekiyordu. Karşısındaki adam, Christine'e bir iş teklifi yapmaya gelmiş olabilirdi. Ama o zaman buraya geleceği yerde Christine'in menajerine gitmesi gerekmez miydi?
Ablasına yeni bir iş kaybettirmediğini umut ederek, Benim tüm işlerimle menajerim ilgilenir. diye cevap verdi. Hâlâ, adamın buraya iyi bir niyetle gelmiş olabileceğine inanmıyordu.

Karn Fellingham onu duymamış gibi. Yeğenim herhalde benim adımı size söylemedi. diye konuştu. Sürekli kapı önünde durmaktan sıkıldığı belli oluyordu.

Yeğen mi? Jemma birden. çarpılmış gibi. Oh! diyerek içini çekti. Oh! Mark bir saat kadar önce, Christine'in ev işiyle ilgili olarak dayısından bahsetmiş ve onunla görüşebileceğini söylemişti. İçinden, 'Aman Tannm! Ne yapıyorum ben?' diye düşündü. Bu adam, Mark'm dayısıysa, Christine'e kötülük yapmak bir

yana, sorununa çözüm . getirebilirdi. Ama önce, bundan emin olması gerekiyordu.

Özür dilerim ama. dedi. Siz...

Mark Stevens’m dayısıyım.

Jemma, birden kendini dünyanın en sersem kızı gibi gördü. Hemen kenara çekilerek, onu içeri davet etti.

Karn Fellingham öyle uzun boyluydu ki. Jemma, oldukça uzun boylu bir kız olmasına rağmen, kendini onun yanında çok kısa görüyordu. Salonun ışıklarında adarın yüzünü daha iyi görünce, saçlarının itinayla taranmış ve şakaklarının hafifçe kırlaşmış olduğunu fark etti. Yüzündeki ifade de o kadar korkunç sayılmazdı. Tersine, ona seçkin bir kişilik veriyordu. Jemma ona kim olduğunu açıklamak zorundaydı.'Tam Crystabeila olmadığını söyleyecekti ki. Karn Fellingham, acelesi olduğunu belirtmek istercesine ona baktı.

Fazla zamanınızı almayacağım. Miss Nokes. Size yeğenimi rahat bırakmanızı söylemeye geldin. Çocuk sizin yüzünüzden derslerine çalışamıyor.

Jemma duydukları karşısında bir an ne yapacağını şaşırdı. Ağzı açık, adamın yüzüne bakakalmıştı. Ona kim olduğunu söylemeyi bile unutmuştu. Duyduğu doğru olamazdı. Ne kendisinin. ne de ablasının daha önce görmediği bir adam, evlerine geliyor ve Christine'in, yeğemni rahat bırakmasını istiyordu...

Bir an tereddüt ettikten sonra, Rahat bırakmak mı? diye bağırdı.

Genç adam onun isyanına hiç aldırmadan, sert bir sesle. Evet, küçük hanım. diye cevap erdi. Aynen söylediğim gibi. Rol yapmayı bırakın da beni dinleyin.

Mark'la aranızda ne varsa bunu bitirmenizi ve onu ders çalışması için rahat bırakmanızı istiyorum.

Jemma büyük bir öfkeyle, Bitirdiniz mi? aiye sordu. Demek yanlış düşünmemişti. Bu adamı görür görmez, onun Christine'e kötülük yapmak üzere geldiğim anlamıştı, öfkesine hâ kim olmak için büyük bir çaba harcıyordu.

Ama bu adamın karşısında kendini kontrol etmesi gerektiğini de biliyordu Öfkelenip ağrına geieni söyleyecek olursa, Christine'e daha büyük bir kötülük yapmış olurdu. Onun için, kendini tutması, sorunu sükûnetle çözümlemesi gerekiyordu. Mark'ın ailesinden birine kaba davranması, ablasının gelecek içm yaptığı planları bozabilir, onun kırılmasına neden olabilirdi.

Bir an düşündükten sonra, Siz hiç aşkın ne olduğunu duydunuz mu, Mr, Fellingham? diye sordu. Şimdi, kim olduğunu ve ablasıyla
Mark'm birbirlerini ne kadar sevdiklerini söyleyecekti.

Fakat onun kendisine küçük gören gözlerle baktığını görünce durdu. Adamın elini cebine atıp da çek defterini çıkardığını görünce, şaşkınlığı daha da arttı.

Fellingham. Aşk mı? diye söylendi. Siz aşktan ne anlarsınız? Hakkınızda çok şey duydum. Crystabella Nokes. İşin ucunda para yoksa, aşk sizin için hiçbir şey ifade etmez. Bunu söyledikten sonra, sırtını Jemma'ya döndü ve masanın yanındaki sandalyeye oturup, Ne kadar? dıve sordu. Crystabella Nokes'a para ve rip. yeğenini ondan kurtarmayı düşünüyor olmalıydı. Fakat o anda Jemma'nm yüzündeki öfkeyi görmemişti.

Jemma onun, çek defterinin koçanına Nokes ismini yazdığını görünce, yüzünün öfkeden kıp kırmızı kesildiğini hissetti. Artık, kendini nasıl kontrol edeceğini bilemiyordu.

Genç adam. Utanmayın canım, dedi. Böyle şeylere alışkmsınızdır muhakkak. Normal' ücretiniz nedir, söyler misiniz?

Jemma bir an düşünerek. Beş bin. diye cevap verdi. Adamın itiraz etmesini bekliyor ve karşılık olarak ona neler söyleyeceğini düşünüyordu.

Fakat Mark'm dayısı kılını bile kıpırdatmadan. Hiç de ucuz değilmişsiniz doğrusu. diyerek başını salladı. Ama bunun iki katını da versem. Mark'ı sizden kurtarmış olmak için fazla vermiş sayılmam.

Jemma nasıl olup da onun suratına bir to kat atmadığına şaştı. Adam çeki doldurmuş, yalnızca isim bölümünü açık bırakmıştı. Bir an düşündü ve başını kaldırıp Jemma'nm yüzüne bile bakmadan, Gerçek isminiz nedir? diye sordu.

Genç kız, Gerçek ismim mi? diye mırıldandı. Acaba o Christine olmadığını anlamış mıydı bu adam? Ama çeki yazmak için bir an bile tereddüt etmemiş olması...

Doğduğunuz zaman size Crystabella ismini soymuş olduklarını sanmıyorum.

Jemma bir an düşündü. O anda olanlar, kendisiyle, Kam Fellingham arasındaydı. Christine'in bu işle hiçbir ilgisi yoktu. Bu çeki yırtma zevki de Jemma Nokes'a ait olacaktı...

Kam Fellingham sabırsız bir tavırla. Evet bekliyorum, asıl isminiz nedir? diye sorusunu tekrarladı.

Genç kız, çeki alıp durumu onun aleyhine çevirebilmek için sabırsızlanıyordu. İsmim Jemma, diye cevap verdi. Jemma Nokes.

Çeki tamamlayıp Jemma’ya uzatan genç adam, sert bir ifadeyle bakan kahverengi gözlerini onun yüzüne dikmişti.

Dolmakaleminin kapağını kapayıp, gitmek üzere hazırlanırken, Demek Jemma Nokes ha! diye söylendi. Bence bu is kapanmıştır. Bundan böyle onunla ilişkinizi keseceksiniz. Sakın bana oyun oynamaya kalkmayın, Jemma Nokes. Böyle bir şey yapmavı denerseniz, pişman olursunuz.

Jemma elindeki çeki küçük parçalara ayınp onun cebine sokmayı ve birkaç iğneleyici söz söylemeyi düşünüyordu. Fakat bunu başarama10
di. Adam söyleyeceğini söyledikten sonra, onunla aynı odada daha fazla kalmak istemiyormuş gibi, Jemma'nm şaşkın bakışları arasında, birden dönüp çıktı.

Genç kız kapalı kapının ardında ne kadar durduğunu bilmiyordu. Bir rüya görmüş gibiydi. Sanki birkaç dakika önce olanlar aslında olmamıştı. Mark'm dayısının, ablasının evine gelip, yeğenini ondan kurtarmak amacıyla bir çek yazmış olması inanılacak bir şey değildi. Ama adamın verdiği çek halâ elinde duruyordu. Düş gönmüş olamazdı.

Bir süre sonra bacaklarının titrediğini anlayınca, hemen bir sandalyeye oturdu. Gözlerini, Jemma Nokes adına yazılmış beş bin sterlinlik çeke dikmişti. Bir an düşündü. Sonra, bir süreden beri yapmak istediği şeyi yapıp, çeki paramparça etti. Bu onu biraz rahatlatmış

gi biydi. Fakat akşama dek hep o gün olanları düşündü. Oliver’a vereceği cevap aklına, bil? gelmiyordu.

Yatağa uzandığında, Karn Fellingham’m söylediklerini uzun uzun düşünmeye başladı. Bu adam, Christine’in, yeğenini sevdiğine asla inanmıyordu. Ona göre, ablasının Mark’a ilgi göstermesinin nedeni paraydı. Arna yanılıyordu. Christine öyle bir kız değildi.

Karn Fellingham beş bin sterlinlik bir çeki kılı kıpırdamadan yazdığına göre, pek fakir sayılmazdı. Zeki biri olduğu da belliydi. Fakat Jemma yı, makyajsız ve bir ev elbisesiyle gördüğü halde, onun bir fotomodel olabileceğini nasıl düşünmüş olabilirdi? Jemma birden yataktan fırladı, ve ışığı yakıp, aynada kendine baktı. Yüzünde ilgi çekecek hiçbir şey göremiyordu. Kahverengi ve dümdüz saçları. Christme'in de söylediği gibi içindeki kızıl parıltılarla göze çok hoş görünüyordu. Yeşil gözleri ise en güzel tarafıydı belki de Burnu da oldukça düzgün ve ufaktı. Yalnız. Dudakları güzel denemeyecek kadar dolgundu Birden. sesler duyarak aynanın karşısından çekildi Mark, Chriutine’i eve getirmiş olacaktı Delikanlınîn fazla kalmaması için dua etti. Ablaasına olanları anlatmak için sabırsızlanıyor du.

Mark'ın çıkıp gittiğini ve kapının kapandığını duyduğunda artık bekleyemeyeceğini düşünmeye başlamıştı. Ablası ve Mark salonda yirmi dakıka kadar konuşmuşlardı Christine ertesi sabah iş için Yunanistan'a gidiyordu. Onunla hemen şimdi konuşması ve olanları anlatması gerekiyordu.

Salona girdiğinde. Christine'in, dışar: çıktığı zamanki kadar güzel ve derli toplu olduğunu gördü. Elinde tuttuğu bir şeye öylesine dalmışu ki, Jemma'nın girdiğin: duymadı bile Ancak Jemma ona yaklaşınca başını kaldırıp kardesine baktı.

Daha yutmadın mı? Senin saat onda yattığını sanırdım hep

Belki de Jemma'nın, köylü kızları gibi erken den yattığını söylemek istiyordu. Fakat Jemma'nin kafası söyleyecekleriyle öylesine doluydu ki. ablas.nm bu sözüne dikkat bile etmedi.

Birden, gözleri Christıne'ın elindeki şeye ta kıldı. Nedir o? diye sordu.

Ablası elindeki altın bileziği ona doğru uzatarak, Bak. beğendin mi? dedi. Bugün öğleden sonra Mark aldı bunu bana.

Jemma kalın altın bileziği onun elinden alırken, Çok güzel. diye mırıldandı. Christine, Mark'tan böyle kıymetli bir hediye aldığına göre. yakında nişanlanacaklar mıydı acaba? Ama bunu sormasına fırsat kalmadı. Christine bileziği onun elinden almış, esneyerek. Hadi, ben yatmaya gidiyorum. demişti.

Jemma onun yatak odasına doğru gittiğini görünce, aceleyle, Siz gittikten sonra biri seni aradı, diye konuştu.

Christine birden durup kardeşine baktı.

Oh, öyle mi? Kimmiş?

Karn Fellingham.

Mark'ın dayısı mı? Christine şimdi dikkatle kardeşine bakıyordu. Ne istiyormuş?

Jemma ablasını üzeceğini bildiği için, Şey, buraya... diye kekeledi. Yani, sana rüşvet vermeye gelmiş. Bunu söylerken, Christine'in de, kendisi gibi öfkelenip bağıracağını sanıyordu. Ablası kuşkusuz, Mark'ı bu kadar kolay bırakmazdı. Onu seviyordu.

Fakat Christine'in bir kahkaha attığını görünce, gözlerini şaşkınlıkla açıp, onun yüzüne baktı.

Oh, öyle mi? Hay Allah! Ne kadar teklif edeceğini de söyledi mi bari?

Şey... ben... Kızmadın mı yanı? Christine kızmış veya üzülmüş görünmüyordu.

Jemma, Beni sen sandı, diye başladı ve olanları en küçük ayrıntısına kadar ablasına anlattı.
Kardeşinin anlattıklarını dinlerken, Christine tavırlarında hiçbir değişiklik olmamış, neşesi kaçmamıştı. Jemma onun, olanları anlayıp madiğim bilemiyordu. Christine böyle bir crum karşısında nasıl bu kadar ilgisiz olabiOna her şeyi daha açık nasıl anlatabilir

Christine bir an düşündü ve söylenenleri an.amamış gibi, Ee. seni Crystabella Nokes ola, ak kabul edince ne yaptı? diye sordu.

Mark'ı ders çalışabilmesi için rahat bırakT?mı istedi. Sonra da ondan uzaklaşmak için e kadar istediğimi sordu

Jemma ablasının şimdi tün: dikkatini kendii.r.e verdiğini anlamıştı. Christine yatak oda ?:na gitmekten vazgeçerek kanepeye oturmuş ve gözlerini ona dikmişti.

Bir süre düşündükten sonra, hafifçe başını salladı ve ciddi bir tonla. Tabii sen de bunu duyunca birden öfkelendin ve ona kapıyı gösterdin. değil mi? dedi.

Tabii. Kızmakta haksız mıydım yani? Ama ona hemen kapıyı gösterecek kadar kontrolümü kaybetmedim. Ne kadar istediğimi sorunca, blöfünü gördüm ve beş bin dedim.

Christine bunu duyunca, hiç kuşkusuz artık kendine hâkim olamayacak ve bağırıp çağır maya başlayacaktı. Kardeşinin, kendi yerine geçip, bir erkekten beş bin sterlin istemiş olması kolay affedilecek bir suç değildi. Ama ablası gülümsüyordu. Belki Jemma'nın söylediğim bir şaka olarak kabul etmişti.

Peki, o zaman o ne cevap verdi?

Jemma, Kılını bile kıpırdatmadı, dedi. Ch ristine'in, anlattıkları karşısında bu kadar soğukkanlı davranabilmesine hayret etmeye başlamıştı. Normal bir insanın, böyle bir durumda böyle soğukkanlı olabilmesi olanaksızdı: Hemen çek defterini çıkardı ve beş bin sterlinlik bir çek yazdı.

Christine'in yüzündeki gülümseme, bir anda kayboldu. Ciddî mi söylüyorsun? diye bağırdı. Onu nereye koyduğunu göster bana.

Jemma ablasının gözlerindeki parıltıları hiç beğenmemişti. Bir an düşündükten sonra. Adam gider gitmez çeki yırttım, diye cevap verdi.

Oh Jemma, olamaz bu Nasıl yapabildin böyle bh şeyi?

Jemma büyük bir şaşkınlık içinde. Fakat Christine, diye konuşlu. 'Bu çeki tahsil edebilir miydin yani?

Bunu yapar miydin? Para için Mark’tan ayrılmaya razı olur muydun?

Christine kendini toparlayarak. Tabii kı hayır. diye cevap verdi. Jemma onun gözlerindeki ifadeyi şimdiye kadar hiç görmemişti. 3u yüzden, ablasının doğru soytediğme inanmakta güçlük çekiyordu. Fakat onun, kendisine tatlı cir gülümsemeyle baktığım görünce, düşündükleri için kendinden utandı. Böyle bir şey yapar mıyım hiç? Christine onun her zamanki sevgili atlasıydı değişmiş olamazdı.

Bir süre daha Karn Fellingham hakkında ko Huştular. Clıristine kardeşine, artık onu düşünmemesini söyledi. Adam, parayı verdiğine göre, Mark'm artık rahat kalacağını ve dersjcrine çalışacağını düşünecekti kuşkusuz. Christıne kardeşine Kara’m yaşını sorduğunda. Jemma. bir an düşündü ve bilemeyeceğini söyledi

Otuzun üzerinde olduğunu sanıyorum. Şakaklarında beyazlar vardı. Ama bu yüzden ona yaşlı gözüyle bakmak doğru olmaz. Baksana, Christine, bu adam emlak komisyoncusu filan mı?

Ablası hayretle ona baktı ve gülerek. Komisyoncu mu? dedi. Yok canım, bunu da nereden çıkardın? Karn Fellingham, hisse senedi ve tahvil işleriyle uğraşan bir şirketin başınsa bulunuyor. Bekâr. Ve çok da zengin olduğu söyleniyor. Komisyoncu olabileceği nereden geldi aklına?

Ev konusunu konuşurken. Mark, dayısına bu konuda danışabileceğini söylemişti, unuttun mu? Bunu duyunca, onun bir komisyoncu olabileceğini düşündüm.

Christine, Tamam, hatırladım. diye mırıldandı. Ev konusu açıldığı için yüzünde yine üzgün bir ifade belirmişti. Ayağa kalktı, odasına doğru yürürken. Büyükbabasından pek çok gayri menkul kalmış ona, diye izah etti. Mark, kiraya verebileceği boş bir yer olup olmadığını soracaktı ona.

Kapının önünde bir süre durup düşündükten sonra, dudağını ısırıp. Ama Karn Fellingham bizim hakkımızda hiç iyi şeyler düşünmüyor. dedi. Mark'ın boş daireleri benim için araştırdığını anlayacak olursa, hiç umut yok demektir. Boş bir yer olsa bile, onu bana kiralayacağından kuşkuluyum.

İKİNCİ BÖLÜM

Ertesi sabah. Jemma ablasını yolcu etmek için erken kalktı. Christine'in birkaç saatlik bir uykudan sonra bile bu kadar zinde ve güzel oluşuna hayret ediyordu. Bunu ona sormaktan kendini alamadı.

Makyaj pek Çok günahı örter. Jemma. Neyse. acele etmeliyim. Burası kendi evinmiş gibi rahatça otur, ama sakın erkek arkadaşlarıma dokunma!

Jemma ablasının şaka yaptığını anlamış ve gülerek başını sallamıştı. Ayrıca Mark ın, ab lası dururken onu tercih etmeyeceğinden emindi.

Jemma'nın canı pek sıkılmıyor. her gün Londra'nın bilmediği semtlerini dolaşıp duruyordu Akşamlan eve yorgun argın dönünce de yatağına uzanıp kitap okuyordu. Londra çok hoşuna gitmişti. Burada sürekli yaşayabilirdi

Christine in geleceği gün, evde kalıp temizlik yapmayı düşündü Üzerine bir gömlek ve rengi solmuş bir blucin giyerek elektrikli süpürgeyi aidi ve salonu

temizlemeye başladı. Bir ara kapının vurulduğunu duyunca, süpütgeyi kapadı. Kapıdaki her kimse, herhalde uzun süre zili çalmış, fakat onun süpürge gürültüsün den kendisini duymadığını anlayınca vurmayı başlamıştı.

Saat henüz ondu. Normal olarak bu saatte ziyaretçi gelmezdi. Yüzünü buruşturarak, te mizlik için kenara çektiği mobilyalara baktı Bu darmadağınık eve nasıl misafir kabul edebilirdi?

Yüzüne düşmüş bir tutam saçı başındaki bandın altına sıkıştırdı ve kapıyı açmaya gitti. Ama karşısında Karn Fellingham'ın asık suratını görünce, bir an tekrar kapamayı düşündü.

Adam küstah bakışlarını, hiç konuşmadan onun vücudunda, yüzünde ve saçlarında gezdirdi. Sonra, üzerindeki blucine ve ayağındaki mokasenlere baktı.

Jemma onun hemen konuşmadığına memnun olmuştu. Bu beklenmedik ziyareti neye borçluyum acaba? diye sorarken, sesinde alaycı bir ifade vardı.

Beni yine kapıda mı bekleteceksiniz?

Buyrun, içeri girin. Ama sizi oturtabileceğimi sanmıyorum. Temizlik yapıyordum da. Kam Fellingham onun gibi bir kızın nasıl olup da temizlik yaptığını anlayamamış gibi bakıyordu. Jemma. Ümit ederim ki. bu ziyaretiniz de bir önceki gibi kısa olur, diye devam etti.

Siz bir sahtekârsınız, Miss Nokes. Sizi gördüğüm zaman midemin bulanmasına engel olabilseydim, başka isimler de bulabilirdim belki.

Jemma cesaretini toplayıp adamın gözlerine baktı. Hakkımda ne düşündüğünüz beni hiç ilgilendirmez,

dedi. Midenizin bulanması konusunda da bir şey yapamam, özür dilerim. Onun gözlerini kısarak kendisine baktığını görünce, Bana neden sahtekâr dediğinizi sorabilir miyim? dedi.

Bunun cevabını bilmiyor gibi konuşmanı bile, dürüstlükten ne kadar uzak olduğunuzu gösteriyor. Bunu söylerken, sesinin sertliğini ve yüzündeki aşağılayıcı ifadeyi saklamaya bi ie gerek görmüyordu. Ondan uzak durmanız için veıdiğim çek yetmiyormuş gibi, kendiniz için Marka oldukça pahalı bir hediye aldırdı nız. Buna harcayacak kadar parası da yoktu.

Jemma farkında olmadan. 'Bilezik, diye mı nidandı. Mark'in Christine'e aldığı bilezik gözünün önüne gelmişti. Bu durumda. Karn Fellingham onu hâlâ Crystabella sanıyordu.

Bilezik ya! Genç adam çok öfkeliydi. Kuyumcu sizi resimlerinizden tanıdı. Akşamüzeri, tam kapanma saatinden önce gidip en pahalı bileziği seçmişsiniz. Bu nedenle, sizinle yaptığımız anlaşma anık geçersiz.. Verdiğim çeki tahsil edemezsiniz artık. Çünkü iptal ettim.

Jemma kendini tutamayıp, İptal mi ettinizdedi. Bunu hiç düşünmeden söylemişti, çünkü adamın anlattıkları karşısında iyice şaşkına dönmüştü.

Evet, iptal ettim. Tahsil etmek için çok bek lediniz. Artık geçersiz.

Jemma bir an düşündü ve öfkesini kontrol altında tutabildiği için sevinerek, Ama ben onu yırtıp attım. diye mırıldandı.

İnanmıyorum size. Ama şunu bilin ki. o çeki kullanamazsınız artık. Mark'tan daha faz la

yararlanmak niyetindeyseniz, boşuna uğraşı yorsunuz. Mark sizi lüks restoranlara götürüp, yanınızda bol para harcıyor olabilir. Ama onun karısına dönen son sevgiliniz Rodney Hader kadar zengin olduğunu sanmayın. Evet, ailı zengin. Ama Mark şu anda sadece benden al dığı harçlıkla geçinmek zorunda. Size aldığı hediyenin parasını ödeyecek kadar hesabı bile yok bankada. Yine benden para istemek zorunda kalacaktır.

Jeroma bu kadar hakarete dayanamazdı. Bir den kendini kaybetti ve oıu tokatlamak üzere elini havaya kaldırdı. Fakt adam onun bileğini ani bir hareketle yakalayarak, Benim tokadım daha ağırdır, dedi. Bir süre, kin dolu bakışlarla birbirlerini süzdüler. Sonra Karn Fellingham onun kolunu bıraktı.

Evet, küçük hanım! Artık Mark'ın size lüks bir yaşam sağlayamayacağını öğrendiniz. Şimdi onu rahat bırakırsınız herhalde, değil mi?

Jemma o anda kendini değil, Mark'ı seven ablasını düşünüyordu.

Peki ama, Mark'ı sevdiğimi ve parası olsa da, olmasa da onunla evlenmek isteyebileceğimi hiç düşünmediniz mi? diye sordu.

Kimi kandırmaya çalışıyorsunuz Tanrı aşkına? Siz sadece kendinizi seviyorsunuz, Miss Nokes. Paraların Thelma Haden'dan geldiğini öğreninceye kadar, Rodney Haden'ın metresi olmaktan çok mutluydunuz. Ama kadın, kocasıyla aranızda olanları öğrenip, ona para vermekten vazgeçince, adamcağız ne olduğunu bile anlayamadan, sizin tarafınızdan kapı dışarı ediliverdi.

Jemma bu isimleri daha önce hiç duymamıştı. Karşısındaki adamın söyledikleri de midesini bulandırıyordu. Christine'in böyle biri olmadığından emindi, ama bilmediği konularda tartışmak istemiyordu.

Boşu boşuna konuşuyorsunuz, Mr. Fellingham, dedi. Paranızın bir kuruşuna bile dokunmadım. Ama Mark bana evlenme teklif ederse, hiç düşünmeden kabul edeceğimi de bilmenizi isterim.

Onun yumruklarım sıktığını görünce, korkuyla geri çekildi. Fakat, Beni korkutarak fikrimden caydıramazsınız, demekten de kendini alamadı. Sizi tanımıyorum, Mr. Fellingham, ama bana dokunursanız, hemen yarın resminizi gazetelerde görebilirsiniz. Sizi mahkemeye vermekte de bir an bile tereddüt etmem. Bana saldırdığınızı söylerim herkese.

Saldırmak mı? Şunu söyleyeyim ki, Miss Nokes, size dokunarak ellerimi kirletmek istemem. Bir an susup düşündü. Sonra. Ama yine de bilemem, diye devam etti. Beni çok kızdırırsanız, kendimi kaybedebilirim.

Jemma onun kendisine doğru iki adım attığını görünce, oldukça korktu. Fakat korkusunu belli etmemek için yerinden kımıldamadı.

Mark’m henüz birinci sınıf bir çapkın olduğunu sanmıyorum. Gerçi siz ona bu konuda biraz bir şeyler öğretmişsinizdir tabii. Ama yine de benimle yarış edemez.

Jemma korkusundan ne yapacağını şaşırdı. Kaçmak istedi. Fakat Karn Fellingham onu kollarının arasına almış ve genç kız ne olduğunu bile anlayamadan, onun dudaklarını dudakları üzerinde hissetmişti.

Genç adam, Jemma'nm dudaklarını zorla aralamış, canını acıtırcasına öpüyordıt. Erkeğin adaleli vücudunun, kendi vücuduna temas ettiğini hissedince, tüm varlığıyla, mücadeleye başladı genç kız. Karn Fellingham şimdi de Jemma'nm gömleğinin düğmelerini açmaya çalışıyordu.

Onun ellerini çıplak göğsünde ve daha sonra da kalçalarında hissedince ,ne yapacağını şaşırdı. Tırnaklarıyla onun yüzünü tırmalamayı düşünüyordu ki, adamın öpüşü yumuşadı ve daha ikna edici bir hal aldı. Ellerini onu yüzüne doğru kaldırdığında, birden, onu tırmalamaktan vazgeçti Jemma.

içinde garip duygular oluşuyordu. Artık mücadele gücünü yitirmişti. Ona vurmak istiyor, fakat kımıldayamıyordu. Yüzünü tırmalamak için kaldırdığı elleri, şimdi Karn Fellingham'm omuzlarını yakalamış sıkıyordu. Kendisini Çileden çıkaran, ablasına her türlü hakareti eden bu adam, onu baştan çıkarmayı, Oliver'm yapamadığını yapmayı başarıyordu.

Birden, kendini yalnız hissetti. Artık adamın kollarında değildi. Kam Fellingham ondan bir metre kadar uzaklaşmış, sessizce duruyordu. Jemma yanaklarının önce kıpkırmızı olduğunu, sonra da sapsan kesildiğini hissetti. Bu adam nereye kadar gidebileceğini denemek için kasten kollarına almıştı onu. Bundan kuşkusu yoktu. Artık ona, Christine olmadığını söylemeliydi.

Kam... diye başladı ve dudağını ısırdı. Ona henüz böyle hitap edemezdi. Mr. Fellingham... diye tekrar denedi.

Karn Fellingham ona yine yukardan bakarak, Konuşmanıza gerek yok, deyip sözünü kesti. Mark'ı sevmiş olsaydınız, herhalde davranışınız bu olmazdı, öyle değil mi? Siz sadece kendinize âşıksınız, küçük hanım. Bankada yüklüce bir hesabı olan her erkek sizin için aynıdır.

Yanılıyorsunuz. Mr. Fellingham. Benim düşmanım olmaya karar verdiğinize göre, ben de sizin nereye kadar gidebileceğinizi öğrenmek istedim.

Fakat Karn Fellingham. onun söylediklerine hiç aldırmadı ve hakaret dolu bir ifadeyle bakıp. Mark'i rahat bırakın. dedikten sonra ka pıyı açıp çıktı.

Christine geldiğinde Jemma kendini oldukça toparlamıştı. Karn Feilingham'ın onu kollarına alıp öpüşünü uzun süre düşünmüş ve buna bir anlam verememişti. Anladığı bir tek şey vardı... Oiiver'la evlenemezdi... Çünkü Oliver, ona hiçbir zaman Kam'ın tattırdığı duygulan verememişti.

Bu durumda Elvington'dan aynlıp, Londra' ya yerleşmesi daha iyi olacaktı. Zaten canlı bir kent olan Londra'yı çok sevmişti. Elvington şirin bir kasaba olmasına rağmen, çok hareketsizdi. Kam Fellingham evlenmeye henüz hazır olmadığını göstermişti ona. Onun kendisini koliarına alıp öpmesinden bu kadar büyük zevk aldıktan sonra, başka bir erkekle nasıl evlenebilirdi? Zaten doğup büyüdüğü kasabaya gereğinden fazla bağlanmıştı. Artık kendi yaşamını kurması gerekiyordu. Londra'da çok daha iyi bir iş bulabileceğinden de emindi.

Christine'in kanepeye çöktüğünü görünce, kendi sorunlarını unutuverdi.

Abiası, Off! diye içini çekti. Yorgunluktan öldüm. Sana biri gelip de fotomodelliğin kolay olduğunu söylerse, onu bana gönder.

Jemma mutfağa doğru giderken. Sana bir çay yapayım, dedi.

Christine'e, olanlan anlatması gerektiğini biliyordu. Ama nasıl yapacaktı bu işi? Adamın, ablası hakkında söyledikleri bir türlü aklından çıkmıyordu. Bir süre düşündükten sonra, Christine'i çok iyi tanımadığını kabul etti. Ablası Elvington'da yaşarken bile geceleri evde oturmazdı. Ama Jemma hiçbir zaman ablasına karşı olamazdı ve olmayacaktı da. Christine her zaman hırslı bir kız olmuştu ve bu güzelliğiyle istediklerini de elde edebilirdi.

Christine uzanıp, kardeşinin verdiği çavı alırken, Çok teşekkür ederim canım, dedi. Hiç mektup geldi mi?

Jemma, Birkaç tane geldi. Hemen getireyim, diyerek kalktı ve birkaç saniye sonra, elinde zarflarla geri döndü.

Christine önemli olmayan mektupları bir kenara koyup, beyaz bir zarfı eline aldı ve yüzünü buruşturup, .Tamam işte! diye mırıldandı.

Bir şey mi var?

Öyle sanıyorum. Bizim ev sahibi şimdiyek.a dar hiçbir zaman iyi şeyler yazmadı. Christine zarfı açıp, mektuba bir göz attı. Sersem şey! Kontratın süresini asla uzatmayacağını yazıyor. Hemen ev aramaya başlamamı ve zamanında evini boşaltmazsam, mahkemeye başvuracağını yazıyor.

Jemma ablasına acıyarak. Oh. Chris! diye mırıldandı. Ne yapacaksın?

Bilseydim söylerdim yavrum. Christine mektubu tekrar zarfa koyduktan sonra çayın dan bir yudum daha alıp, Şu fincanı bir daha dolduruver, diye devam etti. Ben de Mark'a bir telefon edeyim.

Jemma fincanı doldururken, Christine telefon etmek için odasına girmişti. Sevdiği erkeği beş gün görmemiş bir kızın konuşurken yanında başka birini istememesi çok doğaldı. îşte, Oliver'la evlenmemesi için bir neden daha bulmuştu. Ayrılalı dokuz gün olduğu halde, Oliver'a söyleyecek hiçbir şeyi yoktu. Ona sade ce, Seninle evlenemeyeceğini.’ diyebilirdi, o kadar.

Christine odasından çıktığında, yüzünde oldukça üzgün bir ifade vardı. Bu nedenle, Jemma. Karn Fellingham’m ziyareti hakkında söyleyeceklerini daha sonraya bırakmayı uygun buldu. Mark’m aslında parasız olduğunu ona söylememeyi kararlaştırmıştı. Christine, Mark’ı seviyordu. Parasız olması o kadar önemli değildi.

Ablası yeni doldurulmuş fincanı alırken, Ee, sen burada neler yaptın bakalım? diye sordu.

Jemma gülerek, Tam bir turist gibi Londra’ nın sokaklarını arşınlayıp durdum. Biliyor musun, ben de Londra’ya yerleşmeyi düşünüyorum.

Zaten bu kadar zamandır neden o küçücük kasabada kaldığını bir türlü anlayamamıştım. Belki de, şu Oliver denen oğlan yüzünden gelmiyor diyordum. Onunla ilişkin .ciddi mi?

Jemma hafif bir sesle, Hayır, ciddi değil, diye cevap verdi.

Bak, buna sevindim doğrusu. Sen bir banka memurundan çok daha iyisine layıksın.
Jemma ablasının söylediği bu sözü duyunca, gözlerini şaşkınlıkla açtı. Christine'in, Oliver'm işi hakkında küçümser bir tarzda konuşmasını anlayamamıştı. Bankacılık hiç de küçümsenecek bir meslek değildi. Oliver'ı sevmiş olsaydı, onunla gurur duyacağından emindi.

Öyle şaşkın şaşkın, bakıp durma, canım. Bu dünyada gerçekçi olmak gerek. Kafanı çalıştırmazsan, her zaman başkalarına muhtaç olursun.

Jemma hiçbir şey söyleyemiyordu. Christine fotomodellik mesleğine girdiği günden bu yana oldukça değişmişti. Eskiden böyle değildi.

Christine, Burada bir ev bulmanın ne kadar güç olduğunu göreceksin, diye devam etti. Belki bir süre tek odalı bir yer bulur veya bir kız arkadaşla küçük bir daireyi paylaşırsın. Burada benimle kalmanı isterdim, ama bunun olabileceğini sanmıyorum. Bazen yalnız kalmak isterim.

Jemma henüz nerede yaşayacağını düşünmemişti. Christine'in de yalnız kalmak istemesini doğal karşılıyordu. Ablası Yunanistan'da yaptıklarını anlatmaya başlayınca, Jemma, Kam Fellingham'm ziyaretinden bahsetme fırsatını bulamadı.

O gece yatağına yattığında, kendini suçlu hissediyordu. Ablasına Kam Fellingham'dan bahsetmek istediğinde hep bir engel çıkmıştı. Mark, Christine'in döndüğünü öğrenince hemen gelmiş ve geç saatlere kadar kalmıştı. Mark yanlarındayken, dayısından bahsetmesi olanaksızdı. Ama yakında her

şeyin düzelip yoluna gireceğini umuyordu. Çünkü Mark, Christine'i dayısına tanıştırmaya kararlıydı. Kam Fellingham da ablasını gördüğünde yanlış kızı öptüğünü anlayacaktı.

Jemma tatilinin kalan günlerini, kalabileceği bir yer aramakla geçirdi. Annesiyle babasının buna ne diyeceklerini henüz bilmiyordu. Oliver’a da kararını bildirmesi gerekiyordu.

Christine’in söylediği gibi, Londra’da ev bulmak çok güçtü. Üç gündür, kentin hemen her semtini dolaştığı halde, bir şey bulamamıştı.

Ama aramaktan yılmayınca, sabrının mükafatmı gördü. Dördüncü gün, iki edalı küçük bir daire bulmuştu. Küçük bir de mutfağı vardı. Banyoyu başka biriyle ortak kullanacaktı. Kirayı öğrendiğinde üzüntüsünü belli etmemeye çalıştı ve Londra’da ücretlerin, çalıştığı kasabadan daha yüksek olduğunu düşünerek teselli bulmaya gayret etti.

Bulduğu daire pek iç açıcı bir yer değildi. Ama şimdilik buna razı olacaktı. Burasını tutmazsa, kesesine ve göz zevkine uygun başka bir yer bulamayacağmı biliyordu.

Odaları göstermek için nazlanan iri göğüslü Mrs. Parkin’e, Kirayı şimdi ödememi istermisiniz? diye sordu. Oradan çıkar çıkmaz, dairenin başka birine kiralanmasını istemiyordu.

Mrs. Parkin bir sigara yakıp, bir süre ciğerleri parçalanacak gibi öksürdükten sonra, Memnun olurum, dedi.

Jemma çek defterini yanma almakla akıllılık etmişti. İki aylık kirayı ödemiş ve ev buldu: ğunu bir an önce

Christine'e söyleyebilmek için, hemen oradan ayrılmıştı. Ama Londra'ya ne zaman gelebileceğini henüz bilmiyordu. İşinden ayrılacağını bildirdikten sonra bir ay daha çalışması gerekiyordu. Yeni bir Jemma Nokes olacağını düşününce, birden heyecanlandı. Biraz para biriktirmişti. Bu yüzden iş bulunca ya kadar sıkıntı çekmeden yaşayabileceğini biliyordu. Londra'ya gelecek ve çok iyi bir sekreter olacaktı. Bundan emindi.

Ablasının evine vardığında, Christine henüz gelmemişti. Fakat Jemma'nm heyecanı o gelinceye kadar devam etti.

Christine, onun ev bulduğunu duyunca, sadece, Harika! demekle yetindi.

Jemma belki nc heyecanı um etkisiyle ona her şeyi biraz abartarak anlattığını düşünerek, Öyle büyük bir daire değil, camm, diye izah etti. Pek iç açıcı bir yer de sayılmaz asluıda. Duvarîan haki renkte, ama ben yeniden güzel bir renge boyayacağım.

Christine ona, yeni evini boyadığı zaman, gelip birkaç gün kendisiyle kalabileceğini söylediğinde Jemma çok sevindi. Ablası, Kam Fellingham'm söylediği gibi bir kız değildi ve onu seviyordu.

Adamın söylediklerine zaten inanmamıştı. Şimdi de hiç inanmıyordu. Christine. her zaman bildiği, sevdiği ablasıydı ve hep öyle kalacaktı.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Jemma eve döner dönmez, anne ve babası önce, Christine'in neler yaptığını sormuşlar, onun hakkındaki haberleri dinlemişlerdi. Banası bir süre soıır Londra yı beğenip bcğenrnediüni sorduğunda,

Jemma Laberi 'royleme zamanının geldiğini anladı. Gideceğini şimdi söylemezse, bir dana hiç söyleyemezdi onlara.
Babacığrr, Londra'yı aslında çok beğendim, şey yani... Annesine baklı ve onun bir şeyler beklediğim anladı. Derin bir nefes alarak. Anne, baba, diye devam etti, Londra’da bir iş bulup, orada yaşamaya karar verdim.
Onların üzüldüklerini görmeyi istemediği için, yüzlerine bakamıyordu. Karşısında duran bu iki insan, onu dünyaya getirip büyütmüşler, her ihtiyacını karşılamışlar, bunun karşılığında da ondan hiçbir şey beklememişlerdi. Onların kendisini çok sevdiklerini biliyordu. Oldukça uzun süren bir sessizlikten sonra ilk konuşan babası oldu.
Ee, ne var bunda? Ömrünün sonuna kadar bizimle kalmanı bekleyemezdik. Değil mi, hayatım?
Annesi kısık bir sesle, Hayır, tabii bekleyemezdik. diye cevap verdi. Ama Jemma, Christine gibi değildir. Ablası başının çaresine bakar. fakat ...
Size her hafta yazacağım. diye söz verdi. Beni her zaman burada görmekten de bıkacaksınız.
O gece oldukça geç yattılar. Jemma onlara, tuttuğu daireyi düzene sokana kadar Christine'le beraber kalacağını söyledi.
Annesi, Tuttuğun evin mobilyası yeni mi bari? diye sordu.
Pek fena sayılmaz anne. Gerçi koltuklar biraz eskice, ama onlan kaplattığım zaman çok güzel olacaklarından eminim.

Ellen Nokes, Buradaki eski koltuklan da alabilirsin, dedi Annesi hiçbir şeyi atmazdı. Babası da ou yüzden onunla alay eder, onu kızdırırdı. Yann tavan arasına çıkıp bir bakarız. Belki koltukların yanı sıra, işine yarayacak başka şeyler de bulabiliriz.

Jemma pazar sabahı annesiyle beraber tavan arasına çıkmadan önce, Oliver a telefon etmeyi düşündü.

Oliver onun sesini duyunca sevindi, ama garip bir sesle, Gönderdiğin kart için teşekkür ederim, dedi. Sesinden, bir mektubu posta kartına yeğ tutacağını söylemek istediği belli oluyordu.

Jemma sakın olmaya çalışarak. Seni bugün görebilir miyim, Oliver? diye sordu.

Bu akşam bir yere gideriz.

Genç kız onunla çıkmak istemiyordu. Seninle sadece birkaç dakika konuşmak istiyordum, Oliver, diyerek, çıkmak istemediğini belirtmek istedi.

Buna sevindiğimi söyleyemeyeceğim. Bir an düşündükten sonra, Hemen geliyorum, diye ekledi.

Oliver geldiğinde Jemma annesinin mutfakta olduğunu gördü. Salonda da gazeteler yoktu. Demek annesi, babasına bir şeyler söylemiş ve gazeteleri mutfakta okumasını istemişti. Böyiece iki genç rahatça konuşabileceklerdi.

Jemma arkadaşıyla birlikte salona girip kapıyı kapadıktan sonra, Geldiğin için teşekkür ederim Oliver, dedi. Fakat söze nasıl devam edeceğini bilemiyordu. Şey, Oliver... bana sorduğun soru hakkında uzun süre düşünme olanağı buldu..
Özür dilerim, fakar seninle evlenemem.

Evleneraez misin? Neden peki?

Şey, benimle evlenmek istemen sevindirdi beni tabii, fakat...

Buna alışmak için daha çok zamana ihtiyacın olduğunu mu söylemek istiyorsun4 'iSyir, hy;r. Bur.u demek istemiyorum. Jemma iki hafta boyunca düşünmüştü. İki yıl daha düşünse fikrini değiştirmeyeceğini biliyordu Çok iyi bir arkadaşlığımız oldu Oliver. Seninle çıkmaktan zevk alıyordum, fakat...

Delikanlı kararlı bir tavırla, Sunu sürdürebiliriz Jemma, diyerek onun sözünü kesti. Senden red cevabı istemiyorum. Gülüyorsun, kendini rahat hissediyorsun benim yanımda. Davranışlarından, benden hoşlandığını sanıyordum.

Jemma, Oliver'm, cevabını tartışmadan kabul etmeyeceğini anlamış ve ona her şeyi telefonda söylemediğine pişman oimuştu.

Bunu yapamam Oliver. Sana âşık değilim.

Delikanlı bunu duyunca, bir an ne yapacağını şaşırmış gibi baktı kaldı. Ama mücadeleyi kolayca bırakmayacak gibiydi.

Bak Jemma... Belki şu anda kafan oldukça karışık, diye konuştu. Aramızdaki ilişkiyi fazla ileri götürmemizi istemeyeceğini bildiğim için üzerine fazla düşmedim. Seni çok sevdiğim halde, kendimi sürekli kontrol altında tatmaya çalıştım. Ama şimdi, yanlış davrandığımı anlıyorum. Sana karşı daha ateşli olmam gerekiyordu. Seni öperken daha arzulu, ne bileyim, çok daha hırslı olup, kendinden geçmeni sağlamalıydım. Böyle davransaydım. beni sevip

sevmediğin konusunda kuşkuya kapılmazdın hiçbir zaman.

Jemma onun şimdiye kadar bu şekilde konuştuğunu hiç duymamıştı. Onu sevmediğinden emindi. Bu şekilde konuşmasından da oldukça rahatsız olmuştu.

Oliver, Yanıma gel Jemma, dedi. Fakat onun yerinden kımıldamadığını görünce, kalkıp yanma giderek, genç kızı kollarına aldı.

Jemma, Ne olur yapma, diye fısıldadı. Onun, kendisine bir şey yapacağından korkmuyordu. Fakat arkadaşlıkları bu şekilde sona ermemeliydi. Bu bir şeyi değiştirmez Oliver.

Fakat Oliver onu kollarında sıkarak, daha önce hiç yapmadığı şekilde, büyük bir arzuyla öpmeye başlamıştı.

Jemma. Kam Fellingham'ı hatırladı. Onun öpüşlerinden aldığı zevki, Oliver asla ona tattıramayacaktı. Kam Felüngharn'ın çok daha tecrübeli v© kadınları iyi tanıyan bir erkek olduğunu kabul etmesi gerekiyordu. Oliver'm öpüşleri onda hiçbir duygu uyandırmamıştı.

Delikanlının ona sarılmaktan vazgeçtiğini anlayınca, kısık bir sesle. Üzgünüm, dedi. Ama bunu söylemesi de gerekmiyordu zaten. Onun öpüşlerine karşılık verememişti.

Delikanlı gittikten sonra, kendini tutamayarak ağlamaya başladı. Bir arkadaş olarak ondan hoşlanmıştı. Dostluklarının bu şekilde sona ermesini hiç istememişti. Onu üzdüğü için kendine kızıyordu.

Öğle yemeği için masaya oturduklarında, annesi onun ağladığını anlamıştı. Babası da. kızının şiş

gözlerine bakıp, Hey, yavrum ne... diye sormak isteyince, annesi hemen onun sözünü kesip, önündeki eti soğumadan yemesini istedi.

Jemma çalıştığı şirkete gidip, bir süre sonra ayrılmak istediğini söyledi ve istifasını verdi. Aslında, onun ayrılması işleri pek aksatmayacaktı. Çünkü sekreterliğini yaptığı Mr. Riley, geçirdiği ka'u krizinden sonra, birkaç ay daha çalışamayacak, belki de işi tamamen bırakacaktı.

Süresini doldurmak için çalıştığı bir ay içinde. hep geleceği düşünüp, stenosunu geliştirmeye uğraştı genç kız.

Tavan arasında işine yarayacak pek çok şey bulmuştu Annesi eski mutfak takımlarını, abajur gibi eşyaları hep saklamıştı. Tava ve tencereler oldukça eski olmalarına rağmen, Jemma' nin bir süre işine yarayabilirlerdi.

Götüreceği eşyalar çoğalınca, Bunları taşımak için bir kamyonet tutmam gerekecek, dedi.

Babası, eski eşyaları topladığı için, onunla bir süre şakalaşıp gülmüş, fakat istasyonda, kızının trene bindiğini gördüğünde birden ciddileşmişti. Sen iyi bir kızsın Jemma. Kendine iyi bak yavrum. Babası onu küçüklüğünden beri, zaman zaman 'Jem' diye çağırırdı. Genç kız bunu duyunca, gözlerinin dolduğunu hissetti.

Annesiyle babasını kucaklayıp trene binerken, Hafta sonunda sizi görmeye geleceğim. dedi. Bu sırada babası eline, katlanmış bir çek tutuşturmuştu. Bunu sakla. Günün birinde gerekebilir.

Jemma, Ama benim param var baba, diyerek çeki almak istemedi. Fakat annesi hemen araya girdi.

Al onu, Jemma. Christine'e de aynı şeyi yapmıştık. Londra'da yaşam buradaki gibi kolay değildir. Bu paraya ihtiyacın olabilir.

Kompartımanda başka yolcu olmamasına sevinmişti. Ağlamamak için kendini sıktı, fakat başaramadı. Babasının verdiği çekin beş yüz sterlinlik olduğunu görünce, gözlerindeki yaşlan tutamamıştı. Babası geçim sıkıntısı içinde değildi, ama böyle bir para bütçelerini sarsabilirdi.

Londra'ya geldiğinde, yanında getirdiği ufak tefek eşyayı hemen evine götürdü ve paketleri açmadan bırakıp tekrar sokağa çıktı. Yakında ki bir yerde bir fincan kahve içtikten sonra, boya ve fırça almak için dolaşmaya başiadı İşe hemen başlaması, yeni yaşamına bir an önce alışması açısından iyi olacaktı. Dairesini yaşanabilir bir yuva haline getirmesi dört gününü almıştı. Dört koca gün. sırtının ağrılarına aldırmadan, her yanı boyamıştı. Fakat perşembe öğleden sonra, elinden fırçayı bırakıp eserine baktığı zaman, tüm yorgunluğunu unuttu. O akşam da Chnstine'ın evine gidip gitmemeyi düşündü. Boya kokusu hiç de kötü sayılmazdı. Belki de burnu alışmıştı bu kokuya. Sonra, Christine'in Elbiselerinden birinin tamire ihtiyacı olduğunu düşündü Ablası oazı yerlerinin sökük olduğundan bahsetmişti. Üstünü değiştirdi ve kapıyı kilitleyip dışarı çıkii.

Cbristine o akşam Mark'la gittiği yerden döndüğü zaman, Jemnja, Yarın artık ayaklarının altında dolaşmayacağım. dedi. Evim oldukça güzel oldu

Christine, Şanslı kızsın, diye mırıldanmak' t.an kendim alamamıştı Jemma'nm evini yeni lemesinden çok. bir süre sonra kendisinin evsiz kalacağım düşünüyordu kuşkusuz Jemma ablasının başında böyle bir sorun varken, kendi evinden bahsetmekle hata ettiğini düşündü.

Mark ev konusunda bir şey yapamadı mı? diye sordu. Cbristine'in anlamamış gibi baktığını görünce ekledi. Şu senin ev işi için dayısıyla konuşacağım söylemişti ya

Ablası, Bunun pek bir işe yarayacağını sanmıyorum, diye cevap verdi. Mark ona birkaç hafta önce söylemiş, fakat adam olumlu bir cevap vermemHele seninle arasında geçenlerden sonra, o kendini beğenmiş adamın hiçbir şey yapmayacağından eminim.

Christine eğüip, sehpanın üzerindeki kutudan bir sigara alarak yaktı. Sonra, derin bir nefes çekip, dumanı havaya doğru savurdu. Ama can sıkıntısından kurtulamamıştı. Tekrar ayağa kalktı, odanın içinde bir aşağı bir yukarı dolaşmaya başladı.

Bir süre sonra, yüksek sesle düşünüyormuş gibi, Mark'm bu konuda bir şeyler yapacağını sanıyordum. diye mırıldandı. Bu akşam ona ev konusunu açtığımda sanıyordum ki... Birden, sanki düşüncelerini başkasının bilmesini istemiyormuş gibi sustu, gidip yerine oturdu.

Jemma ablasının neden böyle huzursuz olduğunu anlıyordu. Christine sadece ev konusunu düşünmüyor, Mark'ın evlenme teklif etmesini de bekliyor olmalıydı. Zaman geçtikçe de üzülmesi ve sinirlenmesi doğaldı.

Mark, Christine’ in kendisini sevdiğini bildiği ve o da Christine’i sevdiği halde, evlenme teklifini neden bu kadar geciktiriyordu acaba? Jemma bunu bir türlü anlayamıyordu.

Christine sinirli bir tavırla ayağa fırlayıp, Aman Tanrım, ne yapacağım? diye söylenince. düşüncelerinden sıyrıldı. Ablası elindeki sigarayı söndürerek pencerenin önüne gitmişti. Tüm dost ve tanıdıklarıma, bana ev konusunda yardımcı olmalarını, bir yer bulmalarım rica ettim. Ama insanlar, kendilerinden en küçük bir şey istendiği zaman ortadan kayboluyorlar.

Jemma onu hiç bu kadar sinirli görmemişti. Ona ne şekilde yardımcı olabileceğini bilemiyordu. Christine genellikle sinirlerine hâki olmasını bilirdi. Böyle sinirlendiğine göre, durum oldukça ciddi olmalıydı. Bir süre, sesini çıkarmadan, onun yatışmasını bekledi. Christine öfkeli bir tonla, Şu Rod Haden denen fare bile bıraktı beni, diye söylenerek tekrar odanın içinde dolaşmaya başladı.

Jemma, Rod Haden ismini duyunca birden irkildi. Kam Fellingham'm bu adam ve ablası hakkında söylediklerini unutmuştu bile. Duyduklarına zaten pek inanmamıştı. Fakat ablasının, Rodney Haden’dan bahsettiğini duyunca, ne yapacağını şaşırdı. Yoksa Kam Fellingham' m anlattıkları doğru muydu?

Hayır, Christine'in evli bir adamın metresi olabileceğine inanamazdı. Onun kafasına bu kuşkuyu soktuğu için Kam Fellingham'dan nefret ediyordu.

Christıne’in biraz sakinleştiğini görünce, Rod Haden mı? diye sordu, Kim o? Ablasını biraz konuştursa, belki dertlerini unutmasını sağlayabilirdi.

Bir süre önce tanıdığım biri. Ne garip, insanlar her şeyi ne çabuk unutuyorlar. Bir zamanlar benim için her şeyi yapabileceğini söylerdi. Bir seksen boyunda bir adam, fakat şu cadı karısından ödü patlıyor. Tekrar sehpaya eğilip, yeni bir sigara yaktığı için, Jemma’nın yüzünün sapsan kesildiğini görmemişti.

Jemma ablasından duyduğu sözlerin getirdiği şoktan çabuk kurtuldu. Duyduğundan yanlış anlam çıkarmış olmalıydı. Christine bu adamı evliliğinden önce tanımış olacaktı. Kam Fellingham’m ablası hakkında söylediklerinin doğru olabileceğine inanmıyordu. Bu konuda daha fazla düşünmedi.

Üzülme bu kadar canım. En kötüsü, bir süre benimle kalırsın. Senin ne kadar çok çalıştığını biliyorum. Sen yatağı alırsın, ben de portatif bir yatak koyar yatarım, ne olacak yani?

Christine alaycı bir tonla, Bana iyilik yapacaksın ha! deyince. Jemma yüzünün kızardığını hissetti. Ablasının ne demek istediğini anlamıştı. Yeni tuttuğu dairenin bulunduğu semt, Londra’nın en iyi semtlerinden biri değildi, ama kötü bir yer de sayılmazdı. Buna rağmen. Christine gibi ünlü bir fotomodel öyle bir yerde oturamazdı kuşkusuz. Hiç sesini çıkarmadan yerinden kalktı ve yatmaya hazırlandı.

Christine onu kırdığını anlamıştı. Özür dilerim, Jemma, diye mırıldandı. O kadar canım sıkılıyor ki, ne söylediğimi bile bilmiyorum. Kardeşinin yüzüne öyle

bir gülümsemeyle bakmıştı ki, Jemma onunla dargın kalamayacağını anlıyordu.

Yatmadan önce sıcak bir şey hazırlamamı ister misin?

Christine hafif bir sesle, Sütümüz kalma mıştı galiba, dedi.

Jemma ertesi sabah erken kalktı. Yıkanıp, giyindikten sonra, yakındaki bir markete gidip, bir kutu süt ve bir gazete alarak döndü. Christine hazırlanmış, kahvesini içmekteydi. Bir iki dakika sonra da, Görüşürüz, diye mırıldanıp işine gitti.

Jemma onu bir daha ne zaman göreceğin; bilmiyordu. Bugünden sonra artık kendi evinde oturacaktı. Annesiyle babasına bir mektup yazmış, iyi olduklarını bildirmişti. Belki bu akşam bir mektup daha yazardı. Artık iş araması zamanı da gelmişti. Kahvesini yudumlarken, iş ilanlarını gözden geçiriyor, uygun olanları kalemle işaretliyordu.
Bir süre sonra, aradığını bulduğunu sandı. İlanda, büyümekte olan bir inşaat firması için iyi bir sekreter arandığı bildiriliyor, ilgilenenlerin başvurması isteniyordu. Onun kadar işine düşkün başka bir sekreter bulabileceklerini sanmıyordu. Şirketin telefon numarasını bir kâğıda yazdı. Evet, işte aradığı fırsat çıkmıştı karşısına!

Bir süre düşünüp, iyi bir sekreter olarak nasıl konuşması gerektiğine karar verdikten sonra, telefonun başınageçti ve Holden, Smythe ve Ortaklan şirketinin numarasını çevirdi.

Hattın diğer ucunda, sakin ve etkileyici bir ses ona, Mr. Smythe sizi pazartesi on birde görecek, dedi.

Jemma sevincini belli etmemek için büyük gayret göstererek, nazik bir sesle. Bu saat benim için de uygun, diye cevap verdi.

Bu işe girmesi gerekiyordu. Rakipleri çok güçlü değilse, iş onun sayılabilirdi. Bir süre bu konuyu düşündükten sonra. Christine'in oda sına girdi ve onun yatağını yapmaya başladı Ablası yatağını bile yapmadan aceleyle gitmişti. Yatağın örtüsünü düzeltirken, aklına, işe giderken giydiği elbise geldi. Elvington'daki işi ne giderken giydiği elbise, yeni ve güzel olma sına rağmen, Londra'da yeni bir meslek yaşamına başlayacak iyi bir sekreter için yeterli değildi. Sokaklarda dolaşırken, öğle yemeği için oürolardan çıkan şık sekreterleri görmüştü. Genç kızların büyük çoğunluğu son moda tayorîer ve elbiseler giymekteydiler. Hatta bazları, kuaförde yapılmış saçlarının üstüne şık arkalar bile giymişlerdi. Son aylığı ve biriktirdiği paradan başka, babasının verdiği çek ona istediğini alma olanağı veriyordu... Ama güç durumda kalmadan babasının çekine dokunmayacaktı.

Beş saat sonra. Jemma saçlarını kesip yepye ni bir şekle sokmuş olan kuaförün önünde oturmuş, saçlarının kurutulmasını bekliyordu. Çıraklardan birinin getirdiği çayı yudumlarken, keyfi pek yerindeydi. Kuaför saçlarına çok şirin bir görünüm vermeyi başarmıştı.

Bu son hovardalığın ona kaça patlayacağını hiç bilmiyordu. Ama nasıl olsa kesenin ağzını açmıştı bir kez, düşünmüyordu artık. Limon sarısı pantolon takımı ve yeşil döpiyes harika şeylerdi doğrusu. Gerçi uzun

etekli elbiseyi işinde giyemezdi, ama dayanamayıp onu da almıştı. Elbise satın alırken birkaç takım da iç çamaşır almıştı. Çeyiz düzer gibi alışveriş etmişti. 'Çeyiz' diye düşününce, aklına Oliver'm evlenme teklifini roddedişi geldi ve bir an üzüldü.

Nasıl oldu?

Kuaför hafifçe kenara çekilmiş, onu aynada kendine bakmaya davet ediyordu. Eserini be ğendiği her halinden belliydi.

Jemma, Çok değiştim, diyerek içini çekti. Artık eskisi gibi basit bir genç kız değil, erkeklerin dikkatini üzerine çekebilecek kadar güzel bir kadındı. İnanmaz gözlerle bir süre kendine bakıp başın t salladı.

Kuaförün bir cevap beklediğini anlayınca gü lümseyerek. Çok güzel, diye mırıldandı.

Hayır, güzel olan sizsiniz, küçük hanım.

Jemma elinde paketleriyle kuaförden çıkarken, tüm gözleri üzerinde zannediyordu.

Bir süre yürüdükten sonra, elindeki paketler gittikçe ağırlaşmaya, kâğıtlar yırtılmaya başladı. Çevresine bakınıp bir taksi aradı. Fakat or tada hiç araba yoktu. Birden. Christine'in evinden pek uzakta olmadığını anlayıp sevindi. Ablasının evine uğrayıp, elindekileri onun bavullarından birine koyar ve rahatça taşıyabilirdi. Bavulu daha sonra bırakacağını, Christine'e bir notla bildirirdi.

Christine'in evine gelince, hemen onun yatak odasına girdi ve paketleri açarak, bavullardan birine yerleştirmeye başladı. Yeşil elbiseyi, iş görüşmesine giderken giymeyi düşünüyordu. Limon sarısı elbisenin paketini açtığı zaman, bunu hemen giymeden

yapamayacağını anladı. Yapılı saçı ve yeni elbisesiyle aynada kendine baktığında gözlerine inanamadı. Dernek bir genç kız istediğinde bu kadar güzel olabılı yordu. Sonra yeni aldığı makyaj takımını da denemek istedi. Biraz rimel ve dudaklarına sürdüğü bir parça rujla, harikulade bir kadın olup çıkmıştı. Annesiyle babası onu bu halde görseler ne derlerdi acaba?

Kendini o kadar beğenmişti ki. aynanın önünden bir türlü aynlamıyordu. Bir süre sonra, kapının zilini duyunca, isteksiz bir tavırla ay nanm önünden çekildi. Saatine baktı. Aman Tanrım! Beşe geliyordu. Belki Mark, Christine ı görmeye gelmişti.

Mark'ın kendisini bu yeni haliyle görünce ne yapacağını düşünerek kapıyı açtı.

Kapının önünde, rahat bir pantolon ve süveter giymiş olarak duran Kam Fellingham hiçbir şey söylemeden, uzun bir süre onu süzdü Sonra, Bakıyorum oldukça değişmişsiniz. diye konuştu. Sesi oldukça soğuktu. Sizin içn birkaç sözüm daha var. Artık söylediklerim; yapacağınızı umut ediyorum. İçeri gireceğim.

Jemma bu kadar küstahlığa dayanamazdı. Hayır girmeyeceksiniz! diye öfkeyle söylendi. Bu adam bu eve iki kez daha girmiş, faka t hiç de nazik davranmamıştı. Ne söyleyecek şeniz, burada söyleyebilirsiniz, derken, onun en küçük bir hareketinde kapıyı yüzüne kapamayı düşünüyordu.

Bu evden çıkmak zorunda kalmayacağınızı söylersem, yine de almaz mısınız beni içeri?

Kapıyı onun suratına kapamayı düşünen Jem ma, bu söz üzerine biraz düşündü. Bu adamın. Christine’in ev sahibini nasıl ikna ettiğini bii miyordu. fakat ablasının

hatırı için ona kat lanması gerekti. Ters bir şey yaparsa. Christi ne onu asla affetmezdi.
İsteksiz bir tavırla başını sallayıp, Pekâlâ girin bakalım. diye mırıldandı.
Karn Fellingham içeri girerken, hakaret do 'u bir ifadeyle. Bunu duyunca beni içeri aiu cağınızı biliyordum, diyerek alaylı bir gülümsemeyle ona baktı. İşinizi yaptırmak için her ' şeye razı olursunuz, değil mi, Miss Nokes?

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Jemma ona oturmasını söylemedi Genç kız düşünüp duruyordu. Bu adam, Christine'in evden çıkmak zorunda olduğunu biliyordu. Eğer söylediği bir yalansa ve onu kandırabilmek için böyle konuştuysa, Jemma ona hemen kapıyı gösterecekti.
Ev konusunda söylediğiniz doğru muydu? diye sordu. Yoksa bunu içeriye girebilmek için hemen o anda mı uydurup söylediniz?
Adam onu duymamış gibi, Bu sabah Mark gelip beni gördü, diye başladı. Onun korkunç öfkeleneceğini bildiğim halde, bunu size söylemek zorundayım. Mark bu akşam size evlenme teklif etmeyi düşünüyor.
Bunu yapabilmek için sizin izninizi aldı mı? Christine. Mark'ın evlenme teklifini duyduğu zaman hiç kuşkusuz göklerde uçacaktı. Fakat Mark bunu önce dayısına söylediği için' Jtmma'mn gözünde değerini biraz kaybetmişti.
Karn Fellingham onun cevap beklediğini görünce, sakin bir sesle, Hayır, buna gerek yok, diye cevap verdi. Mark istediği kızla evlen mekte serbesttir.

Jemma, O halde neden?.. diye başladı. Fa kat adam onun sözünü kesti.
Size daha önce açıkladım sanırım, Mıss Nokes. Mark tüm sınavlarını verip, sizinle olduğu sürece verebilirse tabii, üniversiteyi bitirinceye kadar benim vereceğim harçlıkla geçinmek zorunda. Bunu unuttunuz niu yoksa?
Jemma unutmuştu, çünkü bu kendisini ilgilendiren bir konu değildi. Bu durumda, Chrıstiae ve Mark evlenecek olurlarsa, Mark üniversiteyi bitirip bir iş sahibi oluncaya kadar, Cbristine'in kazancıyla geçinmek zorunda kalacaklardı.
O halde Mark size geldi ve evlendiği zaman harçlığını kesmemenizi istedi, öyle mi?
Kam Fellingham garip bir ifadeyle başını sallayıp, Hayır, Miss Nokes, dedi. O sizi, benim tanıdığım kadar tanımıyor, sizin hakkınızda bildiklerimi bilmiyor. Ve siz de benim daha önce burada söylediklerimden hiç bahsetmediniz ona.
O halde neden size gelip de Chris... şey, bana evlenme teklif edeceğini söyledi? Az daha her şeyi berbat edecekti. Bu adamla konuşur ken çok dikkatli olması gerekiyordu. Zekî bir adamdı Karn Fellingham. En küçük bir dil sürçmesi bile Jemma'yı ele verebilirdi. Hâlâ, neden Christine rolü oynadığını da bilmiyordu. Ablasını, bu adamın zehirli dilinden korumak için mi yapıyordu bunu acaba? Jemma, onun sorusuna cevap vermediğini görünce, Herhalde sizi çok seviyor olmalı ki. herkesten önce size söylemek istedi. dedi.

Siz pahalı bir kadınsınız. Mark şimdiye kadar size parasal durumundan bahsetmediğini itiraf etti. Onun şu anda parasız olduğunu size kendim söylememiş olsaydım, Markı zengin sanmanızı doğal karşılayabilirdim. Bana, harçlığını kesmememi söylemek için gelmedi Mark. Benden istediği, evlendiğiniz zaman, şimdi aldığı paranın iki katına çıkarılmasıydı.

Jemma birden şaşırdı. Sonra, Tabii siz de evleneceği kızın ne mal olduğunu bildiğiniz için onun bu isteğini reddettiniz, dedi.

Hayır, bunu yapmadım. Ama ailemden birinin sizin gibi bir kızla evlenmesini de istemem tabii. Bunun için, ona. evlenme teklif etmeden önce, parasal durumunu size açıklamasını söyledim ve ondan bu konuda söz aldım. Eğer, parası olmadığını .kendi ağzından da duyduktan sonra, onunla evlenmeye razı olursanız, istediğini yapacak ve verdiğim parayı iki katına çıkaracağım.

Jemma, karşısındaki adamın daha önce düşündüğü kadar zeki olmadığını anlamıştı. Christine, Mark'ı seviyordu. Onun parasız olduğunu öğrense bile, evlenme teklifini kabul ederdi. Bundan o kadar emindi ki, Kam Fellingham deııen bu adamın kendine olan güvenini sarsmak için her şeyi yapabilirdi.

Bir an düşündükten sonra, buz gibi bir sesle. Size daha önce de söyledim galiba. dedi. Mark bana evlenme teklif ettiği zaman, hiç düşünmeden kabul edeceğim.

Kam Fellingham. onun bu söylediğinden hiç etkilenmişe benzemiyordu. Sadece gözlerini kısmış ona bakıyordu. Yüzünde garip bir ifade vardı.

Jemma onun bir şeyler planladığını sanıyordu. Şey, her neyse... diye konuşmaya başladı. Sizi içeri Mark ve... kendim hakkında konuşmak için almadım. Ev konusunda bir şeyler söylediniz. Yoksa bu da tuzaklarınızdan biri miydi?

Adam bu konuyu yeni hatırlamış gibi, Ah tamam. diye mırıldandı. Bunu daha önce söylemeliydim, değil mi? Birden, gereğinden fazla kibarlaşmıştı.

Neyi söylemeliydiniz?

Bu evin satıldığını tabii. Şimdi yeni bir ev sahibiniz var, Miss Nokes. Bunu söylerken, büyük zevk alıyor gibi bir hali vardı. Jemma, karşısındaki adamın, kendisi açısından daha da zevkli bir şeyler söyleyeceğini anlamıştı.

Yeni ev sahibinin kim olduğunu biliyor musunuz? derken, alacağı karşılığı, daha adam cevap vermeden biliyordu.

Kam Fellingham bembeyaz dişlerini göstererek gülümsedi. Yeni ev sahibinin ben olduğumu söylesem, inanır mısınız acaba?

Ondan hiç hoşlanmadığım belirten bir ifademle Karn Fellingham'm yüzüne baktı. Demek bunu söyleyip, biraz zevklenmek için geldiniz buraya, öyle mi? Şimdi lütfen gider misiniz?

Adam, gitmeye niyeti yokmuş gibi, kımıldamadı bile. Mark bu evden çıkmayı hiç istemediğinizi söyledi bana. Konuşmaya başlamadan önce, buradan çıkmak zorunda kalmayabilirsiniz demiştim size... Sustu,

küçümseyici gözlerle genç kıza baktı. Hâlâ gitmemi istiyor musunuz?

Jemma içinden, ‘Allah cezanı versin!’ diye söylendi. Bu evde kendisi otursaydı, onu dinleyeceği yerde, parkta yatmayı yeğlerdi. Arr.a Christine’in bu ev konusunda ne kadar hassas olduğunu bildiği için, sesini çıkaramadı. Bu adama bir süre daha katlanmak zorundaydı.

Siz karşılıksız hiçbir şey vermezsiniz. İstediğiniz nedir, öğrenebilir miyim?

Sizin için hangisi daha önemli? Bu ev mi, yoksa Mark mı?

Ablasının vereceği cevabı tahmin ettiği için, hiç düşünmeden, Tabii ki Mark, dedi. Evlendikleri zaman oturacakları bir yere ihtiyaçları olacaktı. Ama şimdilik bu, ikinci plandaydı.

Adam bir süre ses çıkarmadan onu süzdü, sonra gidecekmiş gibi bir tavır takındı.

O halde, söylenecek fazla bir şey kalmadı, derken, inanmayan gözlerle Jemma'ya bakıyordu.

Karn Fellingham kapıya doğru yürürken, Jemma bu ziyareti mutlaka Christine'e anlatması gerektiğini düşünüyordu. Ablası, yeni ev sahibinin kim olduğunu ve biraz önce konuşulanları öğrenmeliydi.

Onun çıkmak üzere olduğunu görünce, birden paniğe kapılarak, Bir dakika, dedi.

Kam Fellingham, gözlerindeki zafer parıltılarını saklamaya gerek görmeden. dönerek Jemma'ya baktı. Onun, evden çıkmamak için Mark’tan vazgeçeceğini sanıyordu herhalde.

Alaycı bir tonla, Mark'ın o kadar önemli olmadığını mı düşündünüz birden diye sordu. Onun beş parasız olduğuna inandınız mı artık?

Jemma cehenneme kadar gidebileceğini söy lemek istiyordu ona. Fakat işi henüz bitmiş sayılmazdı. Şimdilik kendini kontrol etmek zorundaydı.

Mark'tan vazgeçersem, kontratımı yenileyeceğinizi söylemek istiyorsunuz, değil mi?

Genç adam pantolonunun arka cebinden br tomar kâğıt çıkarıp, Yeni kontratı hazırlamıştım bile, diye cevap verdi.

Jemma bir an ona ne cevap vereceğini bilemedi. Neden sonra kendini toparlayarak, Peki ama, kontratı imzaladıktan sonra, Mark'ia tekrar görüşmeyeceğimi nereden biliyorsunuz? diye sordu Ama bunu söylemeden önce iyice düşünmesi gerekirdi. Karn Fellingham gibi Lir adamla açık açık konuşması hiç doğru değildi.

Böyle bir şey yapabileceğinizi düşünmedim değil. Bu adam Chrisfcine'i hiç tanımıyordu.

Ondan kontratı alması gerekiyordu. Bu yüzden onun her söylediğine tahammül edecekti. Bundan bövie kendi evinde olacak ve mücadeleyi Christine'e bırakacaktı. Bu adamla bir kez daha karşılaşmamak İçin, elinden geleni yapacaktı.

Kuşkusuz, bunun önlemini de almışsımzdır.

Gayet tabii. Ben Mark gibi saf değilim. Güzel bir kadıı olmanıza rağmen... Jemma'nın bu söz karşısında şaşırdığını görünce, Oh. benim de gözlerim var, Jemma Nokes. diye de vam etti. Ama uzun süre önce, yüz ve vücut güzelliğinin, ruh ve ahlak güzelliğiyle

bağdaşamadığını öğrendim. Bunun için, Mark'la olan ilişkinize hangi açıdan bakarsam bakayım, onun bu işten yaralanmadan sıyrılabileceğini sanmıyorum. Sonradan, sizi elinden kaçırdığı için yanmasını istemem. Onun için, her şeyi denemesine izin vereceğim. Bana öyle geliyor ki, evlenme teklifini, onu incitmeden geri çevirebilirsiniz. Mark saf olmasına rağmen, gururuna çok düşkün bir çocuktur. Düşündüğümü uygulamaya razı olursanız, onu bir daha göreceğinizi sanmıyorum. Karn Fellingham gözleriyle Jemma’nın vücudunu süzdü. Sonra hakaret dolu bir sesle, Mark başka erkeklerin artığını isteyecek bir insan değildir, diye ekledi.

Bu sözler aslında Christine'e söylendiği halde, Jemma korkunç bir öfkeyle patlamaya hazırlandı. Fakat ablasının bir gece evvelki halini gözünün önüne getirince, yine kendini tuttu. Bu adama karşı güçlü bir silah bulabilmek için her şeyi yapmaya hazır olduğunu hissediyordu. Mücadelede bu kadar ileri gittikten sonra, artık ona Christine olmadığını da söyleyemezdi. Ama olanlan Christine’e söylemek zorundaydı. Onun nasıl bir düşmanla karşı karşıya bulunduğunu bilmesini istiyordu.

Peki, söyler misiniz bana? diye sordu. Ben, bu kontratı sizden aldıktan sonra. Mark'la olan ilişkimi sürdürürsem, benim diğer eı’kekierin artığı olduğumu nasıl göstereceksiniz ona? Bir an düşünüp devam etti. Mark’la tanıştıktan sonra hayatımda başka erkek olmadı. Mark’ tan öncekilerin de zaten önemi olamaz.

Karn Fellingham buz gibi bir sesle, Ben Mark'a bir şey göstermek zorunda değilim, Miss Nokes, dedi. Bunu yapacak olan sizsiniz.

Oh, nasıl yani?

Genç adam onun sorusunu duymamış gibi, sabırsız bir ifadeyle. Seçim hakkı sizin, dedi. Ya benim saf yeğenim, ya da bu daire. Şirin ikisinden de vazgeçmek istemeyeceğinizi bilıyorum. Ama beni aldatmanıza olanak vermeyeceğim. Hem kafanızı boş yere yorup durmayın. Parasız bir koca istemeyeceğinizi her ikimiz de biliyoruz. Bir süre düşündü ve sonra, Mant’a bir mektup yazıp, başka birini sevdiğinizi ve onunla gittiğinizi bildireceksiniz. Mark buna çok üzülecektir, ama başka birisiyle seviştiğiniz için de sizi bir daha görmek, istemeyeceğinden eminim. Başka birinin yatağına giren bir Kadını asla istemez o. dedi.

Jemma, Başka bir erkeğin yatağına mı? diye bağırdı. Yüzü sapsarı olmuştu.

Yüzünüz sapsan oldu, Miss Nokes. Böyie, köşeye sıkıştırılmaya alışık değilsiniz, değil mi?

Mark mektubun gerçek olup olmadığını anlamak için buraya gelecektir. Bu yüzden, evden bir süre uzaklaşmam da gerekecek, değil mı? Ama siz sırtınızı döner dönmez, hemen buraya koşacağımdan korkmuyor musunuz?

Karn Fellingham en ince ayrıntıyı düşünen adamların rahatlığıyla, hafifçe gülümseyerek, Neden korkayım? dedi. Siz ortadan kaybolduğunuz zaman, ben de sizinle geleceğim.

Jemma inler gibi bir ses çıkardı. Yani..

Evet, sevgili Jemma. Sesine bir tatlılık gelmişti, Âşık olduğun diğer erkek ben olacağın. Onun için artık sana, 'sen' diye hitap edebilirim. Seninle bir yerlere gideceğiz. Nasıl bu fikir?

Jemma daha fazla dayanamayarak, tüm öfkesiyle, Cehenneme kadar yolunuz var! diye bağırdı. Nasıl bir adamdı bu? Bu şeytanca şeylerin tümünü nasıl düşünebiliyordu?

Karn Fellingham onun öfkesine hiç aldırmadan, elindeki kontratı tekrar pantolonunun arka cebine soktu. Demek cevabınız bu, öyıe mi? derken, onu bir kiracı olarak zaten istemediğini belirtmek ister gibyidi. Bu durumda, her ikisini de kaybetmiş oluyorsunuz. Chrisııne'in, Mark'm parasız olduğunu duymasıyla, bu işin biteceğini sanıyordu hâlâ.

Jemma artık öfkesini kontrol edemez hale gelmişti. Bu adam kim oluyordu da, böyle rahatça onlann evine girip, ablası hakkında ileri geri konuşuyor, bu yetmiyormuş gibi, her türlü kötülüğü yapmaya hazırlanıyordu? Üzerine atılıp, yumruklarını suratına indirmemek için kendini güç tutuyordu. Onun kapıyı açmak üzere olduğunu görünce, tüm gücünü topladı ve dişlerini sıkarak, Bir dakika! diye bağırdı.

Kararınızı verdiniz mi, küçük hanım?

Jemma bu adamın söylediklerini iyice düşünmek için, sakin bir köşede bir süre yalnız kalmayı isterdi. Fakat hemen karar vermesi gerekiyordu. Onunla giderse, onu kandırmış olacak ve bundan büyük bir zevk alacaktı. Diğer yandan, Christine evinde kalacak ve Mark'Ia mutlu olacaktı. Ama Kam Feilingham'la birlikte

olmaya nasıl katlanacaktı, onu bilemiyordu. Aklına gelen bir soru zihnini kurcalayıp duruyordu.

Eğer, dediğinizi kabul edersem... yani sizinle gitmeyi kabul edersem... Sustu ve sorusunu nasıl tamamlayacağını düşündü. Hiç de kolay değildi bu. Şey, yani... beraber olduğumuz süre içinde...

Bu rolünüzle Oskar alabilirsiniz gibi geliyor bana, Miss Nokes. Sanki daha önce bir erkeKle hiç yalnız kalmadınız mı? Birlikte hiçbir yere gitmediniz mi? Ne söylemek istiyorsanız söyleyin. Şaşırmayacağıma emin olabilirsiniz.

Jemma dişlerini sıkıp onun yüzüne baktı. Bu adamın gözlerini oymaktan büyük bir zevk alabilirdi. Verdiği kararla sadece Christine'in evini kurtarmış olmayacak, aynı zamanda bu adamı aldatmanın zevkini de çıkarabilecekti. Kendine hâkim olması gerekiyordu. Bir süre düşündükten sonra, sorusunu tamamlayabildi.

Konuşurken öyle sakindi ki, kendisi de şaşırdı. Sizinle birlikte gitmeye razı olursam, aramızdaki ilşkinin sadece bir iş ilişkisi olacağına söz verir misiniz?

Karn Fellingham da aynı soğukkanlılınca. Çok güzel bir kadın olduğunuzu kabul ediyorum, dedi. Ama yine de, sizinle aynı yatağa girmek gibi bir şey düşünmeyeceğime emin olabilirsiniz.

Jemma bu sözler karşısında yüzünün kıpkıımızı olduğunu hissetti. Adamın bunu görmemesi için başını yana çevirdi. Bu adam onu, ner erkeğin kolayca baştan çıkarabileceği, canı istediğinde, önüne çıkan ilk erkekle yatabilecek sokak fahişelerinden biri mi sanıyordu?

Ne kadar zaman uzak kalacağız buradan’

Adam bu sorudan, onunla gitmeye razı olduğunu anlamış olmalıydı. Buna henüz karar, vermedim, derken, yüzünden hiçbir şey anlaşılmıyordu.

Ne zaman gitmeyi düşünüyorsunuz? Bu adamın onu almak için buraya gelip de Christine’le karşılaşmasını istemiyordu. Başka b.r yerde buluşmaları gerekecekti. Birden, Christine’in neredeyse işinden dönmek üzere olduğunu ha'tırladı.

Karn Fellingham’m, Hemen şimdi de gidebiliriz, dediğini duyunca, her şeyi bir anda unuttu.

Ama hazırlanmam için bana biraz zaman vermeniz gerekiyor, dedi. Onu buradan göndermek ve Christine’e birkaç satır yazmak istiyordu Christine, Kam Fellingham gittikten hemen sonra gelirse, ona durumu kendisi de anlatabilirdi. Ama her şeyden önce, bu adamın gitmesi gerekiyordu.

Fakat onun gitmeye hiç niyeti yoktu. Hazırlanmanız çok uzun sürmez herhalde, diyerek, kanepeye oturup bacak bacak üstüne attı

Jemma hiçbir şey söylemeden onun yanından uzaklaştı. Yeni aldığı ve Christine’in bavuluna doldurduğu elbiseleri hatırladı. Tüm bunları, Karn Fellingham’ın yanında giymek için mi almıştı yani? Gülmek geldi içinden. Christine’in evinde başka elbisesi olmadığından, yeni aldığı elbiseleri götürmek zorundaydı. Biraz önce çıkardığı gömleği ve blucini de bavula koydu. Başına gelenleri düşünecek zamanı bile yoktu. Acele etmesi gerekiyordu. Bir an önce buradan çıkmaları çok önemliydi... Güçlükle yutkunurken Christine’i düşündü. Ablası onlar buradan çıkmadan

önce gelirse, neler olurdu kimbilir. Christine geldiği taktirde her şey berbat ola çaktı. Kam Fellingham ablasını görürse, foto modelin Jemma değil de, o olduğunu hemen anlardı. Jemma'nm şimdiye kadar onu aldattığını anladığında da neler yapacağım düşünmek bile istemiyordu.

Buradan çıkmadan önce Mark'a mektup yazıp, Kam Fellingham'ın planladığı gibi, başKa birini sevdiğini ve onunla gittiğini bildirmesi gerekiyordu. Eline kâğıt kalem alıp, kafasını kaşımaya başladı. Mektubu 'Jenıma' diye imzalamak zorundaydı. Ama Mark, onun imzasını görünce, Crystabella'nın kardeşinin delirdiğini sanacaktı.

Mektubu birkaç dakikada yazdı. Kam Feilingham'ın okumak isteyeceğini bildiğinden, zarfı açık bıraktı. Şimdi de Christine'e birkaç satır yazıp durumu açıklaması gerekiyordu.

Kâğıdı önüne çekmişti ki, duyduğu ses üze rine başım kaldırınca, Karn Fellingham'm kapıda durduğunu gördü. Artık Christine'e hiçbir şey yazamazdı.

Onun istemesini beklemeden, Mark'a yazdığı kısa mektubu uzattı. Yazılanları beğenmeyıp. kendi istediği tarzda bir not yazdırmaya kalkmaması için dua ediyordu. Ama yazdıklarının Kam Fellingham'ı tatmin edeceğini sanıyordu. Sevgili Mark,' diye yazmıştı. 'Bu senin için şaşırtıcı bir haber olacak kuşkusuz. Fakat ben birine âşık oldum. Onunla birlikte buradan gidiyorum. Beni affet. Duygularımı değiştirebilmem olanaksız. Jemma.'

Karn Fellingham mektubu ona geri verirken Bu onun için şaşırtıcı değil, şoke edici bir haber olacak, dedi. Beraber gittiğin erkeğin beri olduğumu neden yazmadın ona?
Mark sevdiği kadından hep ’Crys,’ ya cia Crystabella’ diye bahsederken, mektubun Jemma olarak imzalanmış olması genç adamın dikkatinden kaçmıştı nasılsa.

Belki de Mark, Jemma’nm, kendisine bir enişte olarak yazdığını sanacak ve haberi Crystabella’ya verecekti.

Mektubu zarfa koyup yapıştırdı. Sonra, Karn Fellingham ’m şaşkınlığına aldırmadan, ona Mark’ın adresini sordu. Özür dilerim, ama adresi şu anda hatırlayamadım. Zaten hep telefonlaştığınız için ona hiç mektup yazmamıştım. Bu nedenle de adresini bilemeyeceğim.

Kam Fellingham’m söylediği adresi zarfın üzerine yazıp şimdi ne yapacağını düşündü. Genç adam zarfı onun elinden alıp, Bunu giderken postaya atarız, dedi.

Christine’in geliş saati yaklaştıkça Jemma’nm heyecanı artıyordu. Kâğıdı ve kalemi çekmeceye koyduktan sonra aceleyle kalkarak bavulunu almaya gitti. Burada daha fazla kalamazlardı. Ablası her an gelebilirdi.

Genç adam garip bir ifadeyle ona bakıp, Bazen siz kadınları hiç anlamıyorum, diye soy lendi. Kafanızı bir şeye taktmız mı, daha önemli olan başka şeyleri unutuveriyorsunuz Sustu. Jemma’nm şaşkm gözlerle kendisine baktığını görünce, elini arka cebine atıp kira

anlaşmasını çıkardı ve, Bunu nasıl unutabilirsiniz, anlayamadım, dedi.

Jemma şaşkın bir ifadeyle, Oh, nasıl da unuttum onu! diye söylendi.

Evet, ben de anlavamadım. Unutulacak şey mi bu? Genç kız aceleyle, Sizin sözünü tutan bir adam olduğunuzu anladım, dedi. O mektubu yazıp, sizinle gitmeye razı olduktan sonra, herhalde kontratı vermezlik etmezdiniz. Bun ları söyledikten sonra, şaşkm gözlerle genç adamın öfkeli yüzüne baktı. Onu kızdıracak ne söylemişti acaba?

Bana iltifat etmekten vazgeçin, küçük hanım. Bu tür sözlerle Mark gibi saflan kandırabilirsiniz, ama benim kamım tok böyle şeylere.

Jemma birden kendini tutamayıp, Seni Allahın cezası... diye başladı, fakat hemen kendini toparlayıp sustu. Ona, hakkında düşündüklerini şimdi söylemeyecekti.

Jemma kontratı alırken, Kam Fellingham. Burasını satın alırken, eski kontratların da Direr kopyasını verdiler bana, dedi. Yeni kontratı, meslek yaşamınızdaki isminize göre yaptım, çünkü eskisi de öyleydi.

Kontrat, ev sahibi Kam Fellingham'la kiracı Crystabella Nokes arasında, iki yıllık bir süre için yapılmıştı.

Jemma ablası gelir gelmez görsün diye, kontratı tuvalet masasının üzerine koydu. Aynca, Kam Fellingham'a oyun oynadığı için de seviniyordu. İntikamını istediği gibi alabilecekti böylece.

Kam Fellingham, onu hâlâ anlayamamış gibi kaşlarını çatarak, Kontrattaki maddeleri teker teker okumayacak mısınız? diye sordu.

Jemma, Bu kontrata benim aleyhime hiçbir madde koymayacak kadar centilmen olduğunuzdan eminim, derken, sesi öylesine tatlıydı ki, adara iyice şaşırmaktan kendini alamadı. Alay eder gibi konuşmasının onun hoşuna gitmediğini biliyordu. Fakat sesine öyle bir anlam vermişti ki, Kam Fellingham yine, ‘Bana iltifat etmekten vazgeçin küçük hanım,’ diyemezdi.

Karn cevap vermedi. Zaten Jemma da cevap vermesini beklemiyordu. Hemen gidip bavulunu aldı. Artık gidebilirlerdi. Jemma bir an Önce çıkmak için, sabırsızlanıyordu. Yeni aldığı elbiselerin paket kâğıtlarını toplarken, adamm ona baktığım görünce, Giderken bunlan çöpe atacağım, dedi.

Çevresine bir kez daha göz attı, Christine'in kendisine verdiği yedek anahtarı çantasına koydu. Merdivenden inerlerken, Şunları atayım, hemen geliyorum, dedi Siz dış kapıda bekleyebilirsiniz.

İzin verirseniz, ben de sizinle geleyim.

Kontratı aldığı için Jemma’nm, onunla gitmekten vazgeçebileceğini düşünüyordu. Demek bu adam, onu bir saniye bile yalnız bırakmayacaktı. Bunu o anda belli etmişti. Jemma artık onun tutsağı sayılıyordu.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Kam Fellingham, arabasını Londra trafiğinde büyük bir dikkatle sürerken, Jemma düşüncelere dalmıştı. Arabaya bindikten sonra hiç konuşmamışlardı. Jemma da konuşacak bir şeyleri olmadığını biliyordu zaten.

Bir posta kutusunun yanında durdular. Arka koltukta duran ceketinden cüzdanını almak için uzanınca, Karn Fellingham'ın kolu Jemma'nın koluna değdi. Genç kız, onun hiçbir şekilde kendisine dokunmasını istemiyordu. Kapıya biraz daha yaklaştı. Adamm kaşlarını çatarak ona baktığını görmüş, fakat hiç aldırmamıştı. Ondan nasıl kaçabileceğini düşünüyordu yalnızca. Onun cüzdandan pul çıkardığım görünce, kalp atışlarının hızlandığını hissetti. O, mektubu atmak için arabadan iner inmez, kendisi de hızla dışarı fırlayacak ve ters yönde bacaklarının tüm gücüyle koşup kaçacaktı. Christine'in kontratı alınmıştı, Kam Fellingham onu bulmak için ablasının evine giderse, orada sadece Christine'i bulacaktı. Hakiki Cryştabella Nokes'la karşılaşınca ne yapacaktı acaba bu kendini beğenmiş adam? Ablası şimdi eve gelmiş ve kontratı görmüştü kuşkusuz. Kam Fellingham artık onu Christine'den geri alamazdı.

îşte hazır.

Genç kız, birden düşüncelerinden sıyrıldı. Onun ne demek istediğini anlamak için, başını çevirip Kam Fellingham'a baktı. Genç adam elindeki zarfı ona uzatmıştı.

Hadi, inin de şunu posta kutusuna atın. Ben mi? Jemma şaşırmıştı. Planını tatbik edebilecek, o kendisini gözlerken kaçmayı başarabilecek miydi acaba?

Ne o, bacaklarınızda romatizma mı var yoksa?

Jemma'nın gözlerinde öfke parıltıları görülüyordu. Genç kız ne yapacağını şaşırmıştı. Neden siz

atmıyorsunuz? diye sordu. Bu fikir sizindi. O arabadan inip sırtını dönerse, kaçma şansı çok artacaktı.

Fakat Kam Fellingham düşündüğünden kurnaz çıkmıştı. Sizi gözümün önünden uzaklaştırmak istemiyorum.

Peki, posta kutusuna kadar gittikten sonra yoluma devam edersem ne yaparsınız?

Adam sakin bir sesle, Çocukluğunuzdan bu yana herhalde pek çok oyun oynamışsınızdır. dedi. Ama futbol oynadığınızı hiç sanmam.

Jemma bu sözü duyar duymaz, onun çok iyi koştuğunu anlamıştı. Hiçbir şey söylemeden zarfı aldı. Çantasını da diğer eline alıp kapıyı açtı. Posta kutusuna giderken, bir fırsatını bulup mektubu çantasına atmayı düşünüyordu. Fakat Kam Fellingham hiç açık kapı bırakmıyordu. Çantayı onun elinden alırken. Buna ihtiyacınız olmayacak, dedi.
Jemma arabadan indi ve ağır adımlarla posta kutusuna doğru yürüdü. Arabaya dönmek istemiyordu. Ama kaçmaya kalkarsa, kısa süre de yakalanacağını da biliyordu. Mektubu posta kutusuna attıktan sonra, kararsız bir tavırla durup düşündü. Başını çevirip arabaya doğru bakınca, Kara Fellingham'm direksiyonun arkasından onu gözetlediğini gördü.

Öfkeyle dişlerini sıktı. Yapılacak başka bir şey olmadığı için arabaya geri döndü. Ön koltuğa otururken, adamm hiçbir şey söylememesine sevinmişti. Kam Fellingham onunla yine alay edecek olsaydı, öfkesine mağlup olacak, başına gelebilecekleri hiç düşünmeden, tırnaklarını onun suratına geçirecekti.

Adam hiç konuşmadan arabayı sürmeye devam ediyordu. Bir şey söylemesine de gerek yoktu zaten. Jemma onun tutsağıydı artık.

Şprada durup bir şeyler yiyelim.

Jemma durduklarına sevinmişti. Saatine baktı, sekize geliyordu. Demek yaklaşık iki saatten beri yol almaktaydılar. Genç kız nereye gittiklerini sormamıştı, sormayacaktı da.

Arabadan inince, anayoldan ayrılmış olduklarını anladı. Çevresine bakındı. Birkaç kasabayı arkada bırakmışlardı. Şu anda da bir motelin bahçesindeydiler. Otoparkta birçok araba vardı. Kaçma planını burada uygulayarak, şansını deneyebilirdi. Park yerinden ayrılan arabalardan herhangi birine binerek, en yakm tren istasyonuna, kadar gidebilirdi.

Jemma çevresine bakınıp, gerektiğinde saklanabileceği kuytu bir köşe ararken, Kara Fellingham’m sesini kulağının dibinde duydu. Her şeyi açıkça konuşmanın zamanı geldi, değil mi? diyordu. Anlaşmaya sadık kalmayacağınızı ve kaçmak için bir yol aradığınızı her ikimiz de biliyoruz. Ama kafanızı daha fazla yormamanız için size şunu söyleyeyim. Londra’ ya ve evinize ancak ben sizi geri götürdüğüm zaman kavuşabileceksiniz. Onun için, gördüğünüz ilk erkeğe, o kocaman yeşil gözlerinizi açarak, sizi arabasına alması için yalvarmayı denemeyin. Sizi gözümün önünden ayırmayacağım. Bunu da hiç aklınızdan çıkarmayın. Eğer kaçmakta ısrar ederek beni uğraştınrsanız, eve döneceğiniz zamana kadar

size öyle şeyler yaparım ki, affımı dilenmek zorunda kalırsınız.

Aman Tanrım! Bu adam neler söylüyordu böyle! Sesindeki korkunç ifade Jemma'yı titretmeye yetmişti. Genç kız onun şaka yapmadığından emindi. Ama uslu durduğu takdirde, ondan bir zarar gelmeyeceğini de anlamıştı.

Daha fazla konuşmadan restorana girip, garsonlardan birinin gösterdiği masaya oturdular. Karn Fellingham, Jemma'nm soluk yüzüne bakıp başını sallamış, sonra onun için de bir şeyler ısmarlamıştı. Jemma gelen yemeklerden güçlükle birkaç lokma aldı. Fakat adamın iştahı yerindeydi.

Bir ara başını kaldırıp Jemma'ya bakarak, Daha çok yolumuz var, dedi. Bifteğinizi yiyin.

Jemma öfkeli bir sesle, Aç değilim! diye cevap verdi.

Karn onun kızgınlığına hiç aldırmadı. Yine o alaycı tavrıyla, Açlık grevi mi yoksa? dedi. Ama zaten vücudunuz bir fotomodel için biraz topluca gibi. Birkaç kilo vermenizin bir zararı olmaz.

Jemma öfkeli gözlerle ona baktı. Vücudunun hatlarından şikâyeti yoktu. Kilosundan da memnundu. Hatta birkaç yıl önce, bir ara, oldukça zayıf olduğunu anlamış ve birkaç kilo almak istemişti. Ölçüleri o zamandan beri pek değişmiş değildi.

Yani şişman olduğumu mu söylemek istiyorsunuz? diye sormaktan kendini alamadı.

Yok canım, o kadar kaba bir adam mıyım ben?

Jemma ona cehenneme gitmesini söylemek istedi, fakat sonra fikrini değiştirdi. Yemekte kavga etmenin

anlamı yoktu. Eline çatal bıçağı alıp, önündeki etten bir parça keserek ağzına attı. Hiç de fena değildi doğrusu. Birkaç dakika sonra, tabağındaki eti bitirince, daha sağlam bir kafayla düşünmeye başlamıştı. Birden, adamın onu yemeğe teşvik etmek için kızdırmış olabileceği aklına geldi. Kam Fellingham iştahının olmadığını görünce, onu öfkelendirmiş ve eti yemesini sağlamıştı. Böylece, gidecekleri yere kadar midesi boş kalmamış olacaktı. Demek, onun aç kalmasını istemeyecek kadar iyi bir insan olabiliyordu arasıra.

Kam Fellingham garsonu çağırıp hesabı ödedikten sonra ayağa kalktı. Jemma da kalkıp onun arkasından yürüdü. Adam restorandan çıkıncaya kadar hiçbir şey söylemedi. Fakat dış kapının önünde durup, onu hafifçe kolundan tuttu. Sonra başıyla işaret ederek, Bayanlar tuvaleti şu tarafta, diye konuştu. Tüm ihtiyaçlarınızı giderin. Yola çıktıktan sonra uzun süre durmayacağım.

Jemma alay etme sırasının kendisine geldiğini görünce gülümsedi. Tuvalete yalnız gidebilir miyim yani?

Tabii canım. Artık büyük bir kız sayılırsınız.

Genç kız böyle serbest bırakılmayı hayretle karşıladı. Döndüğünde, Kam Fellingham hâlâ bıraktığı yerde bekliyordu. Onları görenler, genç kızın istemeden onunla seyahat ettiğini asla anlayamazlardı. Jemma’nın kolundan hafifçe tutup kapıyı büyük bir nezaketle açmış ve arkasından arabaya doğru yürümüştü. Birkaç dakika sonra tekrar yola çıkmışlardı.

Jemma bir süre düşündü. Onun kendisine gösterdiği güvenin nedenini anlayamadığı için, Kadınlar tuvaletinin penceresinden kaçabileceğim aklınıza gelmedi mi hiç? diye sordu.

Kam kaşlarını kaldırıp birkaç saniye onun yüzüne baktı. Haa, tabii. Bunu düşünmedim diyemem. Size olan güvenime rağmen, arka pencerelere bir göz atmaktan kendimi alamadım. Ama gördüm ki, bu pencereler biraz büyütülmüş hava delikleridir sadece. Bu kadar ince olmanıza rağmen oradan siz bile geçemezdiniz, Miss Nokes.

Jemma kendisine güvenildiğini sandığı için kızdı. Demek pencere uygun olup da kaçmaya çalışsaydı, bu adam orada onu beklemekte olacaktı. Fakat adamın daha önce ima ettiği gibi, şişman olmadığını söylemesi de hoşuna git mişti.

Restoranda bir şeyler yememi sağlamak için, kasten birkaç kilo verebileceğimi söylediniz, değil mi? dedi. Neden bu kadar uğraşıyorsunuz sanki? Açlıktan bayılmam herhalde hoşunuza giderdi, değil mi?

Aslına bakarsanız: bayılıp ayağımın dibine yığılsanız, eğilip sizi kaldırmayı düşünmem. Ama düşündüklerim için güçlü olmanız gerekiyor.

Jemma yine korkuyla onun yüzüne baktı. Bu adam ikinci kez bu şekilde konuşarak onu korkutuyordu. Gidecekleri yere vardıkları zaman ona ne yapmayı düşünüyordu acaba? Aman Tanrım! Aklına kötü şeyler gelmeye başlamıştı. Yoksa bu adam... olamazdı. Ona güvenip, birlikte yola çıkmaya razı olmuş bir genç kıza kötülük yapamazdı... Tüm söylediklerini unutamazdı.

Şey, Mr. Fellingham... diye kekeledi. Yani benimle, şey... benimle sevişmeyeceğinizi, beni buna zorlamayacağınızı söylemiştiniz.

Kam birden dönüp öfkeli gözlerle ona bakarak, Hey Tanrım! diye söylendi. Sen başka bir şey düşünmez misin? Zaten artık birbirimize sen diye hitap edelim. Sıkıldım bu resmiyetten. Şu utangaç bakire rolünü de bırak artık. Bu yolculuk sırasında sana dokunmayacağımı söyledim. Ama tabii...

Jemma sabırsız bir tavırla, Aması ne? diye sormaktan kendini alamadı.

Senin hakkında duyduklarım hiç de iyi şeyler değildi. İnsanları kolayca kandırdığını öğrendim. Şu anda bile, o küçücük akimdan, benden kurtulmak için ne yapabileceğini geçiriyorsundur. Kontratı sana bırakmakla hata ettiği m biliyorum. Ama artık yapılacak bir şey yok Benim için çok geç. Aslında kontratı sana bu yolculuğun sonunda vermeliydim. Önüne çıkan ilk fırsatta kaçmayı düşündüğünü gözlerinden anladım Onun için, bir kez daha tekrarlamakta yarar görüyorum. Kaçmaya teşebbüs edersen. Mark'a mektupta yazdıkların gerçekleşebilir. Yani, sevdiğini yazdığın adam, ben olduğuma göre, sana istediğimi yapabilirim. Tabii bu tamamen senin davranışlarına bağlı.

Jemma güçlükle yutkunarak, Ama bana do.kunmayacağına dair söz verdin, diye mırıldandı. Aslında onun söz filan vermediğini biliyordu.

Kam Fellingham önlerinde giden arabayı sollayıp sürati artırırken, Sen de aramızdaki anlaşmaya sadık

kalacağına söz vermiştin, dedi. Bu sözünden dönmeye kalkarsan, sana istediğimi yapmakta serbest kalırım.

Adamın sesinden, şaka yapmadığı belli oluyordu. Jemma öyle korkmuştu ki, midesi bulanmaya başladı. Yediklerini çıkarmaması için dua ediyordu. Onun kendisini öptüğünü hatırlayıp, o zamanki zayıflığına kızdı. Bu adam bir daha böyle bir şey yapmaya kalkarsa, tüm gücünü kullanarak ona karşı koyacaktı. Onda garip duygular uyandırdığı için bu adamdan nefret ediyordu. Onunla mücadeleye sonuna kadar devam edecekti. Nasıl olmuştu da bu kadar nefret ettiği bir erkek, öpüşleriyle ona büyük bir zevk verebilmiş, kendinden geçer hale getirebilmişti? Bir süre önce, intikam almak için ona oyun oynamayı planlamış ve içinden onunla alay etmişti. Fakat şimdi durum değişmiş gibiydi.

İyi misin?
Hava artık kararmıştı. Yolda tüm dikkatini araba kullanmaya vermiş olduğu halde, Kara onun pek rahat olmadığını fark etmişti. Bu so ruyu sorarken de yan gözle ona bakmıştı. Sözlerinin genç kızı korkuttuğunu biliyordu.

Jemma sakin görünmeye çalışarak, İyiyim, bir şeyim yok, diye cevap verdi. Fakat sesinin, kendini ele yerdiğini biliyordu.

İstersen pencereyi açıp biraz temiz hava alabilirdin. Burada durmam olanaksız. Kafanın içindeki düşünceler mideni bulandırdı galiba.

Jemma, Tamam, biraz açarım. Birden çok sıcak geldi de, diye mırıldanarak? sağındaki pencerenin camını

birkaç santim indirdi. Temiz hava onu biraz kendine getirmişti.

Kam Fellingham bir süre sonra, yolun kenarında uygun bir yer bulup arabayı durdurdu. Sonra ışığı yakıp onun solgun yüzüne baktı

Ne oluyor sana böyle, anlamıyorum? Bera ber yattığın ve seviştiğin en azından üç erkek tanıyorum. Beni de yatağına alabilirsin herhalde. Bu seni neden bu kadar korkutuyor? ilk kez bir erkekle sevişecek değilsin ki!

Mide bulantımın nedeni bu değil, diye konuştu Jemma. Uzun araba yolculuklarında hep midem bulanır benim. Biraz temiz hava alırsam...

Kam Fellingham öfkeyle söylendi. Bunu neden daha öpce söylemedin sanki? Londra'dan çıkmadan önce bir eczaneye uğrar, bulantı için bir ilaç alabilirdik pekâlâ.

Jemma onun, sözlerine inandığını görünce sevinmişti. Ama yalan söylemeyi sürdürmesinin iyi olmayacağını da biliyordu. Bu konuda pek usta olmadığından, kendini ele vereceğinden korkuyordu. Bu adam, onun yalan söylediğini anlarsa, kimbilir neler yapardı.

Bunun için mi restoranda aç olmadığını, yemek istemediğini söyledin? Midenin bulanacağından, yediklerini çıkaracağından mı korkuyordun?

Jemma hafifçe başını sallayıp, Evet, diye mırıldandı. Yine yalan söylemişti. Fakat Karn Fellingham'in kendisi için üzüleceğini hiç sanmıyordu, Jemma'nm mide bulantısı ona vız ge lirdi herhalde.

Karn saatine bakarak, On buçuk olmuş dedi. Bir saatlik yolumuz daha kaldı. Şu anda mide bulantın için

hiçbir şey yapamam. Burada biraz durup, kendine gelinceye kadar bek leyelim.

Jemma bir an düşündükten sonra zayıf bir sesle, Teşekkür ederim, dedi. Onun bu kadar nazik ve düşünceli olabileceği hiç aklına gel memişti. Ama kaçmak için yapacağı en küçük bir harekette, yeniden canavarlaşacağından emindi. Karn Fellingham da uzun süre araba kullandığı için yorgun görünüyordu. Bu moladan yararlanıp biraz dinlenmek hiç de fena olmayacaktı. Jemma kaçmayı artık aklından çıKarmıştı. Böyle bir şey yapacak olursa, onunla yatmak zorunda kalacaktı ki, bunun düşün cesi bile korkunçtu. Başını cama dayayarak, serin havayı ciğerlerine çekti.

Karn bir süre onun yüzüne baktıktan, sonra gülümseyerek, Dışarı çıkıp biraz dolaşmak ister misin? diye sordu.

Bu adamı bazen hiç anlayamıyordu. Ama onun, kendisini yalnız başına bırakmamak için peşinden geleceğinden öyle emindi ki, hiç düşünmeden. Hayır teşekkür ederim, diye cevap verdi. Şimdi çok daha iyi hissediyorumkendimi. Sonra onun sesindeki sertliğin kay bolduğunu görünce, bir süreden beri düşünüp de bir türlü sormaya cesaret edemediği soruyu sormak istedi. Acaba nereye gittiğimizi öğrenebilir miyim? Bir sakıncası yoksa tabii. Yolda bir sürü levha görmüş ve bazı yer isimleri okumuştu. Fakat bunların hiçbirini tanımıyor, güneybatıya doğru yol aldıkları dışında hiçbir şey bilmiyordu.

Adam yine o alaycı gülümsemesiyle birkaç saniye onun yüzüne baktı. Sonra, Londra'da da sorsaydm,

nereye gittiğimizi söylerdim sana, diye cevap verdi. Ama madem şimdi soruyorsun, söyleyeyim. Bodmin Moor’un kenarındaki küçük evime gidiyoruz.

Bodmin mi? Şey, Comwall mu yani?

Karn Fellingham onunla yine alay etmeye başlayarak, Bakın hele. Küçük kız çok iyi coğrafya biliyor! dedi.

Jemma içinde yeni bir öfke dalgasının ka barmaya başladığını hissetti. Ona bir daha hiç' bir şey sormayacaktı. Artık kendimi iyi hissediyorum. İstersen gidebiliriz.

Karn Fellingham küçük bir evi olduğunu söylemişti. Jemma için küçük bir ev, üst Katta iki, altta da iki odası veya bir salonu, arkada da küçük bir bahçesi olan bir yerdi. Ama küçük evin anlamı, bu adam için de aynı mıy dı acaba? Anayoldan çıkıp, birkaç köyü arkada bıraktıktan sonra tenha bir yolda ilerlemeye başladılar. Jemma düşünüyordu. Onun kü çük ev dediği yerde, en azından dört yatak odası olmalıydı. Karn Fellingham zengin biriydi. Lüksü sevdiği de belliydi. Bu durumda, ev de uşak ve hizmetçi de vardı herhalde. Bunu düşününce, biraz rahatlar gibi oldu. Artık kaç ma cesaretini bulabileceğini sanmıyordu. Amu evde onlardan başka insanların bulunması olasılığı, korkusunu azaltmıştı.

Daracık ve arabayı sarsan bir yola girdikle ri zaman. Jemma hiç korkmadığını hissetti. Eve vardıklarında, onları karşılayacak olan hizmet kârları düşünüyor, bu adamla yalnız kalmak tan kurtulacağı için seviniyordu. Vakit herhal de gece yarısına yaklaşıyordu. Ama eve bakan lar kuşkusuz yatmamışlar, onların gelişini bek

liyorlardı. Bir süre sonra, araba hoplayıp zıplamaya başladı, Karn Fellingham birkaç .viraj aldıktan sonra yavaşladı. İlerde, gecenin karanlığında arabanın farlarıyla aydınlanan taş duvarlı bir bina, oldukça bakımsız ve eski görünüyordu.

Jemma geldikleri yerin burası olamayacağım düşünüp, kısık bir sesle. Neden durduk burada? diye sormaktan kendini alamadı.

Karn Fellingham kuru bir sesle, Geldik işte, dedi.

Fakat... fakat nasıl olur? Ben... ben bu harap eve giremem!

Arabanın içinde uyuyacak halin yok ya. Seni gözümün önünden ayıracağımı sanmıyorsun herhalde, değil mi? Bunu söyledikten sonra, arabanın farlarını açık bıraktı ve genç kızın itirazına kulak asmadan indi. Jemma elinde olmadan, Evin bakıcısı nerede? diye sorarken, bunun saçma olduğunu da biliyordu. Evin içinde hiç ışık görünmüyordu. Sanki iki kişiden fazlası girerse çok kalabalık olacakmış kadar da küçüktü.

Karn Fellingham kapıya yaklaştığında, onun şaşkınlığından ve korkusundan zevk alıyormuş gibi, durdu, başını çevirerek ona baktı.

Bakıcıya ne gerek var? Ben kendi Sinderella'mı getirdim ya! derken hınzırca gülüyordu.

Sinderella mı? Ne demek yani?

Birazdan anlarsın. Burada yapılacak çok şey var, Miss Nokes. Biraz çalışmak gerekiyor. İşler ne kadar çabuk biterse, Londra’ya o kadar çabuk dönebilirsin. Bunu akimdan çıkarma.

Jemma. Aman Tanrım! diyerek gözlerine dolan yaşlan sildi. Eğer evin içi de dışı gibiyse. burada aylarca kalmalan gerekecekti.

Yapılacak işi değil de, bunu yapmak için gereken zamanı düşünerek, Bunu yapamazsın bana! diye söylendi.

Fakat. Yapabilirim ve yapacağım, diyen Kam Fellingham'ın sesi bu konuda kararlı olduğunu açıkça gösteriyordu. Böyle bir şeyin günün birinde başına gelmesi kaçınılmazdı. Bunu yapan ben olduğum için de memnunum Geçmişte yaptıklarının cezasını biraz olsun çekmen gerekiyor, küçük hanım!

Geçmişte yaptıklarım mı? Bu adam gerçekten delirmiş olmalıydı? Neler söylüyordu böyle?

Senin yaşamını iyice inceledim, Miss Crystabella Nokes. Öğrendiklerimden hiç hoşnut kalmadığımı bilmeni isterim. Mesleğinin zirvesine çıkmak için öylesine hırslısın ki. kime zarar vereceğini, kimi inciteceğini hiç düşünmüyor. amacına ulaşmak için sana yardım edebilecek her erkeğin yatağına hiç düşünmeden girebiliyorsun. Şu uzun kirpiklerini birkaç kere kırptın mı da. önündç her erkeğin eğileceğini sanıyorsun. Çok sert bir sesle konuşuyordu. Ama ne olursa olsun, kirpiklerini kırparak ve gözlerini süzerek benden kurtulamayacaksın. Bunu peşinen söyleyeyim sana. Senin ne kadar numaracı olduğunu biliyorum. Beni asla etkileyemeyeceksin. Hadi bavulunu al ve aşağı in bakalım. Kalanları da yarın sabah indiririz.

Tüm yaşamı boyunca hiç kimse Jemma'yla bu şekilde konuşmamıştı. Kam Fellingham ona, ablasının

meslek ismiyle hitap etmişti Jemma korkmasaydı, o anda, ona kim olduğunu söyleyecekti. Fakat bu adam onun Christine olmadığını öğrenince neler yapardı kimbilir! Hiç sesini çıkarmadan, arka koltukta duran bavulu aldı ve adamı izledi.

Anlaşılması çok güç biriydi bu. Şimdiki Karn Fellingham'la, midesi bulandığı için arabayı yolun kenanna çekip bekleyen adam sanki aynı kişi değildi. Bir an önce yola çıkmak istediği halde, gidebileceklerini söylediği ana kadar bekleyen adam nerdeydi? Ama beklemesinin nedeni belki de başkaydı. Kusarak arabanın döşemesini berbat etmesini istemediği için durup beklemiş olabilirdi. Demek Karn Fellingham ondan bu kadar nefret ediyordu! Ya Christine hakkında söylediklerine ne demeliydi! Bu adamdan öyle nefret ediyördu ki!

Evin iç kısmının dışı kadar pis ve harap olmaması için dua ederek onun arkasından yürüdü. Birkaç adım atmıştı ki, ayağı bir taa takıldı ve yüzükoyun yere yuvarlandı. Düştüğü yerin dikenli çalılarla dolu olduğunu, eline batan dikenlerden anlamıştı.

Dokunma bana! diye bağırdı, kendisine yardım etmeye çalışan Kam'a.

Sana dokunmaktan pek zevk almıyorum, küçük hanım. Ama burada, senin karınca adımlarıyla yürümeni de bekleyemem. Önünü görmen için arabanın farlan da yetmiyor galiba.

Karn Fellingham kapının önüne gelinceye kadar kolunu bırakmadı. Sonra, açık kapıdan içeri doğru hafifçe itti onu.

Çok şükür, evde elektrik vardı. Jemma bir süre kapının önünde durup, çıplak ampulden gelen ışığa gözlerini alıştırdı. Çevresine bakıp nasıl bir yer olduğunu anlamak isterken, Karn, Bavulunu ne yaptın? diye sordu.

Jemma başını hile çevirmedi. Buz gibi bir sesle, Düşürdüm biraz önce, derken onun, dönüp bavulu almaya gittiğini anladı.

Bulundukları odada birkaç adım ilerleyerek tekrar çevresine bakındı. Burası yıllardan beri su ve sabun yüzü görmemiş olacaktı. Her taraf Jeş gibiydi. Her köşeden örümcek ağlan sarkıyordu. Burası hem mutfak, hem de yemek odası olacaktı. Pencere tarafındaki duvann önünde bir ocakla bir lavabo görülüyordu. İçi boş şöminenin önünde iki koltuk, diğer yanda da bir masayla iki sandalye vardı. Mutfaktan yukarıya çıkan merdiven herhalde yatak odası veya odalarına gidiyordu. Karşı duvarda da başka bir kapı bulunuyordu. Jemma yerdeki odun ve tahta parçalannm üzerinden atlayıp diğer kapıya gitti ve açarak içeriye baktı.

Burası bir zamanlar kiler olarak yapılmış olacaktı. Sonradan banyo haline getirilmişti. Işığı yaktı. Burada örümcek ağı daha azdı. Banyo küvetinde sıcak ve soğuk su muslukları vardı, fakat küvet oldukça küçüktü. Suyun akıp akmadığını kontrol etti. Akıyordu.

Aynı anda arkasından, Karn Fellingham'ın, sesini duydu. Su ve elektrik işlerini halletmiştim. Kalan işleri de ikimiz yapmaya çalışacağız.

Jemma hiç sesini çıkarmadan banyodan çıktı. Örümcek ağı dolu mutfağa girince ürperdi. Kam Fellingham arkasından bakıp haline gülüyor olmalıydı.

Başını çevirip, pek de sağlam görünmeyen basamaklara baktı. Hafif bir sesle, Nerede yatacağım? diye sordu.

Kam onun bu sorusu üzerine, eliyle merdiveni göstererek, Lütfen Önce siz buyrun. dedi. Bunu söylerken gülüyor, onunla yine alay edi yordu kendini beğenmiş domuz!

Jemma bir an düşündü ve, önce sen çıksan daha iyi olur, dedi. Basamaklarda kınk veya çürük tahta varsa, kendisinin yerine onun düşmesini istiyordu.

Kam Fellingham hınzırca gülüşüne devam ederek öne geçti ve basamakları yavaşça çıkmaya başladı. Jemma da yapılacak başka bir şey olmadığını görünce onu izledi. Çıktıkları holde iki oda vardı. Her ikisinde de, üstleri battaniye ve çarşaf dolu henüz yapılmamış birer karyola görülüyordu. Jemma çarşafların ve yastıkların temiz olduğunu görünce rahatladı.

Senin odan burası.

Jemma ilerleyerek odanın içine bir göz attı. Burada da birkaç örümcek ağı vardı, fakat çok pis değildi. Sonra yavaşça arkasını dönüp kapıya baktı. Birden içini çekti, odanın kapısı yoktu.

Boğulur gibi bir sesle, Kapı yok burada, dedi.

Daha iyi ya! Hiç olmazsa, anahtar aramaktan kurtulmuş olursun.

Kam Fellingham’m odası, merdivenin hemen başındaydı. Büyük bir sahanlık, yatak odası ha;ine getirilmişti.

Jemma. Dışarı çıkmam gerekirse, senin odandan geçmek zorunda kalacağım, öyle mi? diye söylendi. Fakat onun garip bir biçimde kendisini süzdüğünü görünce sustu. Bu durumda. gece Kam Fellingham uyuduktan sonra dışarı çıkmak istese, basamakların gıcırtısı olmasa bile, onun odasının içinden geçmek zorunda kalacaktı'.

Kam Fellingham, Uykum çok hafiftir, bunu da unutma, diyerek onu uyardı.

Jemma onu duymamış gibi, ellerinin acısına aldırmadan, karyolanın üstündekiler! alıp koltuğun üzerine koydu ve yatağını hazırlamaya başladı. Onun bir an önce gitmesini istiyordu. Fakat Kam Fellingham yerinden kımıldamadan onu izliyordu. İşini hemen bitirip yatmak için acele ettiğinden, bir ara diken batmış elini sandalyenin arkasına çarptı. Elinde olmadan acıyla bağırdı.

Genç adam şaşırarak, Ne oldu? diye sordu.

Jemma'nın kuru bir sesle, Hiçbir şey, demesine aldırmadı ve hemen yanına gelip, onun küçük elini eline aldı.

Düştüğün zaman mı oldu bu? Onun cevabını beklemeden, diğer eline de bakarak, Hemen aşağı in ve ellerini yıka. diye devam etti. Benim yatağımın üzerinde sabun ve havlu var. Hadi, hemen şimdi.

Genç kız isyan eden gözlerle ona baktı. Çok yorgundu. Hemen yatmak istiyordu. Fakat onun beklediğini görünce, ağır adımlarla yürüdü. Yatağın üzerindeki sabunla havluyu alıp aşağı indi.

Ocağın yanında bulduğu temiz plastik kaba su doldurup ellerini yıkarken, Kam Fellingham’m aşağı

indiğini ve bavulları aldığını gördü. Ama hiç sesini çıkarmadı. Ellerinin acısı geçmiş gibiydi. Bir an düşündükten sonra yüzünü de yıkadı. Sonra havluyu dolabın kenarına astı. Artık çıkıp yatabilirdi.

Onun odasından geçerken, Kam Fellingham' ın yatağı yapmış olduğunu görüp şaşırdı. Nasıl olmuştu da, bu küstah adam yatağını yapmasını ondan istememişti? Kendi odasına girdiğinde şaşkınlığı daha da arttı. Elinin acısıyla yarım bıraktığı yatağı yapılmıştı. Dönüp ona teşekkür etmeyi düşündü, fakat hemen vazgeçti. Bunu hiç kuşkusuz ona iyilik olsun diye yapmamıştı bu adam. Muhakkak bir hınzırlık düşünmüş olacaktı.

Üzerindekileri çıkarmak için elini düğmelerine götürdü, ama birden duraladı. Kam Fellingham ona iyi geceler dememiş, yatacağını da söylememişti. Kaçmaya çalışmadığı sürece ondan bir kötülük geleceğini sanmıyordu. Ama Kam Fellingham'ın onu yarı çıplak görmesini hiç istemiyordu.

Soyunmaktan vazgeçti. Onun kendisine bir şey söyleyip söylemeyeceğini öğrenmek için, kapıya doğru gidip baktı. Adam bavulunu açmış, eşyalarını çıkarmakla meşguldü.

Jemma yatacağını söylemek amacıyla, Soyunacağım, dedi ve bunu söyler söylemez de pişman oldu. Bu küstah serserinin eline yine bir koz verdiğini anlamıştı. Ama onun gelip de kendisini yarı çıplak görmemesi için bunu söylemesi gerekiyordu.

Kam Fellingham bir an düşündükten sonra, Kusura bakma, dedi. Gelip seni seyredemeyeceğim. Gece

kulüplerine gidip striptiz seyreden erkeklerden değilim ben. Böyle şeyler pek hoşuma gitmez.

Jemma içinden yükselen öfke fırtınasının yorgunluğunu alıp götürdüğünü hissetti. Şunun kafasına bir şey fırlatmayı ne kadar isterdi. Fakat böyle bir harekete kalkar kalkmaz, onun, kendinden önce davranacağını biliyordu. Dişlerini sıkıp kendi kendine, 'Sakin ol, kızım,' dedikten sonra döndü ve odasına girdi.

O gece yatağına yatarken müthiş yorgun, sinirli ve harap bir haldeydi. O kadar kızmış olrtıasına rağmen, bu küstah adamın kafasına bir şey fırlatabilmek bir yana, yüzüne karşı çarpacağı bir oda kapısı bile yoktu.

ALTINCI BÖLÜM

Jemma omuzunu sarsan elin etkisiyle uyandığı zaman, gözlerini sanki birkaç dakika önce kapamış gibiydi.

Henüz uykusunu almamıştı. Gözlerini yan açarak, Çekil başımdan, uyuyacağım, diye mırıldandı. Sert bir sesin, Hadi, kalkma zamanı geldi. dediğini duyduğu halde, kımıldamak istemiyordu.

Birden, sesi tanıyarak kendine geldi. Gözlerini korkuyla açıp çevresine bakındı. Aman Tanrım! Bu bir düş değildi! Kam Fellingham başucunda bekliyordu. Üzerine eski bir pantolon ve gömlek giymişti. Jemma'nm hemen kalkıp çalışmaya başlamasını bekler gibi duruyordu.

Jemma onun gitmeye niyetli olmadığını görünce, Saat kaç? diye sordu. O başucunda durduğu sürece, yataktan çıkmaya niyeti yoktu.

Altı ve bugün yapılacak çok işimiz var. Hadi bakalım, çık şu yataktan artık.

Sen çekilirsen kalkarım.

Kam Fellingham, Ne kadar da mahcupsunuz! diyerek güldü. Pekâlâ gidiyorum. Ama beş dakikaya kadar kalkmazsan, gelip ben kaldırırım seni, bunu da unutma.

Jemma da. Ne kadar naziksiniz! diyerek ona cevap verdi. Her zaman bu küstah adam onunla alay edecek değildi ya!

Karn Fellingham, Beş dakika, diye tekrarlayarak, onun alaycı tonuna aldırmadan yürüyüp çıktı.

Jemma onun gıcırdayan basamaklardan aşağıya indiğini duyunca, hemen yatağından çıktı. Bavulundan, giyeceklerini çıkardı. Birden durup düşündü. Her zaman, uyandıktan sonra yıkanır, ondan sonra giyinirdi. Fakat bu evde banyo alt kattaydı. Alışkanlığından vazgeçmek istemediği taktirde, aşağıya geceliğiyle inmek zorunda kalacaktı. Çünkü yanına sabahlık almamıştı. Yüzünü buruşturdu. Gömlek ve pantolonunu giydikten sonra, aşağı indi. Kam Fellingham, tavada yumurtalı pastırma yapıyordu. Kokusu hiç de fena değildi. Fakat Jemma sabahm bu kadar erken bir saatinde kahvaltı .etmemişti şimdiye kadar.

Onun arkasına kadar sokulup, Bana bir havlu verebilecek misin? diye sordu.

Banyoda var.

Banyo yapmayı çalışma sonrasına bırakıp, ellerini ve yüzünü yıkadı. Kam Fellingham'ın diş fırçasıyla macununu görünce, kendininkileri Christine'de

bıraktığını hatırladı. Parmağına onun macunundan biraz sıkıp dişlerini yıkadı. Kuaförde yapılmış saçları, birkaç fırça darbesiyle eski şeklini almıştı. Artık yeni bir güne rahatça başlayabilirdi.

Banyodan çıkıp mutfağa gittiği zaman, Kam Fellingham'm tabaklara pastırmalı yumurta koyduğunu görünce, Ben sabah kahvaltısında pastırmalı yumurta yemem, dedi.

Nasıl istersen, canım! Bugün çok işimiz var ve epey yorulacağız. Öğle yemeği için de zamanımızın olacağını pek sanmıyorum. Ama yine de sen bilirsin tabii.

Jemma ne kadar nazlanırsa nazlansın, onun kendisine aldırmayacağını ve kahvaltısını rahatça yiyeceğini bildiği için, yavaşça sandalyeye oturarak, dolu kahve fincanlarından birine uzandı.

Tüm bunları uzun süre önceden hazırladın, değil mi? Her şey çok mükemmel bir şekilde planlanmış doğrusu.

Kam Fellingham başını kaldırıp güldü, Mark hiç parası yokken sana o bileziği satın aldığı zaman olacakları tahmin ettim, dedi. Genellikle aklı başında bir çocuktur. Böyle bir şey yapınca, akimın başından gittiğini anladım.

Demek ondan sonra, yapacaklarını planlamaya başladın, öyle mi? Mark'm kuşkularını onaylamasını bekliyordun .O bunu yapınca da harekete geçtin.

Öyle bir şey işte.

Jemma bir süre düşündü. Bu adam, bu kadar kısa bir sürede böyle bir planı nasıl hazırlayabilirdi? Bu ev daha önceden senin miydi? diye sordu. Yoksa onu da...

Karn Fellingham ona her şeyi tüm açıklığıyla anlatmaktan çekinmiyordu. Sorusunu tamamlamasını beklemeden, Hayır, diye cevap verdi. Mark bana, senin o evden çıkmak istemediğini ve orada kalabilmek için her şeyi yapabileceğini söylemişti. Zorunlu olarak çıkarsan, benim elimde bir şeyler olup olmadığını da sormuştu. Sevgilisinin sokakta kalacağını düşünüyor, çılgınlar gibi bir çare arıyordu. Senin ününü bildiğim için, o evde kalmak amacıyla her şeyi yapabileceğini tahmin ediyordum. Mark'tan, ev sahibinin kim olduğunu öğrendim. Zaten satmayı düşündüğü için de adamla kolayca anlaştık.

Jemma başını hafifçe sallayarak, Demek o evi satın alınca, benim geleceğim hakkında bazı planlar yaptın. Sonra da bu muhteşem şatoyu satın aldın, öyle mi? diye sordu.

Burasını sevdiğine memnun oldum. Zaten iyice temizleyebilmen için sevmen şart. Yoksa istemeyerek çalışırsın. Her neyse, kahvaltı faslı bitti. Ben arabadan diğer eşyaları getirirken, sen de bulaşıkları yıkayıver bakalım.

O dışarıya çıkarken, Jemma tüm sinirlerinin gerildiğini, ellerinin titrediğini hissediyordu. Bir süre durup kendini toparladı. Sonra bulaşıkları alıp musluğa götürdü. Çevrede bulaşık sabunu veya deterjan görünmüyordu. Gözüne ilişen karton bir kutunun kapağını açıp içine baktı. Fakat kutuda sadece konserve yiyecekler vardı. Sonunda bir dolapta biraz sabun buldu.

Sıcak suyu sonuna kadar açıp, iyice ısınması için bekledi. Sonra bulaşıkları yıkamaya başladı. Karn

Fellingham bir karton kutu, süpürge ve bazı temizlik malzemeleri taşıyarak geldiğinde, Jemma onun farkında bile değilmiş gibi davrandı. Yeni aldığı elbiselerini burasını temizlerken giyemezdi kuşkusuz. Ne yazık ki, üzerindeki pantolon da tekti. Ama Sinderella rolünü yeni elbiseleriyle oynayamazdı.

Seni bu kadar neşelendiren nedir?

Yeni elbiselerini ve yapacağı işleri düşünürken, farkında olmadan gülümsemişti. Son on iki saatin etkisi olmalı, diye cevap verdi. Kendimi Sinderella olarak düşünürken, senin de masal prensi olabileceğin aklıma geldi.

Ama o masalda prens, Sinderella'ya âşık olur, değil mi? Eğer böyle bir şey düşünüp beni de kandırabileceğini sanıyorsan, yanılıyorsun, tatlım. Buraya çalışmaya geldin ve çalışacaksın. Elimden kolay kolay kurtulamazsın, Jemma Nokes.

Jemma kendini tutamayarak, Seni kandırıp da ne yapayım, küstah adam? diye öfkeyle söylendi.

Hadi canım! Seni denemek için öptüğüm zaman, bana sarmaşık gibi sarılarak kendinden geçtin. Sonradan pişman olacağımı bilmeseydim, sana oracıkta sahip olabilirdim.

Genç kız öfkeden mosmor kesilmişti. Bu adam nasıl bu kadar terbiyesizce konuşabiliyordu! Ağzına geleni söylemek üzere, öfkeyle parlayan gözlerini onun yüzüne dikti. Fakat Kam Fellingham ona konuşma fırsatı vermedi.

Seni uyarıyorum, diye devam etti. Eğer beni baştan çıkarmaya uğraşırsan, seninle öylesine sevişirim ve öylesine canını çıkarırım ki. uzun süre erkek yüzü

görmek istemezsin. Hele bir dene de gör bakalım, tanıdığın o romantik gençlere benziyor muyum! Bunları kafandan çıkarmamalısın. Dediğim gibi, beni baştan çıkarmaya uğraşırsan, seni doğduğuna pişman ederim.

Jemma bunları duyduğu zaman ne yapacağını, ne söyleyeceğini şaşırdı. Ağzı bir karış açık, genç adama bakıyordu. Bundan böyle, yanlış yorumlara neden olmamak için, onun yüzüne bile bakmaması gerekecekti. Sinirinden gülmek üzere olduğunu anlayınca, sırtını ona dönüp, lavaboda bir şey yapar göründü.

Sonra konuyu değiştirmeye çalıştı. Bulaşık, lan yıkamak için sıvı deterjana ihtiyacımız var.

Daha sonra kasabaya gideceğim. Gerekli şeylerin bir listesini yaparsan, hepsini alınm. Bir an düşünüp ekledi. Kaçmayı düşünme sakın, çünkü sen do benimle geleceksin.

Jemma bulaşıklan yıkayıp kuruladıktan sonra, hiç sesini çıkarmadan üst kata çıktı. Odasına girip yatağını topladı. Karn Fellingham'ın yatağı da yapılmamış olarak duruyordu. Fakat genç kız ona dokunmadı.

Tekrar aşağıya indiğinde, Kam, Hadi bakalım, dedi. Kollan sıvama zamanı geldi, Jemma Nokes. Saplı süpürgeyi işaret etti. Şununla başlayabilirsin. Benim dışarda bazı işlerim var. Döndüğüm zaman burada örümcek ağı görmek istemiyorum.

Jemma süpürgeye bakıp dişlerini sıktı. Onu alıp, uzun sopasını bu adamın kafasına indirmemek için kendini güç tutuyordu. Karn Fellingham onun kafasından geçenleri anlamış gibi hafifçe başını sallayarak dönüp

çıktı. Genç kız da burasının örümcek ağı içinde durmasını istemiyordu. Fakat bu küstah adamın ona emir vermesi sinirlerini bozuyordu.

İşini bitirdiği zaman, mutfak eski halinden çok daha iyi görünüyordu. Fakat Jemma'nın istediği gibi olması için sabunlu suyla birkaç kez daha yıkanması gerekti. Karton kutulardaki mutfak eşyalarını dolaplara yerleştirdikten sonra, kendine bir kahve yapmayı düşündü. Onu içerken, alınacakların listesini hazırlayacaktı. Kain Fellingham'ın nerede olduğu veya neler yaptığı ise onu hiç ilgilendirmiyordu.

Dokuzu on geçe içeriye giren Kam rafa bakarak, hafifçe başını salladı. Hiç de fena olmamış. Bunlan yaparken bir yerine bir şey olmadı, değil mi? Biraz düşündükten sonra, Ellerine bir bakayım. diye ekledi.

Jemma soğuk bir tavırla, Bir şey yok ellerimde, diyerek onun yanından ayrılmak istedi. Fakat onun, önünde durup beklediğini görünce, ellerini uzatmak zorunda kaldı.

Karn ellerine baktıktan sonra, Bu eller şimdiye kadar pek fazla iş görmüşe benzemiyor, diyerek güldü.

Sen hiç lastik eldiven görmedin mi? Ben iş yaparken onlardan kullanırım. Jemma bunu söylerken yeni evinde yaptığı temizlik ve boya işlerini düşündü. Evini daha şimdiden özlemişti. Ama bunu ona belli etmemeliydi. Yoksa bu canavar, onu burada daha uzun süre tutardı.

Kam. Jemma'nm gerekli şeyleri yazdığı kâğıdı gözden geçirerek, Tamam, dedi, bunların hepsini kasabadan alabiliriz. Başka istediğin bir şey yok mu? Bir an durdu. Şu cilayı anlayamadım. Her neyse. Diş

fırçası, şampuan gibi şeyleri de anladım, ama bu sabahlık da neyin nesi? Gitmişken kışlık gardırobunu da düzelim istersen. Ne dersin?

Sabahlığa ihtiyacım var. Burada uzun süre kalacağımı bilmiyordum. Sabahlan kalktığımda da senin odandan geçmek zorundayım. Bunun için üzerime bir şeyler giymem gerekiyor. Bilmem anlatabiliyor muyum?

Peki, peki, anlaşıldı. İstediklerini almaya Çâlışınz. Artık gidelim.

Jemma yaptığı işler sayesinde üzüntü ve sorunlarım unutmuştu. Kendini biraz daha rahat ve hafif hissediyordu. Bu nedenle, çıkmadan önce Kam'a bakarak, Gitmeden önce bir fincan kahve ister misin? diye sordu. Kendisi kahve içmişti, o da içmek isteyebilirdi. Fakat Kam' m sert bakışlarını. görünce, Boş ver, diye devam etti. Seni tavlamaya çalışmıyor dum. Ben kahve içtim. Sen de istersin diye düşünmüştüm.

Bunu söyledikten sonra kalkarak, sandalyenin arkasına aştığı çantasını aldı. Kapıya doğru yürürken, Karn birden elini uzatarak kolunu tuttu.

Geriye döndüğümüz zaman bana kahve yaparsın. diyen sesi sertliğini kaybetmiş gibiydi.

Jemma onun yumuşamasını fark etmemiş gibi, Şu listeye yabanî ot ilacım koymuş muyum? diye sordu. Kam'ın güldüğünü görünce şaşırdı. Fakat onun neden güldüğünü hemen anladı. Çünkü Kara onun, dönüşte yapacağı kahvenin içine zehirli ot ilacından katacağını ima ettiğini sanmıştı herhalde.

Karn, bir süre güldükten sonra birden ciddileşerek, Çantam burada bırak, dedi.

Jemma onun ne demek istediğini kavradı. Çantası yanında olursa onun ilk fırsatta kaçabileceğini düşünüyordu genç adam.

Genç kız çantasını sert bir hareketle masaya bıraktı. Sonra arabaya doğru yürüdü. Kam' m onu süse düşkün bir kız sanmaması için üstünü değiştirmemişti bile.

Eve döndüklerinde öğle olmak üzereydi. Karn onu kasabada bir saniye bile yalnız bırakmamıştı. Kaldırımda yürürken kolundan tutmuş, sabahlık almak için dükkâna girdiğinde de yanından ayrılmamıştı. Jemma ucuz bir sabahlık seçmişti. Ama parasını ilk fırsatta bu adama ödemeyi düşünüyordu.

Elinde paketlerle odasına çıktığında, kendisi için harcadığı paranın tutarını hesapladı. Sonra bir çek yazıp, Karn'm hâlâ yapılmamış yatağı üzerine bıraktı. Tekrar aşağıya indi. Karnı iyice acıkmıştı. Yarm sabah kahvaltıda ne bulursa yiyecekti. Fakat şimdi onun da bir şeyler yemek isteyip istemediğini öğrenmeden, ağzına bir şey koyamayacağını biliyordu.

Dışarıya çıkıp ona sormayı düşünüyordu ki, Karn içeri girdi. Elinde çekiç ve çiviler vardı.

Jemma birkaç dakika kendini tuttu. Fakat açlıktan karnı guruldamaya başlayınca, dayanamayarak, Öğle yemeği yemeyecek miyiz? diye sormak zorunda kaldı. Karn onu duymuştu. Fakat elindeki işle öylesine meşguldü ki. başını bile kaldırmaya gerek duymadı.

İstersen bir şeyler hazırlayabilirsin. Ben yukardaki pencereleri ayarlayacağım. Yağmur yağabilir. Yemek hazır olunca beni çağırırsın.

Jemma hemen işe koyularak patates soymaya başladı. Yatak odasındaki pencere, sürgüsü olmadığından, bütün gece açık kalmıştı. Yeni bir sürgü takmak için de, o kısımdaki tahtanın yenilenmesi gerekiyordu.

Bir saat sonra iki kişilik masayı hazırlamıştı. Merdivenin yanma giderek, Kam, diye seslendi. Oh, özür dilerim, Mr. Fellingham! Yemek hazır. Gelebilirsin.

Genç adam, işi hemen bırakıp aşağı geldi. Masaya otururken, soran gözlerle Jemma'ya baktı. Pirzola, bezelye, havuç ve patates. Vay canına! Bir yemek kitabı aldığımızı hiç hatırlamıyorum.

Oysa yemek oldukça basitti. Hemen her kadın yapabilirdi bunu. Kam Fellingham yumurta ve pastırma kızartmasını biliyordu belki, ama başka bir şey bilmediği de meydandaydı.

Genç kız, Akşam yemeğine kadar bizi idare eder bu, Ka... Mr. Fellingham, dedi. Ona 'Karn' diye hitap etmek üzere olduğunu hissedince, birden kızardı.

Kam Fellingham, Benim ilk ismim çok daha kolay. dedi. Neden onu kullanmıyorsun? Genç kızın bu kadar basit bir şey karşısında kızarmasını anlamamış gibiydi.

Jemma başını kaldırmadan etini kesmeye başladı. Onun yüzüne bakmak zorunda kalmadığı için memnundu.

Jemma bulaşıkları yıkayıp kuruladıktan sonra. o gün aldıklarını kutulardan çıkarmaya başladı. Kutuların birinden bir çift lastik eldiven çıkınca şaşırmıştı. Bunları, o markette arabayla dolaşırken, Kam almış olacaktı. Eldivenlerin eline tam geldiğini görünce .şaşkınlığı iyice arttı. Ona hayatı zehir eden bu canavar

adam, nasıl oluyor da bu kadar düşünceli olabiliyordu? Belki de, sandığı kadar kötü biri değildi! Bir süre düşündükten sonra, banyoya girerek her tarafı güzelce temizledi.

Banyonun duvarlarını tekrar silmeyi düşünüyordu ki, Kam'ın üst kattan, Bir fincan çay içebilir miyiz acaba? diye bağırdığını duydu.

Jemma’nm da ağzı kurumuştu. Bu hiç de fena bir fikir değildi. Hemen, Tamam, diye bağırarak cevap verdi.

Çay hazır olduğunda, Oraya getirmemi ister misin? diye sordu. Fakat Karn aşağıya geleceğini ve çayını onunla birlikte içeceğini bildirince şaşırdı.

Karn aşağıya inip çay fincanını eline alınca, çevresine bir göz attı. Lastik eldivenleri bulaşıkların yanında görmüştü. Epey çalıştın galiba, diyerek gülümsedi. Duvarların da oldukça temizlenmiş olduğunu fark edince, kaşlarını çatarak ona baktı.

Jemma onun neler düşündüğünü anlamış gibi, Beni çalıştırmak için kırbaç kullanmayı mı düşünüyordun yoksa? dedi. Genç adam kuşkusuz, onun ev işlerinden pek anlamadığını düşünüyor olmalıydı.

Kam, Bu sabah kasabaya gitmeden önce de epey çalışmıştın, diye konuştu. Jemma’nm, o hiçbir şey söylemeden, tüm duvarları neden temizlediğini anlamak ister gibiydi. Dün akşam oldukça hastaydın. Miden hiç iyi değildi. Bugün öğleden sonra uzanıp dinlenmek isteyeceğini düşünmüştüm.

Genç kız dün gece ona yalan söylemiş olduğu için kendinden utanıyordu. Bir an düşündükten sonra, Artık iyiyim, bir şeyim yok. diye mırıldandı.

Karn bir süre onun yüzüne baktı. Sonra, soğumasını bile beklemeden içip bitirdiği çayın boş fincanını masaya bırakıp, O halde, çayını bitirdikten sonra banyoyu adam edebilirsin, dedi.

Jemma ne yapması gerektiğini biliyordu. Fakat sesini çıkarmadı. Tatlı bir sesle, Peki, omdan sonra ne yapmamı istersin? diye sordu.

Karn bir an düşünerek, Orası seni akşam yemeğine kadar oyalar sanıyorum. diye cevap verdi. Sonra arabadan bir şeyler almak üzere dışarı çıktı.

Jemma henüz masadan kalkmadan Kam geri dönmüştü. Elinde zımpara kâğıdı ve Jemma' nın o gün aldığı, plastik kutulu diş fırçası vardı. Fırça herhalde kâğıt torbadan kayarak ara banın döşemesine düşmüş olacaktı. Uzanıp, onu Kam'ın elinden almak istedi. Fakat genç adam fırçayı ona vermeden doğru banyoya götürmüştü.

Karn banyonun kapısını açıp da temizlenmiş olduğunu görünce çok şaşırmış olmalıydı. Çünkü Jemma orasını temizlediğini söylememişti. Onun, sessizce gelip yanında durduğunu görünce, başını kaldırıp bakarak, Bende sihirli bir değnek olduğunu bilmiyordun, değil mi? dedi. Jemma bunu gülerek söylemişti.

Genç adam bir an düşSündükten sonra, Se ni anlayamıyorum. diye mırıldandı. Halbuki kadınlan tanıdığımı sanırdım. Sustu ve meraklı gözlerle onun yüzüne baktı. Geriye dönmek için işleri bir an önce bitirmek istiyorsun, değil mi? dedikten sonra, acele adımlarla yürüyüp yukarı çıktı.

Bu adam, onun domuz ahin gibi pis bir yerde kalmak istemediğini anlamamıştı. Tüm bu temizliği, bir an önce Londra'ya dönebilmek için yaptığını sanıyordu.
İkinci kez sabunlu suyla silinen duvarlar, şimdi parlak san bir renge bürünmüşlerdi. Fakat yılların pisliğini çıkarırken, duvardaki sıvanın bir kısmı da hafifçe dökülmüştü.
Bir süre sonra, Karn üst kattaki işini bitirerek tekrar dışarı çıkmıştı. Geri döndüğünde kollan odun doluydu. Gece soğuk olacak gibiydi. Ateş yakmak zorunda kalabilirlerdi.
Jemma çok yorgun olmasına rağmen, onun kamını doyurmadan yatamayacağım biliyordu. Kendisi de acıkmıştı, ama bir şey yemeden de yatabilirdi. Akşam yemeğini hazırlayayım mı?
Karn birkaç saniye süreyle onun yüzüne baktı. Çok yorgun görünüyorsun, dedi. Eğer sence bir sakıncası yoksa, ben bir şeyler hazırlayabilirim.
Jemma şaşırmış, gözlerini onun gözlerine dikip bakakalmıştı. Onun bu teklifini kabul edebilirdi. Fakat oturup beklerken sızıp kalmaktan korkuyordu. Öyle yorgundu ki, sabah kalktığında tüm kaslarının ağrıyacağından emindi.
Kam'm cevap beklediğini görünce, hafifçe gülümseyerek, Yok canım, olur mu öyle şey? dedi. Kadın dururken erkek yemek yapar mı? Hem sonra, ben yemek yapmasını çok severim. Kam şimdi onu hiç anlamayacak, nasıl bir kadın olduğunu düşünüp duracaktı.
Genç adam onunla tartışacak halde değildi

Şömineye birkaç odun atıp yakmaya çalışırken. Jemma da onun çok acıkmış olacağını düşünerek, pirzolaların büyük parçalarını seçip ızgaraya koydu. Sonra salata yapmaya başladı.

Karn gerçekten çok acıkmıştı. Önüne konanları, büyük bir iştahla atıştırdı. Jemma'ya arasıra bakmasına rağmen, hiçbir şey söylememişti. Zaten birbirlerine söyleyecek fazla şeyleri olmadığını ikisi de biliyorlardı. Yemekten sonra Jemma yorgunluktan ve bitkinlikten, sinirlerinin gerildiğini hissetti. Bulaşıkları yıkayarak oyalanmak düşüncesiyle, yerinden kalktı ve masayı topladı. Tam işe başlayacakken, Karn'ın yıkananları kurulamak üzere yanına geldiğini fark edince, şaşkın gözlerle onun yüzüne baktı.

O kadar yorgun ve bitkindi ki, lastik eldivenleri giymeyi bile unutmuştu. Fakat ellerini sıcak suyun içine sokunca, birden rahatladığını, hissetti. En azından, yanında duran erkeğe karşı o anda düşmanca duygular beslemiyordu. Kafasının içinde çeşitli düşünceler dolaşıp dururken, birden, evliliğin buna benzer bir şey olabileceği geldi aklına. Yani şu anda, sanki Kam'la evliymiş ve o, akşam yemeğinden sonra ona yardıma gelmiş gibiydi.

Böyle düşünmenin getirdiği şokla, elindeki tabağı kıracakmış gibi sıktığını fark etti. Bu çekilmez adamın yanında henüz yirmi dört saattir bulunmasına ve ondan nefret etmesine rağmen, onun etkisinde mi kalıyordu yoksa? Olamazdı böyle bir şey! Birden annesini, babasını, eski evini, sonra da temizleyip boyadığı yeni evini hatırladı. Gözlerinin dolmasına engel olamadı. Kam'ın, elindeki tabağı kurula maktan vazgeçip,

meraklı gözlerle ona baktığını bilmiyordu. Genç adamm oldukça yumuşak bir tonla konuştuğunu duyunca, birden irkildi.

Neyin var, Jemma?

Bunu soğuk veya sert bir sesle sorsaydı. Jemma belki de kendini toparlayıp gereken cevabı verebilecekti. Fakat soruyu o kadar yumuşak bir sesle sormuştu ki, genç kız aptallaştı ve yaşlarla dolu gözlerini ona doğru çevirip sessizce baktı. Sonra, ağladığının görülmesine kızdı. Elindekileri bırakarak merdivene. doğru koştu. Fakat yukarıya çıkmayı başaramadı. Çünkü Kam ondan çok daha süratliydi. Daha ilk basamağa adımını atmadan, genç adam onu yakalamıştı.

Çırpınmasına aldırmadan, Jemma'yı omuzlarından tutarak, Sana bir soru sordum. dedi.

Genç kız sesini çıkarmadan yutkundu. Durup dururken kendini aptal yerine koymuştu. Fakat içinden hâlâ ağlamak geliyordu ve gözyaşlarını tutmak için ne yapacağını bilemiyordu.

Dudaklarının arasından, inilti halinde. Oh. Karn! diye bir ses çıktı. Kendini onun kollarına bıraktı. O mu adama yaslanmıştı, yoksa Karn mı onu tutup kendisine çekmişti, bilemiyordu.

Genç adam başını eğip, Ne oluyor sana? diye tekrar sordu.

Jemma bu katı kalpli adama, evinden ilk kez ayrıldığını, tüm sevdiklerini özlediğini ve bir süredir onun yanında nelere katlanmak zorunda Kaldığını nasıl anlatabilirdi? İnanır mıydı ona Kam Fellingham?

Genç adamm kollarından kurtulup, geriye çekilmek istedi. Fakat Kam ondan önce davranarak,

cezalandırmak için buraya getirdiği ve ahlaksız olarak nitelediği bu genç kızı kollarının arasında tutmanın planına uygun olmadığını düşünerek, onu kendinden uzaklaştırmıştı. Ama elleri hâlâ Jemma'nın omuzlarındaydı.

Onun yaşlı gözlerine bakarak, boğuk bir sesle, Eğer bana bir oyun hazırlıyorsan, Crystabella... diye homurdandı.

Jemma ablasının ismini bu adamın ağzından duyunca, son birkaç dakikadır neler olduğunu birden hatırladı. Birkaç saniye süreyle onun kolları arasında olmanın, onun omuzuna yaşlanmanın tesirini üzerinden atmaya çalıştı. Sonra omuzundaki elleri sert bir hareketle itti. Kafasının içinden geçenleri asla anlatamaz dı.

Duygularını saklamayı başararak. Nerdeyse seni kandırıyordum, değil mi. Karn? dedi. Sonra, bulaşık suyuyla ıslanmış olan ellerini pantolonuna kurulayarak gözlerini sildi. Karn' ın kısık gözlerle kendisini süzdüğünü görünce devam etti. Kadınları iyi tanıdığına göre, biraz gözyaşının en katı yürekleri bile yumuşattığını bilmen doğaldır. Seni bu şekilde kandıramazdım. değil mi?

Bunları söylerken, ona gereğinden fazla yakın durduğunun farkında bile değildi. Kam ani bir hareketle onu tekrar omuzlarından yakaladı.

Ne yazık ki, ben pek çok erkekten daha katı kalpliyim, küçük hanım. Ama bu tür oyunlara tekrar kalkışmaman, seni öptüğüm zamanı iyice hatırlaman için, bunu yapmak zorun dayım. Şu anda seni cezalandırmazsam, bunu her zaman yapacaksın.

Jemma önce anlamadan onun yüzüne baktı. Onun kendisini öpmek üzere olduğunu anlayınca, bayılacak gibi oldu. Onun öpüşlerini hatırlamak bile kalbinin çılgınca atmasına neden oluyordu. Oh, hayır. Ne olur yapma! diyen sesi iyice boğuktu.

Ama Karn Fellingham onu duymuyordü bile. Jemma'yı cezalandırmaya karar vermişti Söylediğini de yapacaktı.

Rol yapmayı bırak! Bana bu tür oyunlar oynarsan, ne yapacağımı bu sabah söylemiş tim.

Jemma korkudan titreyerek, Yapma! diye yalvardı. Bu adam belki de öpmekle yetinmeyecekti. Son çare olarak, yalvaran bir sesle, Uslu durursam, bana bir şey yapmayacağını söylemiştin. dedi.

Evet, söylemiştim tabii. Ama sen uslu durmadın ki. Bana oyun oynamaya, gözyaşlarınla beni yumuşatmaya, kandırmaya Çalıştın. Bunu kendin de itiraf ediyorsun.

Jemma kendi yalanlarına yenildiğini biliyor, fakat bir şey yapamıyordu. Onu yumuşatmanın olanaksız olduğunu anlayınca, birden paniğe kapıldı ve kurtulmak için çırpınmaya başladı

YEDİNCİ BÖLÜM

Jemma onun ellerinden kurtulmak için çılgın gibi, tepinip çırpınmaya başladı. Fakat Karn da sanki bunu istiyormuş gibiydi. Onu böyle çırpınırken öpmenin daha, zevkli olacağını düşünüyordu. sanki. Genç kız sakin durursa, onun kendisinden hoşlandığını sanacağını biliyor ve kurtulmak için elinden geleni yapıyordu.

Karn onun, kendisini yumruklamaya çalışan ellerini tutup, iki yanına yapıştırmış, Çabala bakalım, Jemma, diyordu. Böyle bir mücadeleden sonra teslim olman çok daha zevkli olacak benim için.

Jemma bir ara onun bacağını tekmeleyince, Kam onu saran kollarını iyice sıktı ve dudaklarını onun dudakları üzerine ezercesine bastırdı. Genç kız, dudaklarını aralamaya çalışan bu dudakların etkisini hissetmeye başlamıştı. Kendini sıkmaya çalışıyor, fakat bir şey yapamıyordu. Karn onu kötü cezalandıracak gibiydi.

Genç adam şimdi onun düğmelerini koparmış, gömleğini çıkarmak istiyordu, Jemma da ondan kurtulmak için çabalıyordu. Ama onun dudaklarını tekrar dudakları üzerinde hissedince, gücünü yitirmeye başladığını anladı. Kara'ı kendisinden bir santim bile uzaklaştıramamıştı. Buna gücü yetmiyordu.

Sonra birden. Christine'in evinde olduğu gi bi, Kam yumuşadı, Jemma'yı öpen dudakları şimdi çok daha nazikti. Genç kız içinde bir şeylerin kımıldamaya başladığını hissediyordu. Artık Karn onu zorlamıyor, adeta davet ediyordu. Genç.kız da, belki çok yorulmuş olduğundan, kendini bırakmak üzereydi. Artık onu yumruklamıyordu. İçinde bir şeylerin erimeye başladığından da emindi. Dudakları kendiliğinden aralandı. Artık hiçbir şey düşünemez olmuştu.

Bir süre sonra, Kam'in sesi sanki çok uzaklardan geliyormuş gibi, kulaklarına geldi. Genç adam onu hafifçe itti. Gözlerini kırparak ona baktı Jemma. Onun öpüşlerine karşılık verdiği için kendine kızıyordu.

Karn, Bunu anlaşmamızı unutmaman için yaptım, diyordu. Çok arzulu bir kadınsın, değil mi? Bunu hakaret dolu bir ifadeyle söylemişti. Ama senin böyle bir kadın olduğunu zaten biliyordum. Yeni öğrenmiş değilim.

Jemma onun bu sözlerini duyunca, daha fazla dayanamadı. Elini hızla kaldırıp onu tokatlamak istedi. Fakat Karn kolunu havada yakalayıverdi. Yüzü öfkeden kıpkırmızı olmuştu.

Hadi, kaybol gözümün önünden de gidip yatağına yat. Yoksa sana daha kötü şeyler yapabilirim, derken, genç kızın bileğini kıracakmış gibi sıkıyordu.

O kadar yorgun ve perişandı ki, yatağına yatar yatmaz uykuya dalacağını sanıyordu. Fakat bir süre sonra, yanıldığını anladı. O sabah altıda kalkmış ve bütün gün hiç durmadan çalışmıştı. Yann sabah, o acımasız adam yine altıda gelip onu uyandıracaktı. Fakat gözlerini kapayıp uykuya dalamıyordu bir türlü.

Aşağıda geçen sahneyi ne kadar düşündü bilemiyordu. Fakat Karn hâlâ, odasına çıkmamıştı. Kendini zorlayarak, olanları unutmaya, Christine'le Mark'ı düşünmeye çalıştı.

Karn. Christine'in kötü bir kadın olduğuna inanıyordu. Geri döndüklerinde, Mark .Crystabella'yla nişanlandığını ona söylediği anda yüzünü görmek isterdi doğrusu. Evet, bu sahneyi her ne pahasına olursa olsun kaçırmak istemezdi. Katlanmak zorunda kaldığı hakaretlerin acısını unutturacaktı o sahne. Zorla alıp getirdiği kızın, istediği kız olmadığını anlayınca. Kain kimbilir nasıl şaşıracaktı. Onun gelip

kendisine bakmak isteyeceği aklına geldi birden ve korkuyla ürperdi.

Mark yazdığı mektubu almış mıydı acaba? Eğer aldıysa, hemen Christine'i aramış ve ona haber vermiş olmalıydı. İkisi de bu mektubun ııe anlama geldiğini çıkarmaya çalışacaklardı. Birden. Christine'in eve telefon edip, olanları anne ve babasına anlatabileceğini düşündü. Fakat sonra başını hafifçe salladı. Christine telaşlı bir kız değildi. Uzun süre düşünüp tartmadan bir şey yapmazdı. Akıllı kızdı Christine. Kendisinden bir haber almadan hiçbir şey yapmazdı. Peki ama ya annesi veya babası telefon edip, neler yaptıklarını sorarlarsa ne olacaktı? Christine o zaman, olanları anlatmaz mıydı acaba? Onlara buradan, Cormvall'dan mektup yazamazdı. . Bir telefon bulup onlarla konuşması gerekiyordu.

Ertesi sabah, Karn gelip onu uyandırmadı. Jemma gözlerini açtığı zaman, güneş ışınlarının perdesiz pencereden içeri dolduğunu gördü. Yatağında doğrularak saatine baktı. Sekizi beş geçiyordu. Belki Kam da erken uyanamamıştı. Yavaşça yataktan çıkıp, sabahlığını giydi. Ayaklarının ucuna basarak diğer odaya geçti. Fakat Karn'ın yatağı boştu.

Onun nasıl olup da kendisini rahat bıraktığını bir türlü anlayamamıştı. Sabahlığının kuşağını iyice sıktı. Pantolonuyla gömleğini eline alıp merdiven başına gitti. Basamakları inerken sabahlığının eteği açılıyor, bacakları görünüyordu. Fakat Jemma aldırmadı. Nasıl olsa biraz sonra banyoda onu çıkarıp pantolonunu giyecekti. Fakat birkaç basamak inince, Kam'ın mutfakta durmuş, kendisine baktığını gördü.

Aşağıya inmesine daha birkaç basamak vardı. Eteğini toplamazsa, Kam bacaklarını iyice görecekti. Sabahlığının eteğini toplayıp önünü örttü. Fakat bunu yaparken, koluna asmış olduğu gömlek ve pantolonu kaydı. Onların düs meşini engellemek isterken, birden ayağı takıldı. Basamaklardan aşağı, tepetaklak düşecekti.

Ama düşündüğü gibi olmadı. Kam bir yıldırım hızıyla yetişerek, onu kucaklamayı başarmıştı. Jemma onun kucağındaydı şimdi. Sabahlığının eteği iyice açılmıştı. Genç adamın vücudunun sıcaklığını kendi teninde duyuyordu. Onun bu fiziksel yakınlığı, genç kıza, şimdiye kadar onun hakkında düşündüğü her şeyi birden unutturuvermişti. Karn'm kollarında bulunmaktan öylesine zevk alıyordu ki, ne yapacağını şaşırdı. Fakat onun, İyi misin? Bir yerin acımadı ya? diye sorduğunu duyunca, kendini toparladı. Kam'ın, yüzündeki ifadeden bir şeyler çıkarmasını, kollarında bulunmaktan zevk aldığını anlamasını istemiyordu.

Bırak beni! diye bağırdı. Bana dokunmanı istemiyorum!

Genç adam onu hemen yere bıraktı. Fakat Jemma öylesine garip duygular içindeydi ki, Karn'ın yüzüne bakamıyordu.

Keşke bıraksaydım da, bir yerini kırsaydın.

Jemma ona cevap veremeyeceğini biliyordu. Yere düşen gömlek ve pantolonunu alıp banyoya koştu. İçeri girdiğinde nefes nefeseydi. Sırtmı kapıya dayayarak bir süre durdu.

Banyo yapıp giyindikten sonra, kendini daha sakin ve rahat hissetti. Ona karşı olan duygularının fiziksel olmadığına kendini inandırmaya çalışıyordu. Ona karşı nasıl arzulu olabilirdi. Ondan nefret ediyordu. Onun da kendisinden nefret ettiğini biliyordu. Hayır, o anda hissettiği şeyin, yere düşüp bir tarafını kırmaktan kurtulduğu için duyduğu sevinç olduğunu sanıyordu. Evet, onun kollarında kalmıştı, ama sadece düşmekten kurtulduğu için sevinmişti, o kadar.

Karn pencerenin önünde durmuş, dışarısını seyrediyordu. Jemma'nın pırıl pınl bir yüzle banyodan çıktığını görünce, birden dönerek onun önünde durdu.

Karşısındakine ders vermek isteyen bir adamın tavrıyla, Bir şeyi çok iyi anlayalım, diye başladı. Seni kucağıma almamın nedeni, düşmene engel olmaktı. Fakat sen, benim göğsüme yaslanmak zorunda değildin. Başka erkekler senin vücudunu iştah açıcı bulabilirler, Jemma Nokes. Fakat bende hiçbir duygu uyandırmıyorsun sen. Sana dokunmaktansa, insan yiyen bir kaplanla boğuşmayı yeğ tutarım. Bunu da bilmiş ol!

Jemma bulunduğu yere çakılmış gibi, kımıldamadan onu dinliyordu. Ona, 'Bana dokunmanı istemiyorum,' diye bağırdığına pişman olmuştu. Fakat yapabileceği bir şey yoktu.

Onun sözünü bitirdiğini görünce, hafif bir sesle, Anlıyorum, dedi.

Kam Fellingham gözlerini, onun yüzünde gezdirdi. İyi öyleyse. Bugün hep dışarda çalışacağım. Yemek hazır olduğu zaman beni çağırabilirsin.

Jemma onun kapıyı çarparak dışarıya çıktığını görünce, kendisinden ne kadar nefret ettiğini iyice anlamıştı. Kam onun yüzünden kahvaltı bile etmek istememişti. Mutfak penceresinden bakınca, onun, elindeki kürekle toprağı kabarttığını gördü. Jemma da kahvaltı etmek istemiyordu.

Onu seyredip, kafasının içinden neler geçtiğini düşünmek istemiyordu. Evin içinde yapılacak daha çok iş vardı. Mark henüz mektubunu almamışsa bile, yarın muhakkak alırdı. Kara onu burada ne kadar zaman tutmak istiyordu acaba? Onun da işinden fazla uzak kalmak istemeyeceği kesindi. Ama yine de, ne kadar kalacaklarını bilmek istiyordu Jemma.

Daha fazla düşünüp kendini üzmek istemiyordu. Pencerenin önünden çekilerek mutfağı temizlemeye, düzeltmeye başladı. Karn belki de, yanında çalışanlara .işleri yürütmelerini ve onu oldukça uzun bir süre için beklememelerini tembih etmişti. Burada onunla uzun süre yalnız kalırsa çıldıracağından korkuyordu Jemma Eunun düşüncesi bile, şu anda tüm vücudunun ürpermesine neden olmuştu.

Mutfaktaki işi bitince üst kata çıktı. Kam'm yapılmamış yatağının yanından geçip odasına girdi. Kirli çamaşırlarını ve dün giydiği blucini yıkayıp asabilirdi. Hava çok güzeldi. Güneş gökyüzünde parlıyordu. Çamaşırları kuruyana kadar da dinlenebilirdi. Tekrar Kam'm odasından geçerken, onun, dün giydiği gömleği çıkarıp, sandalyenin arkasına asmış olduğunu gördü. Önce başını çevirip geçmek istedi. Fakat nasıl olsa kendi çamaşırlarını yıkayacaktı, onun gömleğini de beraber yıkayabilirdi.

Elini uzatıp gömleği alırken, göğüs cebinden küçük bir kâğıt parçası düştü. Gömleği yıkayacağına göre, cebi boşaltması gerekiyordu. Başka bir şey olup olmadığını kontrol etmek için, elini cebe soktu. Parmağının ucuyla çıkardığı diğer kâğıtlar, yırtılmış bir çekin parçalarına benziyordu. Onları yere düşen parçayla birleştirince, bunun Kam'in yatağı üzerine bıraktığı çek olduğunu anladı. Demek Karn çeki yırtınıştı.

Kalın bir ip bularak arka bahçeye çıktı. Bunu bir ağaca ve duvardaki su borusuna bağladı. Islak çamaşırları astığı zaman kopmaması için dua ediyordu.

İşlerini bitirdikten sonra mutfağa döndü. Kahve yaparak içti. Fincanım yıkadıktan sonra Kam için de kahve hazırlayıp, masanın üzerine bıraktı. Kapıya çıkıp, Kahve hazır, diye seslendi.

Onun elindeki küreği bırakıp eve doğru geldiğini görünce, mutfaktaki süpürgeyi alarak yukarı çıktı. Odasında kalmış olan örümcek ağlarını iyice temizledi. Karn kahvesini içip tekrar dışarı çıktıktan sonra aşağı inerek çevreye bir göz attı.

Ortalık oldukça temiz ve düzenli görünüyordu. İyi bir öğle yemeği yapmayı düşünerek hemen işe koyuldu. Saat bir buçuk olduğunda, midesi kazınmaya başlamıştı. Ama yemeği de hazırlamıştı.

Önce kendi yemeğini yiyip, sonra Kam'ı çağırmayı düşündü. Ama vazgeçti. Böyle bir davranış, düşmanlığı biraz fazla ileri götürmek olacaktı

Kapıya çıkıp, Yemek hazır! diye seslendi. Onun gelip gelmediğine bile bakmadan tekrar içeri girdi.

Karn ellerini yıkayıp masaya oturduğunda, o biftekleri, kavrulmuş bezelye ve kızartılmış patatesi tabaklara koymuş, yaptığı tatlıyı da masaya getirmişti. Genç adam başını kaldırıp şaşkın gözlerle bakınca, Jemma sevindi. Onun düşündüğü kadın, böyle güzel yemekleri nasıl yapabiliyordu?

Onunla konuşmamaya karar verdiğini bir an unutup, Soğutmadan ye, dedi.

Kam aralarındaki düşmanlığı unutmuş gibiydi. Ağzındaki lokmayı yuttuktan sonra, Böyle yemek yapmayı nerede öğrendin? diye sormaktan kendini alamadı. Yeteneklerin oldukça fazla.

Jemma gözlerini kaldırıp onun yüzüne baktı. Ne demek istiyordu bu adam? Fakat sesinde o eski alaycı tonu fark etmeyince, bir şey söylemeden yemeğine devam etti. Ama onun konuşmaya devam ettiğini görünce, o sözü kötü niyetle söylemediğini hemen anladı.

Burasını harap halde görünce şok geçireceğini sanmıştım. Ama ben daha bir şey söylemeden kollan sıvayarak temizliğe başladın.

Jemma konuyu değiştirmek isteğiyle, Saçlanm çok kirlendi, dedi. Bugün başımı bir güzel yıkamalıyım.

Genç adam garip bir ifadeyle onun gözlerine baktı. Saçlann çok güzel. Kirli olduklan hiç belli değil, diye konuştu. Ama istersen yıkayabilirsin tabii. Yeni saç modelinin çok yakıştığını da biliyorsun. Sana mutlaka iltifat etmek mi gerekiyor?

Jemma onun yaptığı gibi, alaycı bir gülümsemeyle bakarak .Senden iltifat beklemek ha! dedi. Beni takdir

ettiğini gördüğüm gün bir doktor çağırarak, seni kontrol etmesini isteyeceğim.

Onun yine öfkeleneceğini sanıyordu. Fakat tatlı bir gülümsemeyle yüzüne bakınca şaşudı. Her şeye rağmen ,bu kendini beğenmiş adamm gülüşü hoşuna gidiyordu.

Kam’m yine gülerek, Yemeğini soğutuyorsun, dediğini duyunca, gözlerini tabağına çevirdi.

Ona olan nefretinin bazen azaldığını görüyor ve hayret ediyordu Jemma. İstediği zaman çok iyi bir insan olabiliyordu bu adam. Yemek sırasında, sanki ilişkileri çok iyiymiş gibi, dostça konuşmuş, yemek bittikten sonra da on dakika daha masadan kalkmamıştı.

Jemma yukarı çıkarken, 'Bir erkeğin kalbine midesinden girilir,’ sözünü hatırladı. Ama bu adamın kalbine girmek istemiyordu o. Zaten, Kam biraz güzel yemek yemekle yumuşayacak bir erkek değildi. Onun yerine insan yiyen bir kaplanla uğraşmayı yeğ tuttuğunu da açıkça söylememiş miydi? Ancak, onunla tartışmak istemiyordu artık. Bundan kaçınmak için elinden geleni yapacaktı. Kam da Christine hakkında kötü şeyler söylemekten vazgeçerse, burada kalan günlerini gürültüsüz patırtısız geçirebileceklerdi belki de. Jemma insanlarla çekişmekten hiç hoşlanmaz, bundan daima kaçınırdı.

Onun hakkında beslediği duyguların değiştiğini anlıyordu. Bir ara onun odasından geçerken, hâlâ yapılmamış olan yatağına baktı. Herhalde akşama öyle yorulmuş olacaktı ki, yatağa öylece giriverecekti.

Karn’m yatağını yaptıktan sonra, yerdeki toz toprağı görünce, başını üzüntüyle salladı. Kendi odasının duvarlarını bir kez daha sabunlu suyla silmeyi düşünüyordu. Fakat bu odanın döşemesi öyle pisti ki, önce burayı temizlemeden rahat edemeyeceğini anladı.

Odayı iyice süpürüp tozunu aldıktan sonra üstü başı çok kirlenmişti. Hemen banyoya gidip saçlarını yıkamayı düşündü.

Daha sonra banyoya gitmekten vazgeçerek, mutfaktaki sıcak su musluğunu açtı, saçlarını orada yıkayıverdi. Başına bir havlu sanp kurulanmaya başlamıştı ki, Kam'ın içeri girdiğini gördü. Jemma başını eğdiği için yanaklarının kızarmış olduğunu biliyordu. Ona söyleyecek hiçbir şey bulamıyor ve utangaç bir tavırla bakıyordu. Aslında hiç de kolay utanan bir kız değildi.

Karn onun hiçbir şey söylemeden kendisine baktığını görünce, 'Çay hazır,’ diye seslendiğini sandım, dedi.

Jemma ona ‘Yalancı!’ diye bağırmak istedi. Fakat bunu yapamayacağını biliyordu. Bir an düşündükten sonra, Çay saati geldi mi? diye sordu.

Karn, Saat beşi geçti, diye cevap verdi. Sonra musluğu açarak çaydanlığı doldurmaya başladı.

O çayı hazırlarken, Jemma banyoya girdi. Küçük aynaya bakarak, saçlarına kuaförün verdiği şekli vermeye çalıştı. Sonra banyodan çıktı. Kam iki fincana da çay doldurmuştu. Onun tembel bir kız olmadığını çoktan anlamış olduğundan, biraz oturup dinlenmesini istiyordu.

Genç adamm yüzü, daha önce olduğu gibi asık değildi. Belki de Jemma’ya olan kızgınlığını, bahçeyle

uğraşırken unutmuştu. Acaba bir telefon bulup bulamayacağını şimdi sorsa olur muydu? Onun, çayını bitirdikten sonra, hemen tekrar dışarıya çıkıp çıkmama konusunda düşündüğünü görünce cesaretini topladı. Belki daha sonra, böyle bir fırsat bulamazdı.

Şey, acaba buralarda bir telefon bulabilir miyim? Karn'm kaşlarının kuşkuyla çatıldığını görünce içinde bir korku duydu yine.

Fakat genç adam sakin bir sesle, Birine telefon etmeyi mi düşünüyorsun? diye sordu. Nasıl da anlamıştı bunu. Çok zeki bir adamdı doğrusu! Yoksa' Mark'a telefon edip, mektubu hâlâ almadıysa, aldığında okumamasını mı rica edeceksin? Belki de, o çekici, tatlı sesinle, mektubu yırtmasını, sonra her şeyi açıklayacağını söyleyeceksin ona, değil mi? Sesindeki yumuşama birden kaybolmuştu. Yine, ona güvenmiyormuşçasına, kuşkulu bir tonla konuşuyordu.

Jemma, Hayır, diye isyan etti, Telefon edeceğim kişi o değildi. Artık onun, telefon etmesine izin vermeyeceğini anlamış bulunuyordu. İstesem Mark'a her şeyi döndüğümde de anlatabilirim, öyle değil mi? diye devam etti. Nasıl olsa kontratı aldım... Kam'm öfkeli gözlerini görünce birden durakladı. Fakat sonra, Ona, beni zorla kaçırdığını, buraya getirdiğini söyleyebilirim. Bana inanacağından eminim, diye tamamladı konuşmasını.

Karn bir an düşündü. Sonra sakin bir tavırla. Benimle yatmadığına inanır mı acaba? diye sordu.

Jemma güçlükle yutkundu. Bu adam her şeyi yapabilirdi. Ona hiç güveni yoktu. Ama... ama böyle bir şey olmadı ki, diye keneledi.

Karn ayağa kalktı. Ona tepeden bakarak, gayet yumuşak bir sesle, Hayır, dedi. Henüz olmadı tabii. Kapıya doğru yürüdü ve çıkıp gitti.

Genç kız, bu adamdan iyice korkmaya başlamıştı. ‘Hayır, henüz olmadı,’ demişti. Neler düşünüyordu acaba? Acaba gerçekten ona sahip olmayı ve sonra da bunu Mark’a söylemeyi mi planlıyordu? Kam, böyle bir şey yapsa bile Mark’ın aldırmayacağını, onun Crystabella olmadiğim bilmiyordu. Fakat bunu öğrendiğinde neler olacaktı? Tüm çabalarına rağmen yeğeninin Crystabella’yla nişanlandığını öğrenirse, kötü şeyler yapabilirdi. Jemma’nın evini asla öğrenmemeliydi bu adam.

Karn evin dışındaki işlerine devam ederken, Jemma da akşam yemeği için hazırlık yapmayı düşündü. Ona söyleyecek hiçbir şeyi kalmamıştı. Onun da kendisiyle konuşmasını istemiyordu.

Akşam yemeğini hiç konuşmadan, sessizce yediler, Jemma bir daha telefon konusunu açmayı düşünmedi.

Bulaşıkları bitirdiğinde, saat sekiz buçuk olmuştu. Şimdi ne yapacaktı? Pencere camlarının silinip temizlenmesi gerekiyordu. Fakat Jemma isyan halindeydi. Onun pis kulübesinin camlarıyla uğraşamazdı. Zaten vücudundaki tüm kaslan ağrıyordu.

Kam duvarın, sıvalan dökülmüş yerlerini inceliyordu. Jemma artık onunla aynı odada kalmak istemiyordu. Fakat yapacak bir şey yoktu. Birden, arka bahçeye astığı çamaşırlan hatırladı. Onlan tamamen unutmuştu. Hiçbir şey söylemeden dışarı çıktı. İpe asılı çamaşırları toplayıp geri döndü. Kam hâlâ oradaydı ve

ona bakıp duruyordu. Acaba dışarı çıktığında, kaçacağını mı düşünmüştü?

Jemma onurx yanından sürünürcesine geçip, çamaşırlan masanın üzerine koydu. Sonra teker teker bunlan katlamaya başladı. Nereye kaçabilirdi ki? Çevrede başka ev görünmüyordu. Yol ise kilometrelerce uzaktaydı. Onun arabasını gizlice alamayacağına göre, burada onun istediği kadar kalmak zorundaydı.

Gömleğinin ütülenmesini istiyorsan, bir ütü almamız gerekiyor, dedi. Bunu söylerken, tekrar kasabaya gidebileceklerini düşünüyordu. Eğer bunu başarabilirse, bu kez kaçmayı deneyecekti. Artık iyice korkmaya başlamıştı. Dalgınlığına gelip, bir konuşma veya tartışma sırasında, kendisinin Crystabella olmadığını açıklayabilirdi. Kasabaya giderlerse, Kam onun çantasını yine arabada bıraktırsa bile, polise gider, çantasını kaybettiğini söyleyerek yardım isteyebilirdi.

Fakat Kam soğuk bir sesle, Ben senden gömleğimi yıkamanı istedim mi? dedi.

Jemma birden sinirlendi. Kasabaya gitmeyi filan unutup, gömleği onun kafasına atmayı düşündü. Odanı temizlememi de söylemedin, ama orasını da temizledim, diye söylendi. Bu adamla geçinmek olanaksızdı!. Onunla aynı odada daha fazla kalamayacaktı.

Öfkeli bir sesle, Ben yatmaya gidiyorum, dedi.

Karn onun masaya öfkeyle fırlattığı gömleği alıp katlarken, İnşallah yarın sabah uyandığında daha sakin olursun, diye homurdandı.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Jemma gecenin karanlığında uyandı. Üşüyordu. Gözlerini tekrar kapadı ve battaniyeyi iyice üzerine çekmek için ellerini uzattı. Fakat battaniyenin ve yatak çarşafının kenarlan ıslaktı. Hafifçe doğrulup pencereye baktı. Evet, yağmur yağıyordu. Bu köhne evin tavanı da, iyice çürümüş olacak ki, akmaya başlamıştı!

Yataktan fırlayıp, akan yeri görmek istedi. Fakat zifiri karanlıkta olanaksızdı bu. Işığı yakmak zorundaydı, Kam'ın uyanmasına aldırmıyordu artık. Kendisi rahatsız olup uyandığına göre, o da uyanabilirdi. Onu buraya getiren kendisiydi. Karanlıkta düğmeyi bulup çevirdi. Başını tavana kaldırınca, oradaki delikleri gördü. Yağmur suyu üç yerden birden damlıyordu.

Damlayan suyun altından bavulunu çekti hemen. Kapağındaki birikmiş suyu da yere akıttı. Yatağını yarım metre sağa çektiği takdirde, ıslanmaktan kurtulacaktı. Karyolanın ayakucundan tutmaya hazırlanıyordu ki, arkasmdan onun sesini duydu.

Neler oluyor burada?

Karn yalnızca pijama altı giymiş olarak orada öylece duruyordu. Siyah saçları darmadağınıktı. Jemma hemen başını çevirdi. Genç adam odanın parlak ışığında, şeffaf geceliğinden ötürü, vücudunun tüm hatlarını görmüş olmalıydı. Gözleri hemen sabahlığını aradı. Fakat karyolasının ayakucunda duran sabahlığın rengi iyice, koy ulaşmıştı. Demek o da sırılsıklam olmuştu. Çevresine bakınıp, üzerine alabileceği bir şey aradı.

Kam, Kenara çekil bakayım, diyerek onu belinden tutup hafifçe itti. Genç kız bu ellerin tenini adeta yaktığını hissedince, kalp atışları hızlanmıştı. Kam karyolayı ayakucundan tutarak, kuru tarafa çekti. Jemma'nın üzerinde incecik bir gecelik olduğunun hiç farkında değilmiş gibi davranıyordu. Karyolayı çektikten sonra, yatağın ıslak yerlerini inceledi. Sanki, çok doğal bir şey söylüyormuş gibi sairin bir sesle, Bu yatakta yatılmaz bu gece, dedi. Hadi, gir benim yatağıma.

Jemma o kadar şaşırmıştı ki, utanmayı filan unutup, Senin yatağına mı? diye bağırdı. Peki, sen nerede yatacaksın?

Kam, bir süre sessizce onu süzdü. Gözleri, Jemma'nın önce göğüslerinde, sonra da dudakları üzerinde dolaştı.

Belki seninle sevişmek için sabırsızlandığımı düşünüyorsun, dedi. Ama hiç merak etme, dokunmayacağım sana. Hadi, git yat. Ben kendime bir yer bulurum .Hiç olmazsa sabaha, pişman olacağım bir şey yapmamış olarak' kalkarım.

Jemma daha fazla duymak istemiyordu. Hemen gidip onun yatağına girdi. Battaniyeyi üzerine çekip gözlerini kapadı. Onun yatacağı yerde de damın akması için dua ediyordu.

Kam'm yatağı hâlâ sıcaktı .Onun, akan yerlere koymak üzere kap kacak almak için aşağı indiğini duydu. Fakat yatağının başucuna gelip bir süre onu seyrettiğini ne duydu, ne de gördü. Hemen uykuya dalmıştı.

Jemma!

Genç kız gözlerini açtı. Karn aşağıdan ona sesleniyordu. Uyandığını belirtmek için, Evet? Ne var? diye bağırdı.

Saat sekiz. Dükkânlar açıldığı zaman kasabada olmak istiyorum.

Jemma bunu duyunca iyice uyanmıştı. Tamam, anlaşıldı, diye seslendi. Demek kasaoaya gideceklerdi. Belki de bu onun için son fırsattı. Ne olursa olsun, kaçmayı deneyecekti.

Arabada onun yanında otururken oldukça neşeliydi. Çantasını almasına Karn itiraz etmemişti. Çarşıda dolaşırken de yanında taşımasına izin verirse, kaçması kolaylaşacaktı. Genç adamın asık suratlılığı da kaybolmuş gibiydi.

Kasabada bir saatten az kaldılar. Dönüşte, gidişlerinde olduğu kadar neşeli değildi Jemma. Karn sanki onun kafasının içinden geçenleri okumuş gibi, yanından bir an olsun ayrılmamıştı.

Kaldırımda yürürken bile, kolunu bırakmamıştı. Bir kez eline bir fırsat geçmişti. Damı kaplamak için gerekli malzemeyi almak için bir dükkâna girdiklerinde, Kam meşgulken, kapıya kadar olan mesafeyi hesaplamıştı. Fakat tam kaçacağı sırada, Kam, Gelip Sakar mısın, Jemma? diyerek onu yanına çağırmıştı. Sanki Jemma bu tür işlerden anlıyormuş gibi, genç kızın elini tutmuş ve alacakları şeyleri, göstermişti.

Alacakları tamamlandıktan sonra, Karn'ın hemen arabaya dönmek istediğini gören Jemma, Okunacak birkaç şey de alsak hiç fena olmaz, demişti. Arabaya girdikleri takdirde kaçma şansı tam anlamıyla yok

olacaktı. Dönüş zamanını geciktirirse, kaçabilmesi için bazı fırsatların doğacağını umuyordu.

Kam, Çok güzel, dedi. Ben de bir şeyler alabilirim.

Büyük kitapçı dükkânına girdikleri zaman, Jemma bir polisiye roman seçerek aldı. Karn'ın nasıl bir kitap aldığını görmemişti. Fakat ödeme yapmaya giderlerken dayanamayıp sordu, Bakayım, ne aldın sen? 'Dost Kazanma ve İnsanları Etkileme Sanatı.' Bunu ciddi olarak mı alıyorsun?

Kam tatlı bir gülümsemeyle kasadaki kıza parayı öderken, Eğer, 'Öfkeli Bir Kadını Yola Getirme Çareleri' diye bir kitap olsaydı, onu da alırdım, dedi.

Demek bu adam onu öfkeli bir kadın olarak görüyordu? Eve giderken, yol üzerindeki son köyü de geride bıraktıktan bir süre sonra, Karn arabayı kenara çekip stop etti.

Jemma neden durduklarını anlamamış, soran gözlerle ona bakıyordu. Karn hiçbir şey söylemeden, eliyle arkalarındaki bir yeri işaret etti. Genç kız onun gösterdiği yöne bakınca, biraz gerilerinde, bir telefon kulübesi gördü ve gözleri neşeyle parladı. Karn onun telefon etmesine izin verecekti.

Onun, Kime telefon etmek istiyorsun? diye sorduğunu duyunca, hemen bir yalan uydurdu.

Oh, iş yaptığım şirketlerden birini arayacaktım.

Pekâlâ, Jemma Nokes. Telefon edebilirsin. Ama kusura bakma, ben de geleceğim.

Jemma içinden, 'Allah cezanı versin senin!' diye söylenerek arabadan indi ve telefon kulübesine doğru yürüdü. Şimdi ne yapacaktı? Yalanı ortaya çıkacaktı.

Ama bir dakika! Şu sekreterlik işi için bu sabah randevusu vardı ya!

Telefon kulübesi küçücüktü. Kam da onunla birlikte içeri girince, sıkışıp adeta birbirlerine yapışmışlardı. Jemma, Holden, Smythe ve Ortakları şirketinin numarasını hatırlamaya çalışıyor, fakat bu sıkışık dunımda bir türlü çıkaramı yordu.

Bilinmeyen numaralara sorayım bari, diye mırıldandı. Karn'm dışarı çıkmasını diliyordu. Onun, şirketin ismini duymasını istemiyordu. Santralın verdiği numarayı elindeki kâğıda yazdı. Sonra numarayı çevirerek şirketin cevap vermesini bekledi. İlk telefon ettiği günkü kadar sakin değildi. Fakat Karn'a hiçbir şey belli etmemeye çalışacaktı. Telefon açılınca, İyi günler. Ben Miss Nokes, diye konuştu. Çok dikkat etmiş. Jemma ismini kullanmamıştı. Çünkü Karn, meslek yaşamında Crystabella ismini kullandığını biliyordu. Lütfen Mr. Smythe'e, bu sabahki randevuma gelemeyeceğimi söyler misiniz? Çok acele olarak kent dışına çıkmam gerekti de.

Telefonu yerine koyarken, Karn dışarı çıkmış, onu bekliyordu. Fakat Jemma'nm. içerde tereddüt ettiğini görünce, kulübenin kapısını açarak, Başka telefonun da mı var yoksa? diye sordu.

Genç kızın sabrı taşmaya başlamıştı. Şey, baksana. dedi. Beni daha ne kadar zaman böyle tutsak olarak tutacaksın?

Ne o, Londra'yı ve evini mi özledin yoksa?

Bu söz ona, annesiyle babasını hatırlatmıştı. Durumu ne olursa olsun, onların hiçbir şekilde üzülmelerini istemezdi. Acaba Christine ağzından bir şey kaçırmış

mıydı? Ona telefon etmiş mlydiler? Christine'le konuşmamış olsalar bile, kendisi onlan bu hafta sonu aramadığı için merak içindeydiler mutlaka. Ne olursa olsun, onlarla konuşması gerekiyordu. Kam'a aldırmıyordu artık. Tek düşündüğü, annesiyle babasıydı. Elinde bozuk para kalmadığı için, başını çevirip ona bakarak, Bozuk paran var mı? diye sordu.

Kam onun uzattığı kâğıt parayı almadan, elini cebine atıp birkaç bozuk para çıkardı.

Bu kez kiminle konuşacaksın bakalım?

Jemma, Elvington'daki evin numarasını çevirirken, Annemle babam benden her hafta mektup beklerler, dedi. Onlara, zarfın üzerinde Cornish damgası olan bir mektup gönderirsem, çok meraklanacaklarını biliyorum. Bunun için de telefon etmeyi tercih ediyorum. O sırada numarayı çevirmiş, birkaç saniye sonra da annesinin sesini hattın diğer ucunda duymuştu. Birden gözlerinin yaşardığını hissetti. Fakat kendini çabuk toplayarak, Alo, anne. Benim, Jemma, dedi.

Annesinin sesinden, çok sevindiği belli oluyordu. Nasılsın, yavrum? Mektubunu aldık. Evine yerleştin mi, kızım?

Evet, anne. Çok iyiyim. Sen ve babam nasılsınız?

Oh, iyiyiz, iyiyiz. Baban pek bir şey söylemiyor, ama seni çok özlediğini biliyorum.

Oh. anne. Benim için çok çok öp onu, olur mu?

Tabii, yavrum. Christine nasıl? Ama artık onunla kalmadığına göre, belki de sık sık görüşemiyorsunuzdur.

Jemma, Hayır, anne pek göremiyorum, diye cevap verdi. Demek ablası onlarla konuşmamıştı. Birden, Karn'm yanında durduğunu fark etti. Annesinin söylediklerini duyamazdı, ama onun tüm konuşmasını büyük bir dikkatle dinliyordu.

İş durumu nasıl? Bir şeyler bulabildin mi?

Jemma açık vermemeye çalışarak, Bir şey yakaladım gibi. diye cevap verdi. Mektup yazar anlatırım. Şimdilik fazla konuşamayacağım.

Peki. Jemma. Kendine iyi bak, kızım.

Olur, anne. Siz de kendinize iyi bakın, tamam mı? Sizi çok seviyorum.

Telefonu kaparken, gözleri yine yaşarmıştı. Annesini, babasını ve evini öylesine özlemişti ki. ilk fırsatta oraya gidecekti. Onlan ne kadar çok sevdiğini şimdi daha iyi anlıyordu. Karn elinin tersiyle gözlerini sildiğini görmüş, şaşkın gözlerle bakarak, ne olduğunu anlamaya çalışıyordu.

Annenle baban iyiler mi?

Jemma, Evet, iyiler, diye cevap verdi ve bu sıkışık yerden bir an önce kurtulmak için kapıyı açtı. Arabaya binerek tekrar yola koyuldular.

Eve geldikleri zaman, Kam kahvaltı istemediğini söyledi. Sonra hemen, damm açık yerlerini kaplamaya başladı. Jemma da ağzına birkaç parça bir şeyler atmış ve pencere camlarını temizlemeye başlamıştı. Bir süre sonra, Karn'm damdan inmiş, pencerenin dışından kendisine bakmakta olduğunu gördü. Genç adamın yüzünde anlaşılmayan bir ifade vardı. Jemma'nm, kendisini gördüğünü anlayınca, yerden bir şey alarak tekrar dama çıktı.

Öğle yemeğinde de fazla konuşmadılar. Karn yemeğini çok çabuk yiyerek hiç vakit kaybetmeden tekrar dışarı çıkmıştı.

Akşama doğru, Jemma dışarı çıktı. Karn'ın asmış olduğu yatak çarşafını ve battaniyeyi alarak yerlerine koydu. Karn'ın damdaki işinin ne zaman biteceğini merak ediyordu. Saatlerden beri çekiç sallayıp duruyordu genç adam. Halbuki, tamirci gelinceye kadar idare edebilecek birkaç şey yapacağını söylemişti. Çalışmasına bakılırsa, tüm damı yeniden inşa ediyor gibiydi.

Bir süre sonra işini bitirip içeri geldiğinde, Jemma, Yorgun görünüyorsun, dedi. Karn dün gece de, yatağını ona verdiğinden, pek rahat uyuyamamış olacaktı. Ötür, biraz dinlen. Sana bir çay yapayım.

Genç adam suratını asarak, Beni yumuşatmaya mı çalışıyorsun, Jemma Nokes? diye söylendi. Yine aksiliği üzerindeydi. Jemma sesini çıkarmamayı yeğledi. Annesiyle konuştuğu için sinirleri rahatlamıştı. Yoksa, onun bu suratsızlığı karşısında o da bir şeyler söyler, yine birbirlerine girerlerdi. Sessizce çaydanlığı doldurdu ve ateşin üzerine koydu.

Fakat ona cevap vermeden duramayacağını da anlamıştı. Seni yumuşatmaya çalışmıyorum, Karn, dedi. Bana yeniden saldırmak için bahane aradığını da biliyorum. Ama kavga etmek istiyorsan, başka birini aramalısın. Benim canım çatışmak istemiyor şu anda.

Karn bir süre onu süzdü. Sonra sakin bir sesle, Söyler misin bana, sen kimsin, Jemma? diye sordu.

Genç kız, Ne demek istiyorsun? dedi. İçinden de, 'Aman Tanrım! Bu çok tehlikeli olabilir. Acaba

Crystabella olmadığımı mı anladı?' diye söylendi. Ama bunu bilmesine olanak yoktu. Onu kuşkulandıracak bir şey yapmamıştı ki.

Karn. Seni birkaç günden beri gözlüyorum, diye açıkladı. Yemekler yaptm, her tarafı temizledin ve hiç şikâyet etmedin. Gerçek kimliğin ne acaba? Londra'da yaşayan o kaltak mı, yoksa benim buraya getirdiğim kız mı?

Ne o. çok güvenilir kaynaklardan benim hakkımda topladığın bilgilerden kuşkulanmaya mı başlıyorsun yoksa? Jemma konuyu değiştirmek için bir çare arıyordu. Karn ablasının yerine geçtiğini öğrenirse, onu öldürürdü muhakkak! Şimdiye kadar, hakkımda duyduğun her şeye inanıyordun ya! Ona kızmak istiyor, fakat kızamıyordu. Canı kavga etmek istemiyordu. Neden beni merak ediyorsun şimdi? İnsanlann büyük çoğunluğu yemek yapar, çevrelerini temizlerler. İstediklerini yapmazsam, bana hayatı zehir edeceğini anladığımdan, vaktin de daha çabuk geçeceğini bildiğimden, işe koyuldum. Burası iyice temizlenip düzene sokulduktan sonra beni Londra'ya geri götüreceğini söylemiştin. Herhalde bundan böyle benim hakkımdaki fikirlerini biraz değiştirmek zorunda kalacaksın.

Bu sabah annenle telefonda konuşmanı duymasaydım, yine de fikrimi pek değiştirmezdim. Bir ara, benim yanında olduğumu unuttun ve bir genç kızın, çok sevdiği annesiyle konuştuğu gibi konuştun. O anda sesinde sevgi vardı, Jemma Nokes. Bunu yalandan yapmış olamazdın.

Jemma onun kendisini iyice tetkik ettiğini anlamıştı. Korkuyordu. Bu adamın onu burada daha ne kadar tutacağını bilmiyordu. Fakat onun, fikrini değiştirmesine engel olması gerekiyordu. Varsın onu, katı kalpli, ahlaksız bir kız olarak bilsindi. Gerçeği öğrenirse, kendisine kötü şeyler yapmasından korkuyordu. Çay hazır olunca ona bir fincan hazırladı ve sonra, yatak çarşaflarıyla battaniyeleri aldı.

Yukarı çıkmadan önce, Benim Tiyatro Okulu mezunu olduğumu bilmiyordun, değil mi? dedi. Onun şaşkın bakışlarına aldırmadan basamakları çıkmaya başladı.

Hava karardığı için, Kam dışardaki işini bırakmıştı. Jemma onun sürekli olarak kendisini incelediğini biliyor, bir açık vermemek için çok dikkatli davranmaya çalışıyordu. Bulaşıkları yıkarken, onun hep kendisine baktığını hissediyor, fakat başını çevirip ona bakmaya cesaret edemiyordu. İşlerini bitirdikten sonra, aşağıda biraz oturup kitap okumayı düşünmüştü. Fakat onun, kendisini sürekli gözetlediğini görünce, fikrini değiştirdi. O yanındaki koltukta oturup kendisine bakarken, kitabını nasıl ra' hatça okuyabilirdi? Odadaki hava, gittikçe gerginleşiyordu.

Ben yatmaya çıkıyorum, diyerek koşar audım yukan çıktı. Ama yatağa girince uyuyamayacağını anladı. Bir süre okumak düşüncesiyle kitabını eline aldı.

Uzun süre aynı sayfada, aynı satırları okuyor, fakat hiçbir şey anlamıyordu. Aklı tamamen başka yerlerdeydi. Birden ,sokak kapısının açılıp kapandığım duyunca, dikkat kesildi. Gecenin sessizliğinde neler olduğunu merak edip, dinlemeye başladı. Kapının

kapanmasından birkaç saniye sonra, arabanın kapısı açılıp kapanmış ve motor sesi duyulmuştu. Daha sonra, araban m evin önünden ayrıldığım anlayınca, ne yapacağını şaşırdı.

Kam’m onu yalnız bırakıp gitmesini aklı almamıştı bir türlü. Düşünmeye başladı. Buradan kaçması mümkün müydü acaba? Kam nereye gitmişti? Hemen geri dönecek miydi? Geri dönmesi ne kadar sürerdi?

Sakin olması ve iyice düşünmesi gerekti. Onun geri geleceğinden emindi. Kam onu buraya getirip, bu kadar sıkıntıya girdikten sonra, rahatça kaçıp geri dönebilmesi için, yalnız bırakacak adam değildi. Şu telefon kulübesinin bulunduğu köye kadar, o dönmeden gidebilir miydi acaba? Dışarısı zifiri karanlıktı. Anayola çıkmak için birkaç kilometre yürümesi gerekecekti. Ondan sonra da, köye kadar kimbilir kaç kilometre yol vardı.

Bir süre düşündükten sonra, gecenin bu karanlığında, anayola kadar bile çıkamayacağını anladı. Elinde küçücük bir fener bile olmadan, o kadar yolu yürüyebilmesi olanaksızdı. Gözleri karanlığa ne kadar alışırsa alışsın, hiç kimsenin bulunmadığı dağ başlarında, yalnız başına yollara düşmesi tehlikeli olabilirdi.

Belki de Kartı yakınlarda bir yere gitmişti ve hemen dönecekti. Babasının canı sıkıldığı zamanlar yaptığı' gibi, en yakındaki birahaneye gidip, bir iki bira içtikten sonra geri dönecek olabilirdi. Elinde bavuluyla yollara düşüp, onun dönüşünde arabanın önüne çıkmak, tekrar onunla birlikte, buraya geri dönmek çok komik olurdu doğrusu.

Bir saat kadar sonra, Karn'ın o bozuk yolda, arabayı hızla sürerek geldiğini duydu. Demek arabayla biraz dolaşmak istemiş, bir yerlerde durup hava almıştı. Jemma kaçma planını tatbik edip yollara düşmediğine seviniyordu. Böy le bir şeye kalkmış olsaydı kuşkusuz onunla karşılaşacak ve o zaman başına kimbilir neler gelecekti!

Arabanın kapısının büyük bir gürültüyle kapandığını duyunca şaşırdı. İyi ki yakınlarda komşular filan yoktu. Uyuyan bir insanın bu gürültüyle uyanmaması olanaksızdı. Birden, sokak kapısının yerinden sökülecekmiş gibi açıldığını ve Karn'ın basamakları üçer üçer atlayarak yukarı çıktığını duydu.

O anda duyduğu korku, şimdiye kadar duyduklanndan çok daha fazlaydı. Kam oda kapı sında durmuş, gözlerinde korkunç parıltılarla ona bakmaktaydı. Bu gözlerdeki ifadeden, onun Crystabella olmadığını öğrendiğini anladı Jemma. Karn Fellingham, onun Mark'la hiçbir ilişkisi olmadığını öğrenmişti işte. Evet, onun Crystabella Nokes olmadığını biliyordu.

Jemma’nm yatağın içinde korkuyla büzülmüş, iri iri açılmış gözlerle kendisine baktığını görünce, korkunç bir öfkeyle, Seni kaltak! diye bağırdı. Seni yalanci kaltak! Senin de ablandan aşağı kalır yerin yok!

İşte, Karn her şeyi bildiğini söylemişti. Genç adamı yatıştırmaya çalışarak, Karn. lütfen, diye inledi. Ama onun bu korkulu sesi, Karn’ı daha da kızdırmış, çileden çıkarmıştı.

Jemma’yı taklit ederek, Karn, lütfen, ya! diye homurdandı. Demek bana bir aptal gözüyle bakıyor,

buraya geldiğimizden beri beni bir enayi yerine koyup, içinden gülüp duruyordun, öyle mi?

Onun öfkeyle kendisine yaklaştığını’ gören Jemma korkuyla, Kam, ben... diye bir şeyler söylemek, onu durdurmak istedi. Fakat ona en gel olması olanaksızdı.

Sesini çıkarma. Senin de ablan gibi bir sürü erkekle yattığından eminim. Bir kişi daha olması senin için fark etmez herhalde.

Birden uzandı ve Jemma'nm şaşkın bakışla rina aldırmadan, üzerindeki örtüyü çekip yere attı. Sonra onları tekmeleyerek odanın bir kö şeşine savurdu. Seni çıplak gören ilk erkek ben değilim na sil olsa. diyerek düğmelerini büyük bir hırsla, bazılarını koparারak açtı ve gömleğini çıkarıp yere attı.

Jemma, onun, pantolonunun düğmelerini de açmaya başladığını görünce şoke olmuştu. Ne söylediğini bile bilmeden, Çıplak mı? diye fısıldadı.

Üzerindeki şu gecelik denen şeffaf şeyin içinde daha ne kadar kalacağını sanıyorsun?

Genç kız, Karn... Karn, lütfen! diye yalvarmaya başlamıştı. Fakat boşuna yalvardığını biliyordu. Karn ondan intikamını almaya karar vermişti. Kafasından geçenleri yapacaktı.

Senin gülme zamanın doldu, Jemma Nokes. Şimdi gülme sırası bende.

Ama hiç de gülecek gibi bir hali yoktu. Jemma da orada durup onun saldırıya geçmesini bekleyecek değildi. O anda, Kam'm, kendisini dinleyecek halde olmadığını biliyordu. Genç adam ona uzandığı zaman, birden yataktan fırlayarak kapıya doğru koştu.

Fakat merdivenin başında Kara onu yakaladı. Şimdi daha da öfkelenmişti. Birden, Jemma' nm yüzüne baktı ve korkunç bir kahkaha attı.

Benimle mücadele edersen, sana sahip olmak daha çok hoşuma gidecek, dedi. Seni cezalandırmak bana büyük zevk verecektir.

Jemma birden kendini kaybetti ve çılgın gibi ona saldırdı. Fakat geceliğinin garip bir sesle yırtıldığını ve sırtından çekilip alındığını anlayınca, ne yapacağını şaşırarak durdu.

Şimdiye kadar tanımadığı bir korkunun pençesinde, kendini örtecek bir şeyler aradı. Elleriyle göğüslerini kapamak istedi. Fakat Karn kollarını sımsıkı yakalayıp onu kucağına almış, çırpınmalarına aldırmadan, kendi yatağının üzerine atıvermişti.

Sonra, onun yüzüne bakıp, Hangi yatak olursa olsun fark etmez, değil mi? dedi. Nasü olsa, sonuç aynı olacak. Birden yatağa, onun yanma uzandı. Şimdi kolları ve bacakları birbirlerine dolanmış, korkunç bir mücadeleye başlamışlardı.

Karn'ın dudaklarını kendi dudakları üzerinde bulunca boğulacağını sandı. Deli gibi çırpınmaya başladı. Bir ara onun sert ellerini göğüslerinin üzerinde hissetti. Gözleri kararır gibi oldu. Ama bayılmaması, mücadele etmesi gerektiğini biliyordu. Ona yenik düşmeyecekti. Daha önce de Karn'm kendisini iğfal edeceğini sanmıştı. Fakat bu kez durum değişikti. Kam iyice kararlı görünüyordu. Bu kez yumuşayacak gibi görünmüyor, tüm hırsıyla saldırıyordu. Artık kurtulma olasılığı çok zayıftı. Ama yine de mücadeleyi sürdürmeye kararlıydı Jemma.

Kam’ın dudakları, dudaklarından ayrılıp, göğüslerinin pembe uçlarına uzandığı zaman, Yapma, Kara! diye bağırıp çığlık attı. Tekrar çırpınmaya, onu tekmelemeye başladî. Onu üzerinden itmek için çabalarken vücudu onunkine yapışmış ve bu, genç adamı daha da arzulu bir hale getirmişti. Jemma artık yapabileceği bir şey kalmadığını anlıyordu. O anda bayılmak istiyor, fakat bayılamıyordu da.

Çırpınıp tepinmesinin bir yarar sağlamadığı; görünce, kımıldamadan durdu. Karn onun .iareketsiz kaldığını görünce, üzerinden yana kayarak zafer parıltıları dolu gözlerini, onun korkuyla açılmış, yaşlı, yeşil gözlerine dikti.

Jemma şansım son bir kez denemeye karar verip, Lütfen, Kam! diye yalvardı. İçinde kalmış son insanlık kırıntılarına sesleniyorum. Ne olur, yapma bunu bana!

Genç adam yanlış duymuş gibi başını salladı ve inanmadığını belirten bir tonla, Sana bunu yapmamak mı? diye homurdandı. Sonra bir kahkaha atıp, Bu bile az senin için, diye devam etti. O kadar korkma canım. Sen de ablan gibi böyle şeylerden çok zevk alıyor olmasın. Merak etme, seni tatmin edeceğimi sanıyorum. Jemma’yı öpmek için başını eğince, genç kız ağlamaya başladı.

Oh, Kam! Bunu yaptığına çok pişman olacaksın sonra.

Karn başını kaldırıp onun yüzüne baktı. Pişman mı olacağım? Hadi canım, kimi kandırıyorsun sen? Seni cezalandırmadan bırakırsam, daha çok pişman olurum, güzelim.

Jemma cesaretini tekrar toplamıştı. Kendinde yeni bir mücadele gücü hissediyordu.

Hayır, diye bağırdı. Hayır, Karn. Ne yaptığını anlayınca, içindeki iyi taraflar isyan edecektir, bundan eminim. Bu söylediklerinin doğru olduğunu ona bir anlatabilseydi!

Kam gözlerini onun göğüslerine dikmişti. Bir an düşündü ve, Bana öyle geliyor ki, sen beni iyi bir insan sanıyorsun. Ama değilim, dedi.

Jemma çıplak göğüslerinin, onu daha da kamçıladığının farkındaydı. Hayır, hayır, diye tekrarladı. Onun gözlerini göğüslerinden başka tarafa çekmesi gerekiyordu. Bak, Karn, diye devam etti. Ben şimdiye kadar hiCbir erkekle yatmadım.

Karn gözlerini onun çıplak göğüslerinden ayırıp yüzüne baktı. Hiçbir erkekle... Öyle şaşırmıştı ki, yüzüne garip, aptalca bir ifade geldi, sözünü tamamlayamadı.

Jemma boğulur gibi, Ben bakireyim, Karn, diye tekrarladı.

Saçmalayıp durma, Jemma. Senin bakire olmadığından eminim. Yine ne numaralar peşindesin?

Genç kız görüşünü engelleyen gözyaşlarını temizlemek için gözlerini kırparak, onun gözlerine baktı. Sonra ümitsiz bir tavırla, Sana gerçeği söylüyorum, diye bağırdı. Eğer düşündüğün şeyi yaparsan, doğru söylediğimi sen de göreceksin. Ama o zaman iş işten geçmiş olacak tabii. Söylüyorum sana, şimdiye kadar kimseyle sevişmedim ben.

Fakat Kam'm bakışlarından, kendisine inanmadığını anlamıştı. Artık kaçınılmaz son gelmişti demek.

Birden, kendini bıraktı. Başını yana çevirip, hıçkırarak ağlamaya başladı. Ne yapabilirdi? Yarı çıplak bir adamın yanında, tamamen çıplak olarak yatıyordu. Bu adam'onu cezalandırmak için, kızlığını alıp götürecekti. Tüm çabalarının, çırpınıp bağırmalarının boşa gideceğinden emindi.

Kara'm hafifçe kıpırdandığını görünce, ona engel olmak için, yeniden mücadeleye hazırlandı. Fakat onun hiçbir şey yapmadan yataktan indiğini görünce, arkasını döndü. Karn onun sadece sırtını görebilirdi artık. Hâlâ hıçkırarak ağladığının farkında bile değildi. Kam'ın soğuk parmaklarının koluna dokunduğunu hissedince kopkuyla irkildi.

Pekâlâ, Jemma. Kam'm sesi hâlâ sert olmasına rağmen, onu teselli etmek ister gibiydi. Jemma kulaklarına inanamadı. Hâlâ ona güvenemiyordu. Kam onun korkusunun devam ettiğini anlayınca, Sana bir şey yapmayacağım, diye ekledi. Jemma onun samimi bir tonla söylediği bu sözü duyunca, başmı çevirip baktı. Kam tekrar pantolonunu giymiş, ona bakıyordu. Aman Tanrım! Seni çok korkuttum, değil mi? Sesi oldukça boğuk çıkıyordu. Hadi, git kendi yatağına yat. Ben aşağı inip, sana sıcak bir şey hazırlayayım.

Jemma, ona cehenneme gitmesini söylemek isteğiyle ağzını açtı. Fakat hiçbir şey söylemedi. Kam onu bir anda kucağına alarak, yatağına götürüp yatırdı. Sonra, hıçkırıklarla sarsılan vücudunu örttü.

Genç kız, korkunun etkisiyle ağlayıp duruyordu. Onun yanından ayrıldığını da, elinde bir fincan sıcak çayla geri geldiğini de duymamıştı. Ondan bütün varlığıyla nefret ediyordu.

Onun sesini hemen yanıbaşmda duyunca, başını çevirip baktı. Fakat Karn'ın sesi, eskisi gibi alaycı ya da sert değildi. Genç adam, sanki kendinden nefret ediyormuş gibi, üzgün, garip gözlerle onun yüzüne bakıyordu.

Ağlama, Jemma. Ne olur, ağlama.

Jemma'ya bir şeyler olmuştu sanki. Onun bu şekilde konuştuğunu duyunca, tüm nefreti, bir anda yok olup gitmiş gibiydi. Ondan nefret etmiyordu artık. Kam onu korkutmuş, ondan intikam almaya kalkmıştı. Fakat ondan nefret etmiyordu. O anda, evde yalnız kaldığı zaman neden kaçmak istemediğini de anlamıştı artık. Bunu kabul etmesi kolay değildi, ama içinden bir ses sanki ona, Karn'dan uzaklaşmamasını, onunla beraber kalmasını söylemişti. Evet, artık inkâr edemezdi, seviyordu bu kendini beğenmiş adamı. Şimdiye kadar hiç kimseyi sevmediği gibi seviyordu onu.

Jemma kafasının içinden geçenlerin şokundan kurtulmaya çalışırken, Kam yumuşak bir sesle, Biliyorum, benim yüzümü bile görmek istemiyorsun, diye mırıldandı. Ben bile kendi yüzümü görmek' istemiyorum. Bak, çayını şuraya bırakıyorum. İçeceğine söz ver bana.

Jemma yastığa gömdüğü başını kaldırıp ona bakmak istedi. Acaba yüzünü gördüğü zaman da sevecek miydi onu? Fakat kendinde o gücü bulamıyordu. Başı yastığa çakılı gibiydi. Hıçkırıklarına engel olup, hafifçe içini çekerek, Tamam, içeceğim. diye fısıldadı.

Onun uzaklaştığını duydu. Belki de kendi odasına, yatmaya gidiyordu. Bir süre kendini dinledi ve sakinleşmeye çalıştı. Bu gecenin, yaşamının en uzun

gecesi olacağından emindi. Aman Tanrım! Ona bu kadar kötü davranan, hırpalayan bir adamı nasıl sevebilirdi, anlamıyordu.

Karn'ın, kendisine, 'Ne olur ağlama, Jemma, deyişini hatırladı. Tekrar ağlamamak için kendini güç tutuyordu. Evet, bu adamı seviyordu ve yapacağı hiçbir şey de yoktu.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Sabahleyin kalkıp aşağıya indiğinde, banyoya gitmek üzere Kam'm yanından geçerken, başını hafifçe çevirip ona baktı. Dün gece, onu sevdiğini düşünmüştü. Bunun gerçek olup olmadığını anlamak istiyordu. Evet, yanılmıyordu. Bu adama duyduğu aşk, hayal gücünün bir ürünü değildi.

Gözlerini soğuk suyla birkaç kez yıkamasına rağmen kızarıklıkların kaybolmadığını görünce omuzlarmı silkti ve banyonun kapısını açıp dışarı çıktı. Nasıl olsa onunla karşı karşıya gelecekti. Kaçınılmazdı bu.

Karn onu görünce sakin bir tavırla, Gel de bir çay iç, dedi. Sonra onun fincanını doldurup masanın üzerine bıraktı.

Jemma sandalyesine oturdu. Çay fincanını alırken elleri titriyordu.

Kam onun bu halini görünce, korktuğunu sanarak, Benden korkma, Jemma, dedi. Biliyorum, dün gece sana yaptıklarımdan sonra, benden nefret etmekte haklısın. Ama sana söz veriyorum, bir daha böyle bir şey hiç olmayacak.

Genç kız kendini toparlamaya çalışarak, ol dukça sakin bir sesle, Senden korkmuyorum, diye mırıldandı.

Başını kaldırıp baktığında, Karn’ın, kızarmış ve şişmiş gözlerine baktığını gördü.

Bir süre konuşmadılar. Sonra, Jemma çayından bir yudum alıp, Nasıl öğrendin? diye sordu. Yani benim Crystabella olmadığımı demek istiyorum?

Kam yavaşça, elini onun eli üzerine koydu. Fakat Jemma’mn elini çekmek istediğini anlayınca, ondan önce davranıp kendi elini çekti. Yüzünde üzgün bir ifade vardı.

Benden çekinme, Jemma. Bundan sonra benden zarar gelmez sana. Dün gece sen yattıktan sonra düşündüm. Hakkında duyduklarım ve senin yaptıkların, birbirini hiç tutmuyordu. Hakkında bildiklerimi güvenilir kaynaklardan öğrenmiştim. Yanlış olmaları olanaksızdı. Hele annenle konuşmanı duyunca, durumda bir anormallik olduğunu anladım. Arabayla çıkıp biraz dolaşmayı düşündüm .Belki de bana bilgi verenler yanılıyordu. Belki sen gerçekten iyi bir kızdın.

Yani artık benim hakkımda kötü düşünmüyor muydun?

Evet. Demek senin hakkında yanılmıştım. Bana Mark'ı sevdiğini söylemiştin. Hemen onu bulmak geldi aklıma. Senin mektubunu almış olmalıydı. Durumu düzeltip seni kurtarmalıydım.

Jemma olayın nasıl geliştiğini anlayarak, Oh, anlaşıldı, diye mırıldandı. Demek bunun için öfkelenip, saldırıya geçmişti. Telefon ettiğinde, Mark ona Crystabella ile nişanlandığını söylemiş olacaktı. Ee, demek Mark’a telefon ettin, öyle mi?,

Evet, telefon ettim ve tabii şoke oldum.

Herhalde sana, Christine, şey, yani Crysta bella'yla nişanlandığını ve evleneceğini söyledi, değil mi?

Karn bir an tereddüt etti. Sonra, Hayır, diye cevap verdi. Mark, ablanla nişanlanmadı.

Nişanlanmadı mı? Ama onun evlenme teklif edeceğini söylemiştin.

Etti. Aynı zamanda da, ondan istediğim gibi, parasal durumunu ablana anlattı. Artık Mark ablanı görmeyecek.

Jemma şaşırarak, Yani, şey, Christine onu red mi etti? Ama Mark'ı çok sevdiğini sanıyordum, dedi.

Mark da öyle sanıyordu. Zavallı çocuk! O da, ablanın kendinden başka kimseyi sevmediğini öğrendi en sonunda.

Genç kız, Oh, hayır, diye söylendi. Olamazdı bu. Ona inanmıyordu. Kam onun yine itiraz edeceğini, ablasını savunacağını anlamıştı. Bunun için, onun konuşmasına fırsat vermeden, her şeyi anlatmaya başladı.

Ablan, eski Christine değil, Jemma. Çok değişmiş. Mark telefona cevap verdiğinde, konuşmasından, bir şeyler olduğunu anladım. Cuma günü, sen benimleyken, Crystabella'ya gittiğini söyleyince, aldatıldığımı anladım. Ona, Jemma Nokes'u tanıyıp tanımadığını, sorduğum zaman, Jemma'nın Crystabella'nin kız kardeşi olduğunu söyledi. Beni aldatıp, oyaladığına göre, sen de ablan gibi ahlaksızın biriydin. Demek buraya geldiğimizden beri, içinden benimle alay ediyor, eğleniyordun. Arabayla buraya nasıl geldiğimi hatırlamıyorum. Seni elime geçirip, J38 yaptığına pişman etmekten başka bir şey düşünmüyordum.

Jemma sesini çıkarmadan elindeki fincana baktı. En sonunda, korktuğu başına gelmişti işte.

Kam, Sana dün akşam yaptıklarım için kendimi affedemiyorum, diye devam etti: Ablanın evinde de sana nazik davranmamıştım. Benden korkman ve nefret etmen çok doğaldı. Tüm bunları ablanı korumak için yaptığını düşünemezdim tabii.

Bunları söyledikten sonra Jemma'nm yüzüne, şimdiye kadar hiç yapmadığı bir biçimde, öylesine tatlı bir gülümsemeyle baktı ki, genç kız kıpkırmızı olduğunu ve kalp atışlarının birden hızlandığını hissetti.

Artık düşman değiliz, değil mi, Jemma?

Jemma onun yüzüne baktı. Bu yüzde, en küçük bir sertlik ifadesi görülmüyordu. Artık korkmadan istediğini sorabilirdi ona.

Ee, o halde bugün dönüyor muyuz Londra’ ya?

Kam başını çevirip çevreye baktı. Burada yapılacak birkaç iş daha var, Senin de yardımın gerekli bana. Londra’ya hemen dönmek zorunda mısın?

Jemma ellerine baktı. Londra’ya dönerlerse bir daha onu göremeyeceğini biliyordu. Bunun için, onunla biraz daha birlikte olma fırsatını kaçırmak istemiyordu.

Yoo, hayır, diye cevap verdi. Londra'da acele bir işim yok.

Çok iyi o zaman. Bak ne diyeceğim. Geldiğimizden beri .çalışıyoruz, bugün tatil yapmaya ne dersin?

Jemma, Ama yapılacak çok iş olduğunu söylüyordun... diye başladı. Fakat fikir onun da hoşuna gitmişti. Neden olmasın? diye devam etti.

Hemen yukarı çıkıp, üzerindeki pantolon ve gömleği çıkardı. Cuma günü aldığı pamuklu elbiseyi giydi. O günü neşe içinde geçireceklerinden emindi.

O sabah, Jemma’nm yaşamının en güzel sabahıydı. Öğle yemeklerini St. Ives’de yediler. Arabayla giderken, gördükleri her güzel yerde durup manzara seyrettiler. Konuşmaları hep neşeliydi. Daha önce olduğu gibi birbirlerine öfkeyle bakmıyorlardı. Karn onu uzun süre konuşturmuş, Elvington’da çok güzel bir çocukluk geçirdiğini, annesiyle babasını çok sevdiğini ve pek çok arkadaşı olduğunu öğrenmişti.

St. Ives oldukça kalabalık bir turist grubunun istilasına uğramıştı. Onlann arasında, konuşup gülüşerek yürüdüler. Bir ara, Karn ona vitrinde görüp beğendiği bir şamdan aldı.

Genç kız gözleri neşeyle parlayarak, Oh, Karn, çok teşekkür ederim, dedi. Şamdan belki pahalı bir şey değildi, ama onu yaşamının sonuna kadar saklayacağından emindi.

Arabaya döndüklerinde, Kam ona, görmek veya gitmek istediği başka bir yer olup olmadığını sordu.

Land’s End çok uzak mı acaba? Oraya hiç gitmedim.

Karn’ın, O halde, baloya gidiyoruz, Sinderella. dediğini duyunca güldü. Artık prensi ya' nında sayılırdı.

Karn da gülüyordu. Fakat onun birden ciddileşir gibi olduğunu görünce, çok istekli görünmemesi gerektiğini anladı. Acaba eve mi dönmek istiyordu? Onu zorlamak istemezdi. Land’s End’e gitmekten vazgeçtiğini söylemek istiyordu ki, onun tekrar neşelendiğini görünce rahatladı.

Land’s End, dev kayalıklarıve gökyüzünde süzülerek uçan martılarıyla, gerçekten görülecek bir yerdi. Jemma, Burada saatlerce kalıp bu manzarayı seyredebilirim, diye mırıldandı.

Bir süre sonra, turistlerin arasından ayrılıp, tenha bir yer aradılar. Yorulmuşlardı. Bir ağacın altına denizi görecek şekilde oturup, konuşmaya başladılar.'Karn bir ara onun yüzüne bakarak, Ablanın evine geldiğim zamanlar orada ne arıyordun, Jemma? diye sordu. Onunla birlikte oturmuyorsun, değil mi?

Jemma bir an düşündükten sonra, Hayır, diye cevap verdi. Christine’in evine tatilimi geçirmek için gelmiştim.

Yani sen Londra’da oturmuyor musun?

Şimdi Londra’dayım. Elvington’daki işim pek hoşuma gitmiyordu. Londra’da daha iyi bir iş bulabileceğimi düşündüm.

Tatilini Londra’da geçirmek nereden geldi aklına? Ablan burada olduğu için mi düşündün bunu?

Hayır, Londra’ya biraz yalnız kalıp, düşünmek için gelmiştim. Ona Oliver’ı anlatması doğru olur muydu acaba? Ama aralarında çok iyi bir dostluk oluşmuştu. Başından geçen bu olayı ona rahatlıkla anlatabilirdi; Şey, bir erkek arkadaşım vardı, diye devam etti. Altı aydır onunla çıkıyordum. Bir akşam bana evlenme teklif etti.

Karn birden irkilir gibi oldu. Fakat, başını hafifçe sallayıp, Ee, devam etsene, dedi.

Şey, böyle bir teklifi hiç beklemiyordum tabii Düşünmek için zamana ihtiyacım vardı. Bunun için Londra’ya gittim.

Ve cevabı Londra'da buldun, öyle mi?
Konuşmanın tehlikeli bir hal almaya başladığını çok geç fark etti Jemma. Karn ona cevabı nasıl bulduğunu soracak olsa, ‘Beni öptüğün zaman, Oliver’la evlenemeyeceğimi anladım,’ mı diyecekti?
Sakin olmaya, akimdan geçenleri ona belli etmemeye çalışarak, îki hafta kadar evden uzak kaldım, diye devam etti. Bu süre içinde, onu evlenecek kadar sevmediğimi anlamıştım. Sevmiş olsaydım, herhalde düşünmek için bu kadar uzun süre bekleyemezdim.
Kam bu cevapla tatmin olmuş gibiydi. Bu konuda başka bir şey sormaması Jemma’yı sevindirdi.
Demek Oliver’la evlenemeyeceğini anlayınca, Londra’ya gelip kendine iyi bir iş bulmaya ve çalışmaya karar verdin, öyle mi?
Evet. Dairemin boyaları kuruyana kadar ablamın evinde kaldım. Holden, Smythe ve Ortakları şirketine gidip görüşmem gerekiyordu. Onlara dün telefon edip, gelemeyeceğimi söyledim ya.
Kam gülerek, Senin işine de engel oldum, dedi. Ama zaran yok. Bunun acısını çıkarırız. Bu elbiseler senin mi, yoksa ablanın mı?
Jemma, Yok canım, hepsi benim, diye cevap verdi. Cuma günü kendime birkaç elbise aldım. Paketleri taşımam zor olduğu için Christiıe’in bavullanndan birini almaya gitmiştim oraya. O sırada sen geldin.
Demek birkaç dakika daha sonra gelseydim, çıkıp gidecektin, öyle mi?
Genç kız hafifçe gülümseyerek başını salladı. Bir süre konuşmadan manzarâyı seyrettiler. Sonra Kam

onun kalkmasına yardım ederken. Hadi gidelim de, Comish'in ünlü kremalı çayından içelim, dedi.

O akşam geç saatlere kadar oturup konuştular. İkisi de birbirlerinden ayrılmak istemiyor gibiydiler. Fakat Jemma yorulmuş olduğunu hissediyordu. Saat onu geçtikten sonra yavaşça kalktı ve hafif bir sesle, Ben artık çıkıp yatsam iyi olacak, dedi. Onun, kendisine biraz daha kalması için ısrar etmesini diliyordu. Fakat Kam başmı kaldırıp ona bakarak hafifçe gülümsedi.

Pekâlâ, Jemma. Sen yatabilirsin. Ben biraz daha oturup kitap okuyacağım.

Karn'ın başka bir şey söylemeden başını çevirmesi, genç kızı kırmıştı. Demek kitabını okumak için sabırsızlıkla onun gitmesini bekliyordu.

Aın daha yukarı yeni çıkmıştı ki, basamaklardaki ayak seslerini duyup şaşırdı. Kam, onun, 'İyi geceler' demeden yukarı çıkmasına mı üzülmüştü acaba?

Genç adam kapının önünde. Jemma, ben... diyerek içeri girmek isterken, başını eğmeyi unuttu ve boyu cok uzun olduğundan, kapının üst çerçevesine vurdu.

Onun başım çarptığım gören Jemma, kırgınlığını unutup Karn'a koşmak istedi. Fakat yerdeki bavula ayağı çarptı. Yüzükoyun yere düşerken, Kam birden atılıp onu yakaladı. İkisinin de dengesi bozulmuştu. Kam, kollannda Jemma olduğu halde, genç kızın yatağı üzerine yıkıldı.

İkisi de aynı anda birbirlerine, İyi misin? diye sorunca, kendilerini tutamayıp gülmeye başladılar.

Jemma yattığı yerden onun kızarmış alnına baktı. Fakat Karn'm cam çok acımıyor olmalıydı ki, gülüyordu. Onun kollarından kurtulmak için hiç

kımıldamayan Jemma, İyi bir çocuk olsaydın, alnını böyle çarpmazdın. diyerek kahkaha attı.

Karn vücudunun yarısı kendi altında olan genç kızın yüzüne bakarak, Seni yaramaz... diye şakacıktan söylendi.

Sonra, genç adamm yüzündeki gülümseme birden kayboldu. Gözleri Jemma’mn dudaklarına dikildi onu sarmış olan kollarım biraz daha sıktı. Jemma onun kendisini öpeceğini anlamıştı, fakat engellemek için hiçbir şey yapmıyordu.

Genç adam boğuk bir sesle, Jemma, diye mırıldandı ve başını onun yüzüne doğru yavaş yavaş yaklaştırdı. Jemma gözlerini kapar kapamaz onun dudaklarını, dudakları üzerinde hissetti. Fakat Kam’ın bu seferki öpüşü diğerlerine hiç benzemiyordu. Genç kız içinde garip bir şeyler olduğunu, tarif edemediği duyguların esiri haline geldiğini hissediyordu.

Kam bir süre sonra başını çekip gülümseyerek ona baktı. Jemma’nin da gülümsediğini görünce onun boynunu öpmeye başladı.

Jemma güneş ışınlarının bulutlar arasından sızması gibi, içinden büyük bir zevk dalgasının sızdığını sanıyordu. Kam'ın dudaklarını yine dudakları üzerinde hissetmek istedi. Genç adam onu kulaklarının arkasından öpmeye başlamış, dudaklarını Jemma’nın dudakları kenanna kadar getirmişti. Jemma başını biraz çevirince, dudakları yeniden büyük bir arzuyla birleşti.

İkisi de birbirlerine büyük bir arzuyla kenetlendiler. Jemma kollarıyla onu sarmış, kendine çekiyordu. Kam

da onun vücudunu okşamaya başlamıştı. Daha sonra elleri, genç kızm elbisesinin düğmelerine gitti.

Karn'm, Tatlı Jemma'm. diye mırıldandığını duyan genç kız, artık ne yaparsa yapsın, ona karşı direnemeyeceğini anlamıştı.

O da, Kam, diye inledi. Genç adamın elini çıplak teninde hissedince, tüm vücudunu büyük bir zevk dalgasının sardığını hissetti. Onu tüm varlığıyla istiyordu.

Şimdi, birbirlerini çılgınca ve inleyerek, boğuk sesler çıkararak öpüyorlar, kendilerinden geçmiş bir halde sevişiyorlardı.

Kendinden geçmek üzereyken, Karn'ın birden toparlandığını ve onun üzerinden kalkıp, kollarını çektiğini hissetti. Genç adam yaptıklarının farkma varmış, daha ileri gitmeden kendini kontrol altına alabilmişti.

Kam'ın düşünceli gözlerle kendisine baktığını gören Jemma, 'Anladı,' diye düşündü. 'Orru sevdiğimi anladı.' Fakat Kam ona kolayca salip olabileceği bir anda, kendini toparlamış ve onu bırakmıştı.

Jemma'ya bir süre sessizce baktıktan sonra, onu tekrar kollarına almak ister gibi bir hareket yaptı. Fakat geçen süre içinde genç kız da duygularını kontrol altına alabilmiş ve onun tekrar uzandığını görünce, hemen yataktan kalkıp üstünü düzeltmeye, düğmelerini iliklemeye başlamıştı.

Karn'ın kendisine baktığını görünce, Sözünü tutmuyorsun, dedi. Bana bir daha dokunmayacağını söylemiştin.

Genç adam, Ama bu öyle... diye başladı. Fakat sözüne devam etmedi. Bir an, ne söyleyeceğini bilemiyormuş gibi onun yüzüne baktı. Sonra, Baksana bana, küçük hanım, dedi. Bekâretini korumak isteyen bir genç kız için, böyle durumlarda biraz fazla ileri gidiyorsun!

Jemma onun öfkeyle geri dönüp çıktığını ve basamakları gıcırdatarak aşağı indiğini duyunca, kendini tutamayarak ağlamaya başladı.

Ertesi sabah aşağı indiği zaman, Kam mutfaktaydı. Bir süre sesini çıkarmadan kendisini süzen genç adama, Jemma hafifçe bir sesle ‘günaydın’ dedi. Sonra, banyoya doğru giderken, Karn’ın seslendiğini duydu. Hazırlan. Londra’ya dönüyoruz.

ONUNCU BÖLÜM

Kam bavulları arabanın bagajına yerleştirirken, Jemma durmuş, bekliyordu. Sabah kalktıklarında sadece birkaç kelime konuşmuşlar, çaylarını sessizce içtikten sonra da hazırlanmaya başlamışlardı. Yola çıktıklarında da aynı sessizlik sürdü. Jemma, Londra’ya gidene kadar konuşup konuşmayacaklarını merak ediyordu.

Fakat Kam, dört saatlik yola onunla devam etmek istemediğini, Bodmin tren istasyonuna geldiklerinde açıkça gösterdi.

Araba yolculuğu mideni bulandırıyor. Sen buradan trene binip dönsen daha iyi olur. Bunu söyledikten sonra, Jemma’nm bavulunu arka koltuğun üzerinden alarak ona uzattı. Genç kız, daha önce, araba yolculuğunda midesinin bulandığını söylediğine

pişman olmuştu. Aslında hayatında hiçbir zaman arabada midesi bulanmamıştı.

Kam birinci mevki tren biletini alıp getirdiği zaman, Biletimi ben alabilirdim, diye mırıldandı.

Seni buraya ben getirdim. Dönüş harcamaların da bana aittir.

Bu katı kalpli adam dönüş masraflarını düşünüyor. onun ne halde olduğunu aklına bile re ılrmi yordu. Tren kompartımanında, Jemma' nuı bavulunu rafa kaldırdıktan sonra, kapıda durdu ve ciddt bir vüzle, İyi yolculuklar, Jemma, dedi.

Kam trenin kalkmasını bile beklememiş, arkasını dönüp istasyondan çıkmıştı. Jemma onun siyah saçlarını, geniş omuzlarını bir daha göremeyeceğini biliyordu. Ağlamamak için dişlerini sıkarak yerine oturdu.

Evine varınca, hemen ortalığı toplamaya başladı. Yeni yaşamına alışması gerekiyordu. Karn onun nerede oturduğunu bile bilmiyordu. Zaten bilseydi de, gelip onu aramazdı ki.

Ertesi sabah kalktığında, iyi bir işe girmesi gerektiğini düşündü. Kendini tamamıyla işine vererek, onu hatırlamamaya çalışacaktı. Öğleye doğru, Holden, Smythe ve Ortakları şirketine telefon etti. İnşallah kendisini görmek isterlerdi. Fakat telefondaki ses, aranan elemanın bulunduğunu söyledi kibarca. Kendisini bekleyecek değillerdi ya. Görüşmeden bir saat önce telefon edip, gelemeyeceğini söyleyen bir sekreteri ne yapacaklardı?

Gazetedeki iş ilanlarını gözden geçirdi ve ikisine yazılı olarak başvurdu. Christine'in bavulunu götürüp

vermesi de gerekiyordu. Ablası yine uzun bir yolculuğa çıkacak olursa, bavulunu arayabilirdi. Çünkü onun yolculuklarda birkaç bavul kullandığını biliyordu.

Ablasının gece evde pek oturmadığını bildiği için, saat yedi olmadan onun evine gitti.

Christine kapıyı açıp ona. Merhaba, derken. Jemma. onun dışarı çıkmak üzere hazır landığmı anlamıştı. Merak ettim seni, Jemma. Kontratı masanın üzerine sen bıraktın, değil mi? Çünkü Mark'm bu işle ilgisi olmadığını biliyorum. Nasıl becerdin bunu?

Jemma ona cevap vermeden, Mark'la görü, şüyor musun? diye sordu.

Yok canım, bitti o iş! O ağzı süt kokan okul çocuğu, beni kandınyormuş meğerse.

Ne demek istiyorsun, Christine?

Ablası ona garip bir ifadeyle baktı. Mark hakkında konuşmaktan çok, Jemma'mn evin kontratını nasıl ele geçirdiğini öğrenmek istiyordu. Kardeşinin uzattığı anahtarı alıp, bavulu kanepenin üzerine koyarken, umursamaz bir tavırla. Oh, kandırdı beni işte, diye tekrarladı. Ben onu da dayısı kadar zengin sanıyordum.

Jemma, Kam'm, ablası hakkında söylediklerine inanmak istememiş, onun böyle bir insan olabileceğini asla düşünmemişti. Ama söylenenler doğruydu.

Christine'in yüzüne bakarak, Geçen cuma Mark'ı gördün mü? diye sordu.

Ablası bu konuyu kapamak istediğini belirtir bir şekilde içini çekip, Evet, diye cevap verdi. İşten

çıktığımda beni alıp buraya getirdi. Bana söyleyecek şeyleri olduğunu bildirdi.

Jemma'nın üzgün gözlerle kendisine baktığını görünce, farkında değilmiş gibi başını çevirip, Bana söyleyecekleri olduğunu bildirince meraklanmıştım. diye devam etti. Bana bir daire alıp tapusunu getirdiğini sanıyordum. Belsi de bunu söyleyecekti bana. Onu bu duruma getirmek için az uğraşmadım, Jemma. Kardeşinin içini çektiğini görmedi. Ama o ne dedi biliyor musun? Şu anda beş parası olmadığını söyledi. Sonra da, benim ne kadar şaşırdığım: görmüyormuş gibi, evlenme teklif etti bana. 'İkimiz birden ararsak, kısa sürede kendimize uygun bir ev bulabiliriz,' diyordu. Bu dununda, ona kapıyı göstermekten başka ne yapabilirdim ki?

Jemma ablasının anlattıklanndan midesinin bulandığını hissederek, Ama senin Mark'ı sevdiğini sanıyordum, dedi. Karnin söylediklerinin hepsi doğruydu demek.

Christine kardeşine garip bir ifadeyle baktı ve kızarak, Parası olan bir erkeğe, ona âşık olduğumu kolayca gösterebilirim, diye söylendi.

Jemma duyduğuna manamıyormuş gibi, ne söyleyeceğini şaşırmış bir halde, Hayır! diye bağırdı.

Oh. büyü artık biraz, Jemma. Burası Elvington değil. Londra'da başanlı olmak istiyorsan, duygularını bir yana bırakmasını öğreneceksin. Burada herkes birbirini yemeye çalışıyor.

Jemma ablasına baktı. Christine çok güzel, bir kızdı, ama içi çirkindi. Bir an düşündükten sonra, Bavulunu

getirmek için gelmiştim, diye mırıldandı ve kapıya doğru döndü.

Dur bir dakika. Bana şu kontrat meselesini anlatmadın 'daha. Kam Fellingham, nasıl oldu da benim ev sahibim oldu, söyler misin?

Jemma geriye dönmeden, Ne önemi var canım, diye cevap verdi. Senin için önemli olan, yeni bir kontrata sahip olman değil mi? O da oldu işte.

O gece, Jemma uzun uzun ablasını düşündü. Onu hiç tanımamış olduğunu kabul ediyordu. Christine, Londra'ya geldiğinde o daha okuldaydı ve ablasıyla derin ilişkileri olmamıştı. Şimdi ondan biraz soğumuştu, ama ne de olsa ablasıydı. Yıllarca bir arada yaşamışlar, birbirlerini sevmişlerdi. Ondan tam anlamıyla kopmasına olanak yoktu.

Pazartesi geldiğinde, Jemma hâlâ yeni yaşamına ve yalnızlığa alışmaya çalışıyordu. Önce, annesiyle babasını özlediğini düşündü. Fakat onun yalnızlığını ve özlemini ancak bir tek kişi giderebilirdi.

Başvurduğu iş yerlerinden biri olumsuz cevap verince, sinirleri daha da gerilmişti. Bir iş bulup çalışmaya başlasa, yeni arkadaşlar edinse, belki de... Ama ne yaparsa yapsın. Kam'ın hayali gözlerinin önünden gitmiyordu Land's End'deki gezilerini, beraber oturup manzara seyretmelerini, yedikleri yemekleri, yaptıkları her şeyi hatırlıyor, başka bir şey düşünemiyordu.

Sah sabahı, apartmanın holündeki masanın üzerinde, diğer kiracı mektuplarının arasında, kendisine de bir mektup olduğunu görünce, heyecanla aldı. Önce iş başvurularından birinden cevap geldiğini sanmıştı.

Fakat zarfın üzerindeki el yazısını görünce, dizlerinin titremesine engel olamadı. Bu el yazısını en son beş bin ster linlik bir çekin üzerinde görmüştü.

Zarfı açıp mektubu çıkardığında eii ayağı öylesine titriyordu ki, hemen yanındaki koltuğa çöktü. Fakat Karn'in yazdıklarını okuyunca gözlerine inanamadı. Yanlış okuduğunu sana rak satırları bir kez daha gözden geçirdi.

Kam yine küstahlığını göstermişti işte. Büyük bir öfkeyle eline kâğıt kalem aldı ve ona hemen bir cevap yazdı. Sonra da sokağa çıkarak, yakındaki bir posta kutusuna attı.

Kendini beğenmiş adam, 'Sevgili Jemma.' diye yazmıştı. 'ComwaH'dayken, geleceği olan bir iş istediğini söylemiştin. Sana bir teklifim var. Benimle birlikte, yakın ilişkiler içinde çalışabilirsin. Seni tanıdığım kadarıyla da başarılı olacağına inanıyorum. Beraber çalışmaktan ikimiz de mutluluk duyacağız. Buna inanıyorum. Haberini bekliyorum. Karn.'

Madem ki bu bir iş teklifiydi, neden daktiloyla yazılmamıştı? Onun nasıl bir sekreter olduğunu bile bilmeden iş teklif ediyordu. Bir de utanmadan, yakın ilişkiler içinde çalışabileceklerini bildiriyordu. Jemma bu yakın ilişkilerin neler olabileceğini şimdiden kestirebiliyordu. Londra'ya döndükten sonra, belki de ona sahip olmadığı için kendine kızmış ve onu tekrar arzulamaya başlamıştı. Jemma'yı bir kez daha eline geçirip, elinden geldiğince yararlanmak istiyordu herhalde.

Jemma yazdığı cevabı okurken, Karn'ın yüzünün alacağı şekli merak ediyordu.

'Sevgili Kam,’ demişti mektubunda, ‘Önce, sana cevap verip vermemekte kararsızdım. Ama seni merakta bırakmak istemedim. Evet, geleceği olan bir iş istediğim ve aradığım doğru. Ama işimde, senin düşündüğün gibi, yatak odalarından geçerek ilerlemek istemiyorum. Hayır, teşekkür ederim. Jemma.’

O gece yatağına yatıp olanları düşünürken, oldukça büyük bir hata yaptığını anlamakta gecikmedi. Kam bir kadını yatağına alrtıak için, iş teklifiyle kandırmaya gerek görmeyecek kadar yakışıklı ve zengindi. Ona mektup yazarken, belki de hiç böyle bir şey düşünmemişti genç adam .Mektubu el yazısıyla yazması da. ondan hâlâ hoşlandığını belirtmek içindi.

O gece hiç iyi uyuyamadı. Sabah kalktığında. Kam’ı tamamen kaybettiğine inanıyordu. Jemma’nin gönderdiği cevabı okuduktan sonra, mektubu buruşturup çöp sepetine atacak, bir daha da onu hatırlamayacaktı kuşkusuz.

Saat onda, kapının çalındığını duyup açtığında, onu karşısında görünce, yanıldığını anladı. Çöp kutusuna atılacağını sandığı mektup da Karn’ın elinde duruyordu.

Genç adam gri bir takım elbise giymişti. Hiçbir şey söylemeden içeri girdi. Kapıyı öfkeyle kapadıktan sonra, sert bir sesle, Seni küstah kaltak! dedi.

Jemma, Kam. ben... diye kendini savunacak bir şeyler söylemek istedi. Fakat Karn’ın gözlerinde ovle bir öfke ifadesi vardı ki. bu kez ona muhakkak bir şeyler yapacak gibiydi.

Karn onun konuşmasına fırsat vermeden. Sen kendini ne sanıyorsun? diye bağırdı.

Kam, bu mektubu düşüncesizce yazdım, biliyorum

Fakat Kara hiç de sakinleşmiş görünmüyordu. Aynı sert tonla, Demek pişman oldun, öyle mi? diye homurdandı. Sana bir şey söyleye yim mi, Jemma Nokes? Ben sadece bana güve nen insanlarla çalışırım ve ben de onlara gu venirim.

Jemma hiç düşünmeden, Yani. Christine'in kardeşi olmama rağmen, bana güVendin mi? diye sormaktan kendini alamadı.

Güvenmeseydim, sana bir iş teklif etmezdim herhalde.

Kam, o mektubu yazdığım için özür dilerim. Bir hata yaptığımı çok geç anladım. Bütün gece bu yüzden uyuyamadım.

Kam onun söylediklerini duymamış gibi, öfkeli gözlerini çevrede gezdirdi. Bir ara, şöminenin üzerinde duran, St. Ives'de ona hediye ettiği şamdana baktı.

Kendisine öyle bir mektup yazan bir kızm. aldığı hediyeyi nasıl olup da hâlâ odasının en görünür yerinde tuttuğunu anlamamış gibiydi.

Şamdanın orada bulunması, Jemma'nın ona, göründüğü kadar kızgın olmadığını göstermekteydi. Yoksa, o tür mektubu yazan biri, o şamdanı da alıp çöp tenekesine atardı. Kara'in bakışlarında, şimdi bir yumuşama belirtisi vardı.

Onun gözlerini şamdanın üzerinden çekebilmek için hafif bir sesle, Şey... iş teklifi hâlâ geçerli mi? diye sordu. Aralarındaki, gergin havaya rağmen, bunu sorabilmesi hüyük cesaretti doğrusu.

Karn onun yanağının kızardığını fark etmemiş gibi, biraz öncekinden çok daha yumuşak bir sesle, Yşmi,

her şeye rağçnen, o işi almayı mı düşünüyorsun? diye sordu. Peki ama, se ni kandırıp yatağıma almayacağımı nerden biliyorsun?

Jemma içini çekerek, Oh, Karn, özür diledim ya, diye mırıldandı. O mektubu yazarken düşüncesizlik ettiğimi kabul ediyorum işte.

Genç adam başını çevirip tekrar şamdana baktı. Sonra, özür dilemekle hata ettin, dedi.

Jemma'nın gözleri şaşkınlıktan faltaşı gibi açılmıştı. Hata mı ettim? Ne demek yani?

Şey. demek istiyorum ki, seninle ilgili olarak, ofis dışında da bazı planlarım var. Birbirimizi daha iyi tanımadan bundan bahsetmek istemiyordum. Ama madem ki...

Jemma kendini tutamayark, Oh, hayır! diye bağırdı.

Jemma! Kötü bir şey söylemedim. Neden her söylediğimi tersinden anlıyorsun?

Genç kız acı bir sesle, Neden yanlış anlayacakmışım! diye hıçkırdı. Buraya gelip, sana düşüncesizce bir mektup yazdığım için ağzına geleni söylüyor, beni korkutuyor ve özür dilememi istiyorsun. Soma, özür dilediğimde de, senin yine, o mektupta yazdığım gibi bir adam olarak karşımda durduğunu görüyorum.

Neden yazdığın gibi bir adım oluyormuşum. söyler misin?

Dedin ki, yani birbirimizi daha iyi tanıdıktan sonra yatağa gireceğimizi söylemek istedin, öyle değil mi?

Karn, Evet, öyle, diye cevap verdi. Yüzünde ciddi bir ifade vardı. Evet, öyle. Ama parmağına nikah yüzüğünü taktıktan sonra.

Jemma bir şeyler söylemek istiyor, fakat konuşamıyordu. Belki de Kam ona metresi olmasını teklif ediyordu. Çevreden utanmaması için de parmağına bir yüzük takıverecekti.

Genç adam, Akima sakın başka şeyler gelmesin, Jemma, diye devam etti. Söylediğim şev çok basit. Sadece karım olmanı istiyorum.

Jemma ayaklarının üzerinde güçlükle durdugunun farkındaydı. Ka... kann mı? diye kekeledi. Yanlış duymadım, değil mi? Benimle evlenmek istiyorsun yani?

Jemma ona doğru atılmak istedi. Fakat tersine bir adım geriledi. Kafasının içi karmakarışık olmuştu. Kam yavaşça yaklaştı ve onun korkmasından, paniğe kapılmasından korkuyormuş gibi, yavaşça kollarına alıp, fazla sıkmadan kendine çekti.

Genç kız yeşil gözlerini, onun siyah gözlerine dikerek, boğuk bir sesle, Neden, Kam? diye sordu. Neden evlenmek istiyorsun benimle?

Karn gülümsedi. Hafifçe eğilip onu, dudaklarının köşesinden öptükten sonra. Çünkü, sevgili Jemma, diye cevap verdi, Çünkü seni seviyorum. Bu kadar basit.

Karn! Genç kızın sesi güçlükle duyuluyordu

Genç adam, Ve senin de. diye devam etti, senin de beni sevdiğini anlamış bulunuyorum.

Jemma bir şey söyleyemedi ve sadece, Oh. Karn, diye fısıldadı.

Onun için acele et de, beni bu korkunç durumdan kurtar. Senden ayrıldığımdan beri, o yeşil gözlerinin

bana neler yaptığını düşünmekten, geceleri uyuyamaz oldum.

Demek o da kendisi gibiydi! Bu öyle harikulade bir şeydi ki. genç kız inanmakta güçlük çekiyor, rüya görüyor olmaktan korkuyordu.

Bir süre sonra kendisini toparladı ve, Oh, Karn. diyerek gülümsedi. Ben galiba ilk gördüğüm gün şana âşık olmaya başladım. Karn şimdi onu kollarında daha çok sıkıyordu. Beni ilk kez öptüğünde içimde bir şeyler oldu. Oliverla evlenemeyeceğimi o zaman anladım. Ne onunla, ne de bir başkasıyla evlenebilirdim. Hiç kimse bana senin hissettirdiklerini verememişti.

Kara onu iyice kendine çekip kollarında sıkarak. Demek ilk gördüğünde benden hoşlandın. öyle mi? dedi. Peki ya şimdi? Şu anda bana karşı olan duyguların değişti mi?

Jemma kalpten gelen bir sesle, Tamamıyla şeninim, Kam. diye mırıldandı. O gece, Christine olmadığımı anladıktan sonra beni teselli ederken, seni yaşamımın sonuna kadar seveceğimi anlamıştım.

Kam onu öpmek için sabırsızlanıyor gibiydi. Jemma'nın sözünü bitirdiğini görür görmez, başını eğip dudaklarını onun yan aralık dudakları üzerinde gezdirmeye başladı.

Benimle evleneceksin, değil mi?

Oh, evet, Kam! Evet, evet!

Jemma artık kalbinin içindekileri göstermekten korkmadan bakabiliyordu onun yüzüne. Bir süre kanepede yan yana oturup öpüştüler. Fakat Kam, kendini kaybetmek üzere olduğunu anlayınca, onu

kollarından bıraktı. Evlenmeden sana dokunmamalıyım, Jemma, diye fısıldadı.

Genç kız gülümsedi. Biliyor musun, dedi, orada, beni götürdüğün evde, bana bakıp, sahip olup olmamak arasında bocaladığını anlamıştım .Benim, Christine gibi bir kızın kardeşi olduğumu düşünüp, kararsız bir durumda kalmıştın. Soğukkanlılıkla düşünüp duruyordun.

Kam, Soğukkanlılıkla mı? diye şaşkın bir tavırla konuştu, Oh, Jemma, sen gerçeği bilmiyordun. Seni öylesine istiyordum ki, kendimi güçlükle kontrol edebiliyordum. Sen de beni sevdiğin için, kendini kolaylıkla bana teslim edebilecektin. Bu durumda senin yerine de düşünmem gerekiyordu. Seni seviyor, senin de beni sevmeni istiyordum. Fakat sana o şekilde sahip olursam, ertesi sabah benden nefret edebilirdin. Ben bunları düşünürken, sen de kendini toparlamıştın zaten. Seni son b!r kez öpmek istedim, fakat buna izin vermedin.

Jemma kendini tutamayıp onun dudaklarına uzanıp büyük bir arzuyla öptü. Sonra, Beni sevdiğini ne zaman anladın, Karn? diye sordu.

Galiba, arabada midenin bulanmaya başladığını söylediğin zaman.

Genç kız bunu duyunca, kendini tutamayıp. Oh, dedi. Karn onun bir itirafta bulunacağını anlamış gibiydi.

Jemma hiçbir zaman arabada midesinin bulanmadığını söylerken, Karn sesini çıkarmadan, fakat yüzünde hınzırca bir gülüşle dinledi. Sonra, Daha kim olduğunu, yani gerçek kimliğini öğrenmeden, seni sevmeye başlamıştım. Ama böyle bir şeyin başıma

gelmesini istemiyordum, dedi. O gece senden ayn kalmak istedim. Çünkü yanında olduğum zaman kafam karışıyordu. Bildiğin gibi, arabayı alıp çıktım ve Mark'a telefon ettim. Seni sevdiğimi iyice anlamıştım. F.rtesi gün Londra'ya getirmem gerekiyordu seni. Fakat ayrılmak da zor geliyordu. Ama seninle yalnız kalmamın tehlikeli olabileceğini düşündüm ve oradan ayrılmaya karar verdim. Seni çok istiyordum. Fakat su iş teklifini bile telefonda söylemeye cesaret edemedim.

Onun için, bana mektup yazdın, öyle mi?

Seni ofiste, diğer çalışanların arasında görürsem, duygularımı daha iyi tahlil edebileceğimi düşündüm.

Jemma, Her ne;se, dedi. Sana cevabı o şekilde yazdığıma şimdi memnunum. Belki de beni ofiste, diğerlerinin arasında görünce duyguların bu şekilde gelişmeyecekti.

Kam gülerek başını salladı. Bilmiyorum. Zaten kapını çalarken, sana evlenme teklif etmeye pek niyetim yoktu.

Neden ettin öyleyse?

Genç adam gözlerini şömineye çevirip, Şu şamdan, diye cevap verdi. Onu gördüğümde gözlerime inanamadım. Mektubunda yazdığın gibi, benden nefret etseydin, sana hediye ettiğim şamdanı çoktan atman gerekirdi. Halbuki onu atmamış, evin en göze çarpan bir yerine koymuştun. Sonra, seni öptüğüm zamanki tepkilerinden de, beni sevdiğini anlıyordum. Ama bundan emin olmak için tek bir yol vardı. Bana evlenme teklif etmek mi?

Bu teklifime, 'Evet' cevabı verdin ya. Bunu söyler söylemez, yine Jemma'yı öpmek istedi.

Jemma, ona ‘Hayır’ deyip biraz kızdırmayı düşündü. Fakat bunu yapamadı ve, Evet, diye mırıldandı. Dudaklarını onun dudaklarına teslim etti.

İLK ÖPÜCÜK

Karn Fellingham'ın, Jemma'nın ablasıyla ilgili düşünceleri hiç de iyi sayılmazdı. Bu nedenle Jemma'yı Christine ile karıştırınca, ona olan davranışları hakaret sınırlarını aştı.

Yine de Jemma, onun yanlış anlaması sayesinde, ablasını bu beladan çekip çıkaracağını umuyordu. Ama çok geçmeden bu işe girdiğine pişman oldu. Çünkü Karn dayanılmayacak kadar yakışıklı ve zengin bir erkekti. Ve Jemma'yı cezalandırmayı da aklına koymuştu.

150 TL.